

Ημερολόγιον

ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ
ΕΥΣΙΤΙΟΥ

SISMANOGLIO
MEGARO

Βλαχκας
ΣΤΑΜΠΟΥΛ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΘ. ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ ΒΛΑΓΚΑΣ

1945 2469

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ :

Χ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Μ. Σ.

ΤΥΠΟΙΣ ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ

Γαλατά, Μπουλνιζ Παζάρ, Κουρσουνλού Χάν. 27-29

1944

ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΙΟ
ΜΙΕΣΤΡΟ

 SISMANOGLIO
MEGARON

Ο ΒΕΛΟΝΤΑΤΟΣ ΕΒΕΡΙΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
ΙΣΜΕΤ ΙΝΟΝΟΓ

Τὸ ἀνά χεῖρας ἐλάχιστον τεκμήριον εὐγνω-
μοσύνης τῶν ἀναξιοπαθούντων καὶ οἰτιζομένων
μικρῶν, περικλείει τὴν ἀθώαν αὐτῶν ἔκφρασιν τῆς
χαρᾶς καὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς πλήρους ἱκανοποιή-
σεως αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀπελλι-
σίας τῆς πείνης : Διὸ ἐκ μέρους τῆς φιλανθρωπικῆς
ὀργανώσεως τοῦ Συσσιτίου ἐκφράζουσι τὴν εὐγνω-
μοσύνην των καὶ εὐχονται πρὸς Ὑμᾶς διὰ τὸν
νέον χρόνον, ἀμειάπτωτον καὶ ὀλβιον ὑγίαν, κα-
θὼς καὶ πᾶν ἀγαθόν.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1945

—*—

Ύψιμονος	15
Ήλιον κύριον	5
Σελήνης κύριον	5
Σελήνης Φαυλίον	20
Κρητομαρίας Ημέρα	03
Τὸ Τριήμερον ἁγίων Φεβρουαρίων	15
Ἐσθέρην ε'. "Ηχοι πλ. α'.	
Ἡ Ἀπόκρισις Μαρτίου	11
Ὁ Ἐθαγγελισμὸς τῆς Κοιμῆς α' ΠΑ. 1945.	
Ἑσθέρην Πεντῆς Μαρτίου	29
Ναυαίον Φάσκα	31
Ἀσίων Πύργα "Ασπίον	3
Τὸ ἍΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Μάιον	6
Ἡ Ἀνάληψις Ἰουλίον	13
Ἡ Πεντηκοστή	23
Κυριακὴ Ἁγ. Πάντων Ἰουλίον	3
Ἡ κενσία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέρ. 10	
Ἡ κενσία τῶν Κερκ. Ἀποστόλων ἡμέρ.	
Σαββίων	
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέντων ἡμέρ.	
Δευτέρου	

—*—

▲ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ▲
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ 14
Τουρμιστὶ Κιανούν-ι-σανί

1	Δ	ΠΕΡΙΤΟΜΗ Βασιλείου τοῦ Μεγ.
2	Τ	Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης.
3	Τ	Μαλαρίου προφ. Γορδίου μ.
4	Π	Σύναξις τῶν Ὁ Ἀποστόλων.
5	Π	Παραμονὴ τῶν Φάτων (νηστεία)
6	Σ	ΤΑ ἍΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.
7	Κ	Σύν. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
8	Δ	Δομνίου δα. Γεωργ. Κοζαβίτ.
9	Τ	Πολυκαίστου καὶ Εὐδοκίου μ.
10	Τ	Γρηγορίου καὶ Δομετιανοῦ.
11	Π	Θεοδοσίου Κοινοβούργου.
12	Π	Τατιανῆς μάρτυρος.
13	Σ	Ἐρμούλου καὶ Ἀγνῆς μάρτ.
14	Κ	Τῶν ἐν Σινὴ καὶ Ραϊθῶ Πατέρ.
15	Δ	Ἰωάννου Καλοβίτου
16	Τ	Προσκόντης ἀίοι, δα. Πέτρου
17	Τ	Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.
18	Π	Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.
19	Π	Μακκρίου ἀγίου, Εὐφρασίου
20	Σ	Εὐθυσίου τοῦ Μεγάλου.
21	Κ	Μαξίμου ὁμολ. Νεοφύτου μάρτ.
22	Δ	Τιμοθέου ἀπ. Ἀναστασίου μ.
23	Τ	Ἀγαθουγγίλ. μάρτ. Τιμοθέου ἀπ.
24	Τ	Σένης τῆς ὁσίας.
25	Π	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
26	Π	Σενοφάντου τοῦ ὁσίας
27	Σ	Ἀντακ. ἀγίου, Ἰωάν. Χρυσόστ.
28	Κ	Ἐρμούλου τοῦ ὁσίας
29	Δ	Ἡ ὄνασις ἀγίου Ἰγνατίου ἱερομ.
30	Τ	Τῶν Τριῶν Ἱερραρίων
31	Τ	Κόρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναστ.

Ξ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ 18.
Τουρμιστὶ Σουμπιάτ

1	Π	Τρόφανος μάρτ.
2	Π	Ἡ ἸΝΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
3	Σ	Συμεὼν Θεοδ. καὶ Ἄννης πρ.
4	Κ	Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου
5	Δ	Ἀγάθης μάρτ. Πολυκαίστου
6	Τ	Βασίλειον ἑπίσκοπ. Σμόρνης
7	Τ	Παρθενίου ἑπίσκοπ.
8	Π	Ζαχαρίου τοῦ προφήτου
9	Π	Νικηφόρου Στρατηλάτου
10	Σ	Χαριστοφόρου ἱερομάρτυρος
11	Κ	Βλασίου ἱερομάρτυρος
12	Δ	Μελετίου ἁγίου.
13	Τ	Μαριανοῦ τοῦ ὁσίας
14	Τ	Αἰθωνίου τοῦ ὁσίας.
15	Π	Εὐδοκίου ὁσίας.
16	Π	Παρφίλου μ. καὶ τῶν ἐν αὐτῶ
17	Σ	Θεοδοσίου μεγαλομάρτυρος
18	Κ	Λίοντος Πάπα Ρώμης
19	Δ	Ἀρχιπίου Φιλήμονος ἀπ.
20	Τ	Λίοντος ἑπίσκοπ. Κατόνης
21	Τ	Τιμοθέου, Εὐσταθίου ἑπίσκοπ. Ἀντ.
22	Π	Τῶν ἐπὶ Εὐγεντίου εὐφ. ἀγίου.
23	Π	Πολυκάστου ἐπίσκοπ. Σμόρνης
24	Σ	Α' καὶ Β' εὐφροσύνη Τιμ. Κεφαλή
		τοῦ Προδρόμου
25	Κ	Ἄστ. ἐπὶ Τριφίλ. Τελώνου Φαρ.
26	Δ	Πορφύριου μάρτυρος
27	Τ	Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου
28	Τ	Βασίλειον ὁμολ.

SISMANOGLIO
MEGARO

Οἱ γεννηθέντες τὸν Ἰανουάριον ἔχουν χαρακτῆρα ζσηρὸν καὶ ἐκεία-
πιον. Εἶναι ἐκείσθητοι, διακριτικοὶ
καὶ καλοὶ φίλοι. Εἶναι εἰς ἅκρον φιλο-
χρήματα, ἀνώμαλοι εἰς τὸς κρίξεις
των καὶ παρέρφοροι, ἀλλὰ κατὰ βλάβος
ἀγαθοὶ καὶ συμφεραστικοὶ. Αἱ γυναῖ-
κες εἶναι νευρικοὶ καὶ θυμώδεις, χω-
ρὶς θέλησιν καὶ ὑποκρίματα.

Οἱ γεννηθέντες τὸν Φεβρουάριον εἶ-
ναι ἀγαθοὶ, εὐλακρινεῖς, ἐντιμοὶ, ἀλλὰ
ὑπερήφανοι καὶ ταρῆξια. Ἐχουν εὐ-
γένειαν καὶ καλοὺς τρόπους, εἶναι ρο-
μαλέοι καὶ πολὺ ἀξιοπρεπεῖς, ἀλλὰ
σπανίως κατορθώνουν νὰ γίνουν με-
γάλιοι ἄνδρες. Αἱ γυναῖκες ἔχουν πολ-
λὰ προτερήματα, εἶναι περιποιητικαὶ
καὶ φιλόφρονες, ἀλλὰ καὶ ὀκνηραὶ καὶ
φιλήδονοι καὶ ἀπογοητεύονται εὐκό-
λως.

ΜΑΡΤΙΟΣ

Η ημέρα έχει ώρας 12 και ή νύξ 12
Τουρμισι Μάρτ.

1	Π	Εύδοκίας όσίας
2	Π	Εύδοκίας μάρτυρος
3	Σ	Εύτροπίου, Κισοβίλου μάρτ.
4	Κ	Τῶν Ἀσπίων, Γερασίου όσ.
5	Δ	Ἀρχέλιου μάρτυρος
6	Τ	Τῶν ἐν Ἀμορῶ 42 μαρτύρων
7	Τ	Εὐγενίου έπισκ.
8	Π	Θεοφιλάντου όσ.
9	Π	Τῶν Ἀρίων 10 Μαρτύρων
10	Σ	Τῶν ψυχῶν Κοδράτου μάρτυρος
11	Κ	Τῆς Ἀπέκρας, Σαφρονοῦχα μ. Ἄ.
12	Δ	Θεοφάνους όσ.
13	Τ	Νικηφόρου, Λουκίου μ.
14	Τ	Βενεδίκτου τῶ όσ.
15	Π	Ἀγαπίου καί τῶν ἐν αὐτῷ
16	Π	Ρωμαίου μάρτ.
17	Σ	Ἀλεξίου άδφ. Θεοῦ
18	Κ	Τῆς Τρυφῆς, Κυρίλλου άρχ.
19	Δ	Καθαρῆς Δεσφρας, Χρυσόστομου
20	Τ	Τῶν ἐν Μορῶ άγ. Σάββα μάρτ.
21	Τ	Ἰωάννου τῶ όσ.
22	Π	Βασιλείου έπισκ.
23	Π	Νικων-ε Ιεροεραστῆρος
24	Σ	Ἀγ Θεοδότου Ζ χαρισ όσ.ου
25	Κ	4' Νηστείας, 181 ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΙ
26	Δ	Τῶν ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ
27	Τ	Σόντης άρχ. Γεωργίου
28	Τ	Ματθίου μάρτυρος
29	Τ	Ἰλαρίωνος τῶ όσ.
30	Π	Μάρκου καί Κυρίλλου έπισκ.
31	Π	Ἰωάν. Συγγρηγίου Κλίμακος
31	Σ	Ἰωάν. έπισκόπου

Οἱ γεννηθέντες τῶν Μάρτιων ἔχουν χαρακτηρησθῆναι στοθερόν καί ανεξάρτητον. Εἶναι ισχυρογνώμονες καί ἀπότομα, εὐλαχρινεῖς, ἀλλά καί θυμώδεις καί ψεύσται. Ἐχουν μεγάλην δύναμιν καί αὐτοκρατορχίαν. Αἱ γυναῖκες εἶναι εύφρεῖς, ἀλλ' άνηγαί, ρωμαϊκῶς, εύαίσθητοι καί αἰσθηματικῶς, ἀλλά καί προσκλητικῶς καί διὰ τοῦτο εύκόλως παρασύρονται εἰς τὸ κακό.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Η ημέρα έχει ώρας 13 και ή νύξ 11
Τουρμισι Νισάν.

1	Κ	Β' Νηστείας, Μαρίας όσ. Αἰγυπτ.
2	Δ	Τίτου όσ. Φωκ.
3	Τ	Νικήτη ήγ.ου
4	Τ	Γεωργίου έπισκ.π.
5	Π	Κλαυδίου καί Λαυδίου
6	Π	Εὐτυχίου άρχ. Κων/πόλεως
7	Σ	Καλλιστῆρος μάρτ.
8	Κ	Γ' Νηστ. τῶν ΠΑΤΡΟΝΟΜΕΥΟΝΤΩΝ
9	Δ	Εὐφροσύνης μάρτ.
10	Τ	Τερτυλλίου μάρτ.
11	Τ	Ἀντίπας έπ. Παγγαρίου
12	Π	Βασίλειου όσ.
13	Π	Μαρτίνου Πάπ. Ρώμης
14	Σ	Ἀριστάρχου καί Τερτυλλίου
15	Κ	4' Νηστείας, Κρήσιαντος Α. έπ.
16	Δ	Εὐφροσύνης, Ἀγένης μάρτ.
17	Τ	Συμεῶν τῶ ἐν Περσ.
18	Τ	Γεωργίου Δοκίμου
19	Π	Παφνουτίου έπισκ.
20	Π	Τῶν Ἀσπίων, Ἰωάν. Τύτου
21	Σ	Ἰωάννου όρολογητοῦ
22	Κ	Ε' Νηστείας, Θεοδώρου Συναίου
23	Δ	Γεωργίου μεγαλομάρτυρος
24	Τ	Ἐλισβεῖς Θεοματτοργῆς
25	Τ	Μάρκου τῶ έδφ.
26	Π	Βαλλίως έπισκ.
27	Π	Συμεῶν έπισκ. ποντ. Κων/ου
28	Σ	Τῶν Λαζάρου, Τῶν ἐν Ἰων. Ἰ. μ.
29	Κ	181 ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΙ, Ἰωάν. καί Σαπ.
30	Δ	Ἰωάν. άπισκ.

Οἱ γεννηθέντες τῶν Ἀπριλίων εἶναι συμπαιεῖς, αγαθοί, εύφρενεις, εὐλαχρινεῖς, ἀλλ' ένίοτε γίνονται τυραννικοὶ όξέθνημοι καί προστυμωτικοί. Τρυφικοί, ἀλλ' άμέτρητοι καί εἶναι εύφρεῖς εἰς τὸν βίον των. Αἱ γυναῖκες εἶναι εύφρενικῶς καί δραστηριοὶ καί ψευδοκαλοί καί αγαποῦν μέ άποστολῶν. Εἶναι εύθυμοι, φιλικῶς, χαριστικοὶ καί δραστηριοί, ἀλλ' έσπῶν, διὰ τὸν βίον των.

SISMANOGILIO MEGARO

ΜΑΪΟΣ

Η ημέρα έχει ώρας 14 και ή νύξ 10
Τουρμισι Μαΐς.

1	Τ	Ἰουλίου τῶ άρχ.
2	Τ	Ἄνακ. έπισκ. Ἀθηνῶν
3	Π	Μ. Πλάκτου, Τιμοθέου μάρτ.
4	Π	Μ. Παρμενίου, Πελαγίου μάρτ.
5	Σ	Εὐφροσύνης μεγαλομάρτ.
6	Κ	ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ
7	Δ	Ἰωάν. μάρτ.
8	Τ	Ἰωάννου όσ.
9	Τ	Ἰωάν. άρχ.
10	Π	Συμεῶν άπισκ.
11	Π	Τῶν Λαυδίου Παγγ.
12	Σ	Ἐπιφανίου έπισκόπου
13	Κ	Τῶν Θεοῦ, Γεωργίου μ.
14	Δ	Ἰωάν. μάρτ.
15	Τ	Παφνουτίου τῶ Μεγάλου
16	Τ	Θεοδώρου τῶ ήγιογράφου
17	Π	Ἀνδρονίκου μάρτ.
18	Π	Πέτρον καί Διονυσίου μάρτ.
19	Σ	Πατριάρχου έπισκ.
20	Κ	Τῶν Μεγαρίων Βασιλείου μ.
21	Δ	Κωνσταντίνου καί Ἐλένης
22	Τ	Βασιλείου μάρτ.
23	Τ	Μιχαήλ έπισκ.
24	Π	Συμεῶν Θεοματτοργῆς
25	Π	Ἰ. Ι' έπισκ. ποντ. Προδρόμου
26	Σ	Κάρλου άπ.
27	Κ	Τῶν Βασιλίων, Ἐλλαδίου μ.
28	Δ	Εὐτυχίου έπισκ.
29	Τ	Θεοδοσίας μάρτυρος
30	Τ	Τῆς Μυκοματτοργῆς
31	Π	Ἰωάν. μ.

Οἱ γεννηθέντες τῶν Μαΐων εἶναι εύφρεῖς καί ἔχουν χαρακτηρησθῆναι. Εἶναι εύφρεῖς, καλόκαρδοι, ἀλλά καί θυμώδεις καί ἀπότομοι. Εἶναι εύφρενοι, τιμωριστικοί, ἀλλά καί καίτοι φιλόφρονες. Αἱ γυναῖκες ἔχουν χαρακτηρησθῆναι εὐλαχρινεῖς, εἶναι κορυφαῖοι καί ιδιότροποι, μεταλλοφιλικοὶ καί τυραννικοὶ, ἀλλ' εύφρενεῖς καί περιποιητικοί.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Η ημέρα έχει ώρας 15 και ή νύξ 9
Τουρμισι Χαζιράν.

1	Π	Ἰουστίνου φιλοσόφου
2	Σ	Νικηφόρου όρολογητοῦ
3	Κ	Τῆς Σαμαρείδος, Λουκιλλανού
4	Δ	Μητροπολίτου άρχ. Κων/λεως
5	Τ	Λαυδίου έπισκ.
6	Τ	Ἰλαρίωνος όσ.
7	Π	Θεοδώρου έπισκόπου
8	Π	Καλλίστης μ.
9	Σ	Κυρίλλου άρχ. Ἀλεξανδρ.
10	Κ	Τῶν Τρυφῶν, Ἀντωνίνης μ.
11	Δ	Βαρθολομαίου, Βαρνάβα άπ.
12	Τ	Όνομασίου τῶ άγίου
13	Τ	Ἀπολίτης μ.
14	Π	ΙΩΑΝΝΗΣΙ, Ἐλισβεῖου προφήτου
15	Π	Ἀπόστολῶν τῶ προφήτου
16	Σ	Τερτυλλίου έπισκόπου
17	Κ	Τῶν άγ. Πατέρων Μανουήλ μάρτ.
18	Δ	Διονυσίου καί Ἰωάν. μάρτ.
19	Τ	Ἰωάν. τῶ άπισκ.του
20	Τ	Μεθοδίου έπισκ. έπ. Πατρῶν
21	Π	Ἰουλιανῶ μ. τῶ Τυροῦ
22	Π	Εὐσεβίου έπισκ.
23	Σ	Τῶν Ψυχῶν, Ἀρχαίου μ.
24	Κ	Τῆς ΠΕΡΙ ΚΕΚΥΤΗΣ Τῶ γενέθλ. Πρ.
25	Δ	Τῆς Ἀγίας Τριάδος
26	Τ	Δαβὶδ τῶ ἐν Θεσσαλ.
27	Τ	Σαβῶν όσ. Ἰωάν. μ.
28	Π	Ἄνακ. έπισκ. Κων/ου
29	Π	Πέτρον καί Παύλον Κορινθίους
30	Σ	Ἡ Σύνοδος τῶν 18' άποστόλων

Οἱ γεννηθέντες τῶν Ἰουνίων εἶναι ρωμαῖοι, όραίοι, υπερίφρανοι, φιλοφρονοῦντες καί ισχυρογνώμονες. Εἶναι γενναῖοι, αγαθοί, επιχειρηματικοὶ καί αγαποῦν τὰ μακροτά ταξείδια. Αἱ γυναῖκες εἶναι πολὺ ξηρότυποι, ἀλλ' ένίοτε εὐλαχρινεῖς σέξουχοι, εἶναι άξέθνημοι, ἀλλ' εύφρενεις καταπραϋνόμενοι. Ἀγαποῦν τὸν στολισμόν καί εἶναι φιλόφρονες.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Η ημέρα έχει ώρας 14 και ή νύξ 10.
Τουρμισι Τερούζ.

ΑΓΓΟΥΣΤΟΣ

Η ημέρα έχει ώρας 13 και ή νύξ 11.
Τουρμισι Άγουσός.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Η ημέρα έχει ώρας 12 και ή νύξ 12.
Τουρμισι Έπιούλ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Η ημέρα έχει ώρας 11 και ή νύξ 13.
Τουρμισι Τεσρίν-ι-έβέλ.

1	K	Τών Αγ. Πάτων Κοσμά και Δημ.
2	Δ	Κασιθ. τής Ζώνης εν Βλατόν
3	T	Ύψιόντων μ. και Άνυτάλιου.
4	T	Άνδρόν του Ιεροσολιμίτου.
5	Π	Άθωνοίων, Λαμναδού θανά.
6	Π	Συνάξ του Μεγάλου.
7	Σ	Κυριακής μεγαλομάρτ.
8	K	Πρωτοκτίου μεγαλομάρτυρος.
9	Δ	Παγκρατίου ιερομάρτ.
10	T	Τών Αγίων 45 μαρτύρων.
11	T	Εφραίμης μεγαλομάρτυρος.
12	Π	Πρόλου και Πλαρίου μαρτ.
13	Π	Συνάξ Αρχιεπίσκου Γαβριήλ.
14	Σ	Τών Θεοφάντων Πατέρων.
15	K	Κηρύκου και Ίουλίττης μαρτ.
16	Δ	Αθηνόγεντος ιερομάρτ.
17	T	Μορίνης μεγαλομάρτ.
18	T	Αιμακίου μάρτυρος.
19	Π	Δου και Βασίλειου δό.
20	Π	Ήλιού του προφήτου.
21	Σ	Συνάξ του δού Χρυσοστού Σολού.
22	K	Μαρίας τής Μαγδαλητής.
23	Δ	Φωκά ιερομάρτ.
24	T	Χριστινής μεγαλομάρτ.
25	T	Κοίμησις Αγίας Άννης.
26	Π	Παρασκευής θανατ.
27	Π	Πατελειάνου μεγαλομάρτυρος.
28	Σ	Πρωτόφρου, Νικάνωρος άποστ.
29	K	Καλλινίκου και Θεοδότης μ.
30	Δ	Σάλλα και τών σίν αβή.
31	T	Ίωσήφ του δού και τού τού.

1	T	Πρόδος Στεφάνου. (Άγ. ή νύξ.)
2	Π	Άνασκ. Ιωσφ. Στεφάνου κρ.
3	Π	Ίουκίου και Φαύστου δό.
4	Σ	Τών εν Έπίσκω 7 παιδων.
5	K	Εύαγγέλιου μάρτυρος.
6	Δ	Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΙΣΤΗΡΗ
7	T	Δωμνίου δουρομάρτυρος.
8	T	Αιμακίου δουρομάρτυρος.
9	Π	Ματθία του άποστόλου.
10	Π	Λαυρεντίου δουρομάρτυρος.
11	Σ	Εφραίμ δουκίου και μάρτ.
12	K	Φαύστου και Άγουστού μαρτ.
13	Δ	Μαρίνου δουρομάρτυρος.
14	T	Μιχαίου προφήτου.
15	T	Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΟΚΟΥ
16	Π	Ιωσήφ μάρτυρος.
17	Π	Μάρκου μάρτυρος.
18	Σ	Φίλων και Λαύρου μαρτ.
19	K	Άνδρόν μάρτυρος.
20	Δ	Σπυριδού προφήτου.
21	T	Βίλλου μάρτυρος.
22	T	Άγιοαντων μάρτυρος.
23	Π	Λούκου και Καλλινίκου μαρτ.
24	Π	Εύθυμίου ιερομάρτυρος.
25	Σ	Βαρβαρόλαου άποστόλου.
26	K	Άδριανού και Νικολάου μ.
27	Δ	Φανοκρίου μεγαλομάρτυρος.
28	T	Μαρούτου Αιθίοπος.
29	T	Άποστόλ κρ. Πρωτο. (νύξ.)
30	Π	Άλεξάνδρου άρχιεπ. Κηρίων.
31	Π	Κασιθου Τ. Ζώνης τής θεία.

1	Σ	Άρχή τής Ίνδικου. Σωμ. Σ.
2	K	Μακρινός. Ίσών. νύξ.
3	Δ	Άνθίμου ιερ. έπισκ. Νικομηδείας
4	T	Βαβύλα Άντιοχ. Μούσιος κρομ.
5	T	Σαβασίου του προφήτου.
6	Π	Ή Ανάστασις του εν Καλοσοίς θανά. του Άρχιεπίσκου Μ.
7	Π	Σαζοντος μάρτυρος.
8	Σ	ΤΟ ΓΕΝΕΣΙΟΝ ΤΗΣ ΒΕΡΟΚΟΥ.
9	K	Ίουκία και Άννης θεία.
10	Δ	Μηνόλου. Μητρού. Νυμφού. μ.
11	T	Θεοδώρου δόστ. Εύσταθίου μ.
12	T	Αθωνίου ιερομάρτυρος.
13	Π	Καρυστίου ιερ. του δούκτου.
14	Π	Η ΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΊΜΙΟΥ ΙΤΑΙΡΟΥ.
15	Σ	Νικήτα μ. Φιλοθέου δόστ.
16	K	Εφραίμης μαρτ. τής Παντοφ.
17	Δ	Σωφίας μ. και τών 3 αγίων θην.
18	T	Εφραίμ δόστ. Γαβρίλ. Άρμόνης
19	T	Τροφίμου, Σαββατίου, Λογυμάδ.
20	Π	Εύσταθίου μεγαλομάρτυρος.
21	Π	Καθάρτου άποστ. Ίσών προφ.
22	Σ	Φωκά ιερομ. έπισκ. Συνάξ.
23	K	Σάλλης Προδρόμ. Παλιόν.
24	Δ	Θεία τής προτομάρτυρος.
25	T	Εφροσύνης τής δόστ.
26	T	Ή Μεταστάσις Ίσών. του θανά.
27	Π	Καλλιστράτ. μ. και τών σίν αβή.
28	Π	Χαρίτωνος δουρομ. Βαρούχ κ.
29	Σ	Κυριακού του Άναρχητού.
30	K	Γρηγορίου ιερομ. του θανά.

1	Δ	Άνατίου δόστ. Ρωμανού μελαρ.
2	T	Κυριακού ιερ. Ίουστίνης μ.
3	T	Λιωνοίου ιερ. του Άρεοπαγίτου.
4	Π	Ίεροθέου έπισκ. Αθηνών.
5	Π	Χαρίτινης μάρτυρος.
6	Σ	Θανά του Άποστόλου.
7	K	Σαργίου και Βάκχου μ. Πολεμ.
8	Δ	Παλαγίας τής δόστ.
9	T	Ίακώβου Άλφαιου του άποστ.
10	T	Σόλαμίου και Εόλαμίας μ.
11	Π	Φίλλου άποστ. και Θεοφάνου.
12	Π	Ταράχου και Άνδρονίκου μ.
13	Σ	Κάρμου, Άγαθού. Άγαθου. μ.
14	K	Ναζαρίου Γερμ. Πρωτοσ. Κελο.
15	Δ	Λουκιανού μάρτυρος.
16	T	Λογγίνου μαρτ. του έκτοντάξ.
17	T	Όσιμ προφ. Άνδρίου δουρομάρτ.
18	Π	Λουκά του Εύαγγελιστού.
19	Π	Ίσώλ προφ. Ούδρου μάρτυρ.
20	Σ	Άρτεμίου μαρτ. Γερσο. νίου.
21	K	Ίλαρίνου δόστ. του Μεγάλου.
22	Δ	Τών εν Έπίσκω 7 παιδ. Άβερκ.
23	T	Ίακώβου άποστ. του Άδελφού.
24	T	Άρθέμ μ. και τών σίν αβή.
25	Π	Μαρκου και Μαρτυρίου μαρτ.
26	Π	Δημητρίου μαρτ. του Μοροβιάνου.
27	Σ	Νεστορος μάρτυρος.
28	K	Τερεντίου και Νεονίλλης μ.
29	Δ	Άναστασίας δόστ. Άβραμ. δόστ.
30	T	Ζηνοβίου και Ζηνοβίας μαρτ.
31	T	Στόχου άποστ. Έκασμίου μαρτ.

SISMANOGLIO MEGARO

Οι γεννηθέντες τόν Ίούλιον είναι εύθymi, αγαπούν πρό παντός τής ή-δονής και είναι ήθεροβολικοί εις όλα. Είναι γενναίοι και εκτίθενται εις τούς κινδύνους άσπλόγιστα. Άγιστούν τό μίσος και την περιέργειαν είναι θετικόν άρχών, εύλοκούς και εύγλωττοι. Συχνάκις σπάταλοι. άλλ' εύσπλαχνικοί. Αι γυναίκες είναι ώραϊαι, αγαπιούνται και αγαπούν παράφορα είναι ζωηρός και εύλοκούς και μέ εύγενικά αισθήματα.

Οι γεννηθέντες τόν Αύγουστον είναι ιδιότροποι, φιλόνητοι, εύσπρη-κοί, άλλά φιλόπονοι, έκκεντρικοί και φιλόδοξοι. Άγαπούν τούς καλλιαι-σμούς και είναι εύγλωττοι. Αι γυναί-κες είναι αγαθαί, πνευματώδες τέ-μια, γενναίοι, φιλοκρίτες, φιλό-μοισσι, αγαπούν τά καλώς, εύ-φύγουν την πολυτελείαν και ήν ει-ναι έκδοτοι εις τά πάθη του ήρωος.

Οι γεννηθέντες τόν Σεπτέμβριον ει-ναι εύθymi και φίλοι τής καλοζωίας φιλόδοξοι, ώραίοι, μέ λεπτούς τρό-πους, άλλά και κρυφίνος, τέλειοι έπο-κριται και ήρωες. Είναι άμέριμοι έγνωσταί και άλλιον φιλόσοφοι. Αι γυ-ναίκες έχουν ως έπί τό πλείστον τά ή-δια μέ τούς άνδρας έλαττώματα. Ει-ναι έκδικητικάί και μησεϊκακοί, άλλά και ήθικαί και ήν επικρατείς εις τόν ήρωτα.

Οι γεννηθέντες τόν Οκτώβριον ει-ναι επίμοιοι, ισχυρογνώμονες, πολμ-μεροί και γενναίοι, επίσης άμέριμοι και φαινομενικός εύπροσήγοροι, έγωϊ-σταί, φαιδρότατοι και φίλοι τών δια-σκεδάσεων και ήδονών. Αι γυναίκες είναι σινηθως καλόκαρδες, άφιλοκε-ρδεις και άφωτισμένες στους συζύγους των, οίκονόμοι και καλές νοικοκυρές. Είναι όμοις κουτσμπούλας, ψεύτες και έποκρίτριες.

✦ **ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ** ✦

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ 14
Τουρμισι Τεσρίν-ι-σανί

1	Π	Κοῦρά καὶ Δαμιανὸς Ἄναργ.
2	Π	Ἀσπιδότου μ. καὶ τὸν σὺν πάτρῃ
3	Σ	Ἀσκησιμὸς, Ἰωσήφ, Ἀσιδικά μ.
4	Κ	Ἰουαννίου τοῦ Μεγ. Νουάνδ.
5	Δ	Γαλακτιάνου καὶ Ἐπιπέτου μ.
6	Τ	Παύλου ἁγίου. Κίρκου ὁμ.
7	Τ	Τῶν ἐν Μελίγινη 33 μ. Ἀσζαρου
8	Π	Τῶν Ταλαρῶν. Μιγ. καὶ Γυβρ.
9	Π	Παρθενίου καὶ Μιτρούνης ὁμ.
10	Σ	Ἐρμάου ἁγίου. Οὐρσίου μ.
11	Κ	Μηθῆ, Βικτωῆρος, Βιαντ. η.
12	Δ	Ἰωάννου Ἐπισκόπου. Νεκί. ὁμ.
13	Τ	Ἰωάννου τοῦ Χριστοστόμου.
14	Τ	Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.
15	Π	Γουαρία, Σιμωνῆ, Ἀβίδου μαρτ. (Ἦ λογ. ἡ εἰρη. τῶν Χριστιανῶν.)
16	Π	Μακκαίου τοῦ Ἐπαγγελιστοῦ.
17	Σ	Γρηγορίου ἁγ. Νεομαρτυρίου.
18	Κ	Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ μαρτ.
19	Δ	Ἀβδίου κρημ. Βασιλείου μαρτ.
20	Τ	Πρόβου κ' ἁγίου. Γρηγορ. Δεκ.
21	Τ	ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΒΕΔΙΧΑΟΥ
22	Π	Φιλίππου καὶ Ἀρχιέπισκοπ. ἁγίου
23	Π	Ἀμφιλοχίου ἁγίου. Ἰωνίου.
24	Σ	Κλήμεντος Πάπα Ρώμης.
25	Κ	Σιωνιτῆρος μαρτυροῦμένου.
26	Δ	Στυλιανοῦ. ἁγίου. τοῦ Κισιῆ
27	Τ	Ἰακώβου τοῦ Πέλου μαρτ.
28	Τ	Σταυριανοῦ τοῦ νέου. Ἐπιφάνου.
29	Π	Παρθέμιου καὶ Φιλομένου μ.
30	Π	Ἐλεῖου ἁγίου. τοῦ κρημνοῦ.

Οἱ γεννηθέντες τὸν Νοέμβριον διακρίνονται διὰ τὸ πνεῦμά των. Εἶναι προσκετικώτατοι, εὐπαθεῖς, εὐερέθιστοι καὶ παρῆγοροι. Ἐχουσι μεγάλην κλίσην πρὸς τὴν γυναικείην, τὸ κενήν καὶ τὴν ἰπτασίαν. Εἶναι ἐργατικοί, φιλοδύκατοι καὶ ἐπιεικεῖς. Αἱ γυναῖκες ζωηρές, πνευματώδεις καὶ φιλοῦνται ἰσχυρογνώμονες καὶ ἀπολυταρχοῦς. Ἀγαποῦν τὰ ταξείδια καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ εἶναι ἀπρόθυμοι στὸν ἔρωτα.

✦ **ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ** ✦

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ 15
Τουρμισι Κιανούν-ι-ἔββλι

1	Σ	Ναῦμα κρημ. Φιλαρίτου ἁγίου.
2	Κ	Ἀβραάμ κρημνοῦ.
3	Δ	Σοφονίου κρημ. Ἀγγλικῆς κρημ.
4	Τ	Βαρβόρου μαρτυροῦμένου.
5	Τ	Σαβῖν τοῦ ἡγιοπαιτοῦ. ἁγίου.
6	Π	Νικολίου ἁγίου. Μιχαήλ κρημ.
7	Π	Ἀβραάμ κρημ. Μιχαήλ κρημ.
8	Σ	Παταπίου ὁμ. Σωσθένου ἁγ.
9	Κ	Ἡ σὺλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης
10	Δ	Μιχαήλ κρημ. ἁγίου. ἁγίου. ἁγίου.
11	Τ	Δαυιδ τοῦ Σουλίου.
12	Τ	Ἐπιφάνου τοῦ ἡγιοπαιτοῦ.
13	Π	Ἐπιφάνου καὶ Ἀποστολ. μ.
14	Π	Θεοφάνου κρημνοῦ.
15	Σ	Τῶν ἁγ. ἁγίου. ἁγίου.
16	Κ	Ἀγγίλου κρημνοῦ. Θεοφάνου
17	Δ	ἁγίου. ἁγίου. καὶ ἁγ. ἁγίου.
18	Τ	Σεβαστ. μ. καὶ τὸν σὺν πάτρῃ
19	Τ	Βενιδικτῶν μ. ἁγίου. ἁγίου.
20	Π	Ἰγνατίου ἁγίου. τοῦ Θεοῦ.
21	Π	Ἰουλιανῆς καὶ Θεοδοσίου μ.
22	Σ	Ἀναστασίας τῆς Φωσφορῆς.
23	Κ	Τῶν ἁγ. 10 μαρτ. τῶν ἐν Κρήτῃ
24	Δ	Ἀβραάμ κρημ. Μιχαήλ κρημ. μ.
25	Τ	Ἡ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ
26	Τ	Ἡ σὺλληψις τῆς Θεοτόκου.
27	Π	Στεφάνου κρημνοῦ.
28	Π	Τῶν ἐν Νουβίῃ. ἁγίου. μαρτ.
29	Σ	Τῶν ἐν Βαβυλῶνι 14 μαρτ.
30	Κ	Ἀνασίας ὁμ. νύχτε Θεοδοσίου
31	Δ	Μελωνος κρημ. ἁγίου. ἁγίου.

Οἱ γεννηθέντες τὸν Δεκέμβριον εἶναι ἐν γένει ζωηροί, ἁγίλοι, σιωπηροὶ καὶ ἀμαρτολόγοι, ἐργαστοὶ ἀλλὰ καὶ πολὺ εὐκόλοιοι ἀποθερίζονται. Ἐχουσι μεγάλην εὐερευρίαν πνεύματος, εἶναι φρόνοι, ἐπιεικῆτες καὶ εὐχόκοι πρὸς τοὺς ἀνομίους καὶ Αἱ γυναῖκες εἶναι φιλοσοφοῦσαι, ἂν ἐπιεικῆσαι εἰς τὰς ἰδιοτροπίας τῶν ἀνδρῶν καὶ γνωρίζουσι τὰ ἐπιβόλητα. Ἐχουσι χαρακτηριστὰ τοιαῦτα καὶ εἶναι καλὰ σὺζογοὶ καὶ καλὸς μητρες.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΩΝ

		Αἰμίλιος	Φεβρ. 14
Α		Ἀλεξάνδρου	Ἀπρ. 21
Ἀβραάμ	Ἰουν. 10, Αὐ. 30	Ἀλέξανδρος	Ἰουν. 10, Αὐ. 30
Ἀβραάμ	Κρημ. Πρεσπ. 17	Ἀλέξιος	Μαρτ. 17
Ἀβράμιοι	Ἰουν. 29	Ἀλίκη	Νοεμβρ. 7
Ἀγάπιος	Ἀπριλίου 3	Ἀλκιβιάδης	Αὐγ. 16
Ἀγαθάγγελος	Ἰανουαρ. 23	Ἀμβρόσιος	Δεκεμ. 7
Ἀγάθη	Φεβρουαρ. 5	Ἀμφιλόχιος	Νοεμβρ. 23
Ἀγαθόθεος	Μαρτίου 7	Ἀνκίας	Ἰουν. 1, Ἰουν. 9
Ἀγαθόνικη	Ἰουν. 13	Ἀναστασία	Ἰουν. 29, Δεκεμ. 22
Ἀγαθόνιος	Αὐγ. 22	Ἀναστάσιος	Ἰαν. 22
Ἀγάπη	Σεπ. 17, Ἀπρ. 16	Ἀνατόλιος	Ἰουλ. 3, Ἀπρ. 23
Ἀγαπητός	Φεβρ. 18	Ἀνδρέας Ν. 30, Ἰουλ. 4, Α. 19	
Ἀγάπιος	Ἰαν. 11	Ἀνδρομάχη	Ἰουν. 12
Ἀγγελῆς	Δεκεμβρ. 3	Ἀνδρόνικος	Ἰουν. 12, Μαΐ. 17
Ἀγγελική	» 3	Ἀνθίμος	Σεπτ. 3
Ἀγγελικὸς	Ἰουν. 8	Ἀνθεόβρα	Φεβρ. 22, Αὐγ. 22
Ἀγγελας	Δεκεμβρ. 19	Ἄννα Σεπ. 9, Δ. 9, Ἰουλ. 25	
Ἀγνή	Ἰαν. 21	Ἀντίγονος	Ἰουν. 13
Ἀγριππίνα	Ἰουν. 26	Ἀντίοχος	Ἰουλ. 8
Ἀδάμ	Κρημ. πρὸ Χρ. Γεν.	Ἀντίπατος	Ἀπρ. 11
Ἀδριανός	Αὐγ. 26	Ἀντιόχεια	Ἰαν. 10, Μαρτ. 1
Ἀθανασία	Ἰαν. 31, Ἰουν. 9	Ἀντώνιος	Ἰαν. 17
Ἀθανάσιος	Ἰαν. 18, Μαΐου 2	Ἀπολλώνιος	Δεκεμ. 14
Ἀθηναγόρας	Ἰουλ. 24	Ἀργυρή	Ἀπρ. 30
Ἀθηνογένης	» 16	Ἀριάδνη	Σεπτ. 18
Ἀθηνόθεος	Νοεμ. 7, Δεκεμ. 7	Ἀριστάρχος	Ἀπρ. 14
Αἰκατερίνα	Νοεμβρ. 25	Ἀριστοβούλος	Ἰουν. 31
Αἰμιλιανός	Ἰουλ. 18, Αὐγ. 8	Ἀριστοκλής	Ἰουν. 23

SISMANOGLIO
MEGARO

Ἀρκάδιος	Ἰαν. 26	Γαβριήλ N.8	Μαρτ. 26	Ἰουλ. 13
Ἀρσένιος	Μαΐου 8,	Ἰαν. 19	Γεθεών	Σεπτ. 26
Ἀρτέμιος	Ἰαν. 20	Ἰαν. 19	Γεννάδιος	Νοεμβ. 18
Ἀρχέλαος	Μαρτ. 5,	Ἰαν. 8	Γεράσιμος	Ἰαν. 20
Ἀσημένια	Δεκ. 30	Ἰαν. 8	Γερμανός	Μαΐου 12
Ἀστέριος	Αὐγ. 17	Ἰαν. 8	Γεώργιος	Ἀπρ. 23
Αὔγουστίνος	Ἰουν. 15	Ἰαν. 8	Γλυκερία	Μαΐου 13
Αὐξέντιος	Δεκ. 13,	Φεβρ. 14	Γρηγόριος	Ἰαν. 25
Ἀππολίτη	Ἰουν. 21			
Ἀχιλλεύς	Ἰαν. 17			
Ἀχιλλίος	Μαΐου 15			
	B			
Βαλλεντίνη	Ἰουλ. 19	Δαμασκηνός	Νοεμ. 13	
Βαρβάρα	Δεκ. 4	Δαμιανός	Ἰουλ. 1, Νοεμ. 1	
Βερθολομαῖος	Ἰουν. 11	Δανιήλ	Δεκ. 11, 17	
Βερλαάμ	Νοεμ. 19	Δαυὶδ	Τῆ Κυριακῆ μετὰ τὰ Χριστεῦγεννα	
Βερνάβας	Ἰουν. 11	Δάφνη	Μαΐου 28	
Βασίλειος	Ἰαν. 1	Δέσποινα	Αὐγ. 15	
Βασιλάκος	Αὐγ. 21, Μαρτ. 3	Δημήτριος	Ἰαν. 26	
Βάσσα	Αὐγ. 21	Δημιος	Ἀπρ. 10	
Βάσσος	Ἰαν. 20	Δημοσθένης	Δεκ. 28	
Βινέδικτος	Μαΐου 18	Διογένης	» 5	
Βενιαμίν	Μαρτ. 3	Διόδωρος	Σεπτ. 11, Ἰουν. 13	
Βερονίκη	Ἰουλ. 12	Διομήδης	Αὐγ. 16	
Βικέντιος	Νοεμ. 11	Διονύσιος	Μαΐ. 18, Ἰαν. 3, Δ. 17	
Βίκτωρ	» »	Δόμνα	Ἰαν. 6	
Βλαζήμηρος	Μαΐου 22	Δομνίκη	» 8	
Βλάσιος	Σεπτ. 11	Δωρόθεος	Ἰουν. 5	
	Γ			
Γαλάτεια	Δεκ. 31	Εἰρήναρχος	Νοεμ. 28	
		Εἰρήνη	Μαΐου 5, Ἀπρ. 16	
		Εἰρηναῖος	Αὐγ. 23	

Ἐλαιονώρα	Μαρτ. 14	Εὐφροσύνη	Σεπτ. 25
Ἐλίνη	Μαΐου 21	Εὐφροσία	Ἰαν. 19
Ἐλευθέριος	Δεκ. 15		Z
Ἐλισάβετ	Ἀπρ. 24		
Ἐλισσαῖος	Ἰουν. 14	Ζαχαρίας	Σεπτ. 5, Φεβρ. 8
Ἐλίς	Σεπτ. 17	Ζηνοβία	Ἰαν. 30
Ἐμμανουήλ	Δεκ. 25	Ζηνοβίος	» »
Ἐπιφάνιος	Μαΐου 12	Ζωή	Δεκ. 18
Ἐρμής	Μαρτ. 8		H
Ἐρμιόνη	Σεπτ. 4	Ἡλίας	Ἰουλ. 20
Ἐρμογένης	Δεκ. 10	Ἡράκλειος	Μαΐου 18
Ἐθαγγελία	Μαρτ. 25	Ἡρακλῆς	Σεπτ. 22
Ἐθάγγελος	Ἰουλ. 7	Ἡρωδίων	Μαρτ. 28, Ἀπρ. 8
Ἐθανθία	Σεπτ. 3, 11	Ἡσαΐας	Μαΐου 9
Ἐθγενία	Δεκ. 24		Θ
Ἐθγένιος	Δεκ. 13, Μαρτ. 7	Θαδδαῖος	Αὐγ. 21
Ἐθρακία	» 1	Θεογένης	Ἰαν. 3
Ἐθόκιμος	Ἰουλ. 31, Ἰαν. 5	Θείκλα	Σεπτ. 24
Ἐθόξια	Ἰαν. 31	Θεοδοκλής	Δεκ. 21
Ἐθόκιμος	Σεπτ. 6	Θεοδοσία	Μαΐου 29
Ἐθρακία	Μαρτ. 2	Θεοδόσιος	Ἰαν. 11
Ἐθόμιος	Ἰαν. 20	Θεόδουλος	Ἰουν. 18, Ἰαν. 28, Δ. 3
Ἐθαμπίνα	Ἰαν. 10	Θεοδώρα	Φεβρ. 11, Σεπτ. 11
Ἐθαμπίος	» »	Θεόδωρος	Φεβρ. 8, 17
Ἐθλόγιος	Φεβρ. 13	Θεόκλητος	» 26
Ἐθπραξία	Ἰουλ. 25	Θεοπίστη	Σεπτ. 20
Ἐθρήμιος	Ἰαν. 20, Φεβρ. 25	Θεοφάνης	Μαρτ. 12, Ἰαν. 19
Ἐθρτάσιος	Φεβρ. 21, Σεπτ. 20	Θεοφανὸς	Δεκ. 16
Ἐθρτάσιος	Δεκ. 13, Ἰαν. 9	Θεόφιλος	Ἰουλ. 4, Ἰαν. 2
Ἐθρτάσιος	Μαρτ. 3	Θεοφύλακτος	Μαρτ. 8
Ἐθρτάσιος	Ἀπρ. 6, Σεπτ. 2	Θωμάς	Ἀπρ. 14
Ἐθρτάσιος	Ἰουλ. 11, » 16	Θωμάς	Τοῦ Θωμᾶ, Ἰαν. 6

SISMANOGIJO MEGARO

I	Κλεόνικος	Μαρτ. 3
	Κλήμης	Ίαν. 23, Νοεμ. 24
Ίάκωβος	Κορνήλιος	Σεπτ. 13
Μαρτ. 21, Ἀπρ. 30	Κοσμάς	Νοεμ. 1, Ίουλ. 1
Όκτ. 9, 23	Κουριανός	Όκ. 2, Μαρτ. 10
Ίάσων Ἀπρ. 29, Μαρτ. 19		Ίουλ. 5
Ίγνάτιος Δεκ. 20, Ίαν. 29	Κυριακή	Ίουλ. 7
Σεπτ. 27	Κυριακός	Σεπτ. 29
Ίερόθεος	Κύριλλος	Ίαν. 18, Ίουν. 9
Όκτ. 4		Μαρτ. 18
Ίλαρίων	Κόρος	Ίαν. 30
Μαρτ. 28	Κων(στ)ίνος	Μαΐου 21, Νοεμ. 14
Ίερδάνης		
Ίαν. 6	A	
Ίουλία	Αάζαρος	Σαβ. Ααζάρ. Νεμ. 7
Μαΐου 18	Ακυρίντιος	Αόγ. 10, Μαΐου 10
Ίουλιανή	Αιόντιος	Ίουν. 18, Ἀπρ. 2
Δεκ. 21	Αίτων	Φεβρ. 18, 20
Ίουστίνη	Αισωίδας	Ἀπρ. 13, Ίουν. 5
Όκτ. 2	Αουκίας	Φεβρ. 7, Όκτ. 18
Ίουστίνος	Αουκία	Δεκ. 13, Ίουλ. 4
Ίουν. 1	Αουσίμαχος	έκ τών 40 Μαρ. 9
Ίππόλυτος		
Αόγ. 10	M	
Ίσαάκ Κυρ. Προπατ. Ἀπ. 21	Μαγδαληνή	Ίουλ. 22
Ίσαάκιος	Μακάριος	Ίαν. 19
Μαΐου 30, Αόγ. 3	Μακρίνα	Ίουλ. 19
Ίσίδορος	Μάλαμα	Δεκ. 30
Όκτ. 4, Μαΐου 14	Μικνούηλ	Ίουν. 17
Ίριγένεια	Μάξιμος	Ίαν. 21
Νοεμ. 16	Μάρθα	Ίουν. 4, Σεπτ. 1
Ίωακείμ	Μαρία	Αόγ. 15
Σεπτ. 9	Μαρίνα	Ίουλ. 17
Ίωάννα	Μαρίνος	Μαρτ. 17, Ίουν. 2
Ίουν. 27	Μάρκος	Ίουν. 19, Ἀπ. 23, Μ29
Ίωάννης		
Ίαν. 7		
Ίωνάς		
Σεπτ. 21		
Ίωσήφ Κυρ. μετά Χριστούγ.		
K		
Καλλίμαχος		
Σεπτ. 25		
Καλλίνικος		
Ίουλ. 29, Δεκ. 14		
Καλλιόπη		
Ίουν. 7		
Κάλλιστος		
έκ τών 40, Μαρ. 6		
Ίουν. 20		
Καλλιστρατος		
Σεπτ. 27		
Κήρυκος		
Ίουλ. 15		

		E	
Ματθαίος	Νοεμ. 16	Ξανθήπη	Σεπτ. 23
Ματρώνα	Μαρ. 27, Ό. 20, Ν. 9	Ξένη	Ίαν. 24
Μικυρίκιος	Δεκ. 30	Ξινοφών	• 26
Μεθόδιος	Ίουν. 14, 20		
Μελίτιος	Φεβρ. 12	O	
Μελίτων	έκ τών 40, Μαρτ. 9	Όλγα	Ίουλ. 11
	Ίουν. 30	Ουάλλεντινος	Όκτ. 24
Μαλχισεδέκ Κυρ. πρό Χρ. Γεν.		Όσώφριος	Ίουν. 12
Μένανδρος	Μαΐου 19	Όλυμπιάς	Ίουλ. 25
Μηνάς	Νοεμ. 11, Δεκ. 10	Όλυμπιοδώρα	Δεκ. 31
Μηνοδώρα	Σεπτ. 10	Όρίστης	Ίουλ. 9, Νοεμ. 10
Μητροδώρα	» »	II	
Μητροφάνης	Ίουν. 4	Παχυράτιος	Ίουλ. 9
Μιχαήλ	Νοεμ. 8, Δεκ. 17	Ποίσιος	Ίουν. 19
Μιχαήλ	Νοεμ. 8	Πάριλος	Φεβρ. 16
Μωρόπη	Δεκ. 2	Παναγιώτης	Ίουν. 24
Μουσις	Αόγ. 28, Σεπτ. 4	Πανσέμνη	ε 10
		Παντελεήμιον	Ίουλ. 27
N		Παντολέον	Σεπτ. 17
Ναοθα	Δεκ. 1	Παρποκαυή	Ίουλ. 26
Ναθαναήλ	Νοεμ. 27	Παρθένιος	Φεβρ. 7
Ναταλία	Αόγ. 26	Πατρίκιος	Μαΐου 19
Νεόφυτος	Ίαν. 21	Πάτροκλος	Μαρτίου 18
Νέστορ	Όκτ. 27	Πεθλος	Ίουν. 29
Νικάνδρος	Νοεμ. 4	Πελαγία	Όκτ. 8, Μαΐου 4
Νίκη	Ἀπρ. 25	Πέτρος	Ίουν. 29
Νικήτας	Σεπτ. 15, Ἀπρ. 3	Πέντις	Σεπτ. 17
Νικηφόρος	Όκτ. 9, Μαρτ. 13	Πλάτων	Ἀπρ. 4, Νοεμ. 18
	Ίουν. 2	Πολύδορος	Σεπτ. 3
Νικόδημος (Τών Μυροφόρων		Πολύδοκτος	Ίαν. 9, Φεβρ. 5
Νικόλαος	Δεκ. 6	Πολύκαρπος	Φεβρ. 23
Νημοδώρα	Σεπτ. 10	Πολυξένη	Σεπτ. 23

 ΣΙΜΩΝΟΣ ΜΕΓΑΡΟ

Παλυχρόνιος	Ὀκτ. 7	Σωφρόνιος	Μαρτ. 11, Δεκ 8
Πουλχερία	Σεπτ. 10		
Πορφόριος	Φεβρ. 25, Νοεμ. 9		
Πρόδρομος	Ἰαν. 7	Ταράπιος	Φεβρ. 16, Ἰουν. 7
Προκόπιος	Φεβρ. 27, Ἰουλ. 8	Τιμόθεος	Ἰαν. 22, Φεβρ. 21 Μαΐου 3
	P	Τίτος	Αὐγ. 25
Ρωμανός	Ὀκτ. 1, Νοεμ. 18	Τριαντάφυλλος	» 8
	S	Τρόφιον	Φεβρ. 1
Σάββας	Δεκ. 5	Τύχων	Ἰουν. 16
Σαββίνος	Μαρτ. 16, Ὀκτ. 15		
Σαμουήλ	Αὐγ. 20	Υπάτιος	Μαρτ. 31
Σάρρα	Κυρ. τῶν Προπτ.		
Σαραρεμ	Δεν. 4		
Σέργιος	Ὀκτ. 7, Μαΐου 13	Φεβρωνία	Αὐγ. 3
Σιλβέστρος	Ἰαν. 2	Φίρμος	Ἰουν. 25
Σίμων	Μαΐου 10	Φιλάρετος	Δεκ. 2
Σμάραγδος	ἐκ τῶν 40, Μαρ. 9	Φιλήμων	Νοεμ. 22
Σοφία	Σεπτ. 17	Φίλιππος	» 14
Σπυρίδων	Δεκ. 12	Φιλόθεος	Ἰαν. 29, Σεπ. 22
Σταμάτιος	Αὐγ. 17	Φίλων	Ἰαν. 24
Σταθρος	Σεπτ. 14	Φλωραντία	Ὀκτ. 13
Στεφανίς	Νοεμ. 11	Φωκᾶς	Ἰουλ. 23, Σεπτ. 22
Στέφανος	Δεκ. 27	Φωτεινή	τῆς Σαραρεμίδος Φεβρ. 26, Αὐγ. 20
Στυλιανός	Νοεμ. 26	Φώτιος	Φεβρ. 6, Αὐγ. 12
Στρατόνικος	Ἰαν. 13		
Στρατονίκη	Σεπτ. 30, Ὀκτ. 31		
Σιμεὼν	Φεβρ. 3		
Σωκράτης	Ἀπρ. 19, Ὀκτ. 21	Χαράλαμπος	Φεβρ. 10
Σωσάννα	Μαΐου 24, Ὀκτ. 7	Χαρίλαος	Φεβρ. 19, Αὐγ. 20
	Δεκ. 15		Ὀκτ. 10
Σωτήριος	Αὐγ. 6	Χαριτίνα	» 5

Χαριτή	Ἰουν. 1	Χριστόδουλος	Μαρτ. 16
Χαρίτων	Σεπτ. 28, Μαΐου 24	Χριστοφόρος	Μαΐου 9
Χιονία	Ἀπρ. 16	Χρύσανθος	Μαρτ. 19
Χρηστίνα	Μαΐου 18, Ἰουλ. 24	Χρυστή	Ἰαν. 30, Ὀκτ. 13
Χρήστος	Δεκ. 25	Χρυσόστομος	Νοεμ. 13

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου τῶν μετὰ τὸ 1800 ἐτῶν, εὐρίσκωμεν ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοῦ προκειμένου ἔτους τὸν ἀριθμὸν 1800 καὶ διαιροῦντες τὴν διαφορὰν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κύκλων τοῦ Ἡλίου 28. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαιρέσεως ταύτης δεικνύει τὸν ζητούμενον κύκλον. Ἐὰν ὁμοῦς ὑπόλοιπον δὲν ἐκίχη ὁ κύκλος τότε ἰσοῦτε πρὸς τὸν ἀριθμὸν 28. Π. χ. διὰ νὰ εὑρωμεν τὸν κύκλον τοῦ ἔτους 1945 ἀφαιροῦμεν ἀπ' αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν 1800 καὶ ἔχομεν ὑπόλοιπον 145 ὅπερ διαιρούμενον διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 28 μᾶς δίδει ὑπόλοιπον τὸν ἀριθμὸν 5. Ἦτοι $1945 - 1800 = 145 : 28 = 5$. Ἄρα ὁ κύκλος τοῦ Ἡλίου τοῦ ἔτους 1945 ἐστὶν 5.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Τὸν κύκλον τῆς σελήνης τῶν μετὰ τὸ 1800 ἐτῶν, εὐρίσκωμεν ἀφαιροῦντες ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ προκειμένου ἔτους τὸν ἀριθμὸν 1807 καὶ διαιροῦντες τὴν διαφορὰν διὰ τοῦ

ἀριθμὸς τῶν κύκλων τῆς Σελήνης 19. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαφορᾶς ταύτης ἐμφαίνει τὸν ζητούμενον κύκλον τῆς Σελήνης. Ἐάν ὁμοῦ ἐκ τῆς διαιρέσεως ταύτης δὲν προκύψῃ ὑπόλοιπον τότε ὁ διαιρέτης 19 ἐμφαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν κύκλων τῆς Σελήνης τοῦ ἔτους τούτου. Π. χ. διὰ νὰ εὕρωμεν τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ 1945 ἀφαιροῦμεν ἀπ' αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν 1807 καὶ ἔχομεν ὑπόλοιπον 138 ὅπερ διαιρούμενον διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 19 μᾶς δίδει ὑπόλοιπον τὸν ἀριθμὸν 5. Ἦτοι 1945 — 1807 = 138 : 19 = 5. Ἄρα ὁ κύκλος τῆς Σελήνης τοῦ παρόντος ἔτους ἐστὶ 5.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΠΡΟΣ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΠΑΣΧΑ

Ἐν τῷ ἐναντι πίνακι ζητεῖς καὶ εὐρίσκεις τοὺς κύκλους τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Σελήνης τοῦ ἔτους, οὗαιος πρόκειται νὰ εὕρῃς τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, φέρεις αὐτοὺς εἰς διαγώνιον συνάντησιν καὶ ἡ ἡμερομηνία εἰς ἣν συναντῶνται εἶναι ἡ τοῦ Ἁγίου Πάσχα. Π. χ. κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 1945 ἔχομεν Ἡλίου κύκλους 5 καὶ Σελήνης 5, φέρομεν λοιπὸν τοὺτους εἰς διαγώνιον συνάντησιν ἐν τῷ κάτωθι πίνακι καὶ βλέπομεν, ὅτι οὗτοι συναντῶνται εἰς τὸ τετραγωνίδιον τῆς ἡμερομηνίας 6 Μαΐου, ἐπομένως τὸ Ἅγιον Πάσχα κατὰ τὸ ἔτος 1945 συμπύπτει τὴν 6ην Μαΐου.

ΠΙΝΑΞ ΠΡΟΣ ΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ

ΟΙ 19 ΚΥΚΛΟΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ	ΟΙ 28 ΚΥΚΛΟΙ ΤΟΥ ἩΛΙΟΥ						
	1	2	3	4	5	6	7
	8	9	10	11	12	13	14
	15	16	17	18	19	20	21
1	Ἀπρ. 7 Ἀπρ. 20	Ἀπρ. 8 Ἀπρ. 19	Ἀπρ. 9 Ἀπρ. 18	Ἀπρ. 4 Ἀπρ. 17	Ἀπρ. 3 Ἀπρ. 16	Ἀπρ. 0 Ἀπρ. 23	Ἀπρ. 0 Ἀπρ. 21
2	Μαρτ. 24 Ἀπρ. 6	Μαρτ. 23 Ἀπρ. 5	Μαρτ. 22 Ἀπρ. 11	Μαρτ. 20 Ἀπρ. 10	Μαρτ. 07 Ἀπρ. 9	Μαρτ. 20 Ἀπρ. 0	Μαρτ. 25 Ἀπρ. 7
3	Ἀπρ. 14 Ἀπρ. 27	Ἀπρ. 13 Ἀπρ. 24	Ἀπρ. 12 Ἀπρ. 25	Ἀπρ. 11 Ἀπρ. 24	Ἀπρ. 17 Ἀπρ. 20	Ἀπρ. 16 Ἀπρ. 20	Ἀπρ. 15 Ἀπρ. 20
4	Ἀπρ. 31 Ἀπρ. 13	Ἀπρ. 6 Ἀπρ. 19	Ἀπρ. 9 Ἀπρ. 18	Μαρτ. 4 Ἀπρ. 17	Ἀπρ. 3 Ἀπρ. 16	Ἀπρ. 2 Ἀπρ. 15	Ἀπρ. 1 Ἀπρ. 14
5	Ἀπρ. 11 Μαΐου 4	Ἀπρ. 0 Μαΐου 3	Ἀπρ. 18 Μαΐου 2	Ἀπρ. 25 Μαΐου 0	Ἀπρ. 24 Μαΐου 7	Ἀπρ. 23 Μαΐου 4	Ἀπρ. 22 Μαΐου 0
6	Ἀπρ. 14 Ἀπρ. 27	Ἀπρ. 12 Ἀπρ. 26	Ἀπρ. 15 Ἀπρ. 25	Ἀπρ. 11 Ἀπρ. 24	Ἀπρ. 10 Ἀπρ. 23	Ἀπρ. 9 Ἀπρ. 22	Ἀπρ. 8 Ἀπρ. 21
7	Μαρτ. 31 Ἀπρ. 13	Μαρτ. 30 Ἀπρ. 12	Μαρτ. 29 Ἀπρ. 11	Μαρτ. 28 Ἀπρ. 10	Ἀπρ. 3 Ἀπρ. 16	Ἀπρ. 2 Ἀπρ. 15	Ἀπρ. 1 Ἀπρ. 14
8	Ἀπρ. 31 Μαΐου 4	Ἀπρ. 26 Μαΐου 3	Ἀπρ. 19 Μαΐου 2	Ἀπρ. 18 Μαΐου 1	Ἀπρ. 17 Ἀπρ. 30	Ἀπρ. 16 Ἀπρ. 29	Ἀπρ. 22 Ἀπρ. 6
9	Ἀπρ. 7 Ἀπρ. 20	Ἀπρ. 6 Ἀπρ. 19	Ἀπρ. 9 Ἀπρ. 18	Ἀπρ. 11 Ἀπρ. 24	Ἀπρ. 10 Ἀπρ. 23	Ἀπρ. 0 Ἀπρ. 22	Ἀπρ. 0 Ἀπρ. 21
10	Μαρτ. 24 Ἀπρ. 13	Μαρτ. 23 Ἀπρ. 12	Μαρτ. 22 Ἀπρ. 11	Μαρτ. 20 Ἀπρ. 10	Μαρτ. 07 Ἀπρ. 9	Μαρτ. 20 Ἀπρ. 0	Μαρτ. 25 Ἀπρ. 7
11	Ἀπρ. 14 Ἀπρ. 27	Ἀπρ. 13 Ἀπρ. 26	Ἀπρ. 12 Μαΐου 2	Ἀπρ. 11 Μαΐου 1	Ἀπρ. 17 Ἀπρ. 30	Ἀπρ. 16 Ἀπρ. 29	Ἀπρ. 15 Ἀπρ. 20
12	Ἀπρ. 7 Ἀπρ. 20	Ἀπρ. 6 Ἀπρ. 19	Ἀπρ. 15 Ἀπρ. 25	Ἀπρ. 4 Ἀπρ. 17	Ἀπρ. 3 Ἀπρ. 16	Ἀπρ. 2 Ἀπρ. 15	Ἀπρ. 0 Ἀπρ. 21
13	Μαρτ. 24 Ἀπρ. 6	Μαρτ. 23 Ἀπρ. 5	Μαρτ. 22 Ἀπρ. 4	Μαρτ. 20 Ἀπρ. 10	Μαρτ. 27 Ἀπρ. 9	Μαρτ. 26 Ἀπρ. 8	Μαρτ. 25 Ἀπρ. 7
14	Ἀπρ. 14 Ἀπρ. 27	Ἀπρ. 13 Ἀπρ. 26	Ἀπρ. 12 Ἀπρ. 25	Ἀπρ. 11 Ἀπρ. 24	Ἀπρ. 10 Ἀπρ. 23	Ἀπρ. 9 Ἀπρ. 22	Ἀπρ. 8 Ἀπρ. 21
15	Μαρτ. 31 Ἀπρ. 13	Μαρτ. 30 Ἀπρ. 12	Ἀπρ. 6 Ἀπρ. 18	Ἀπρ. 4 Ἀπρ. 17	Ἀπρ. 3 Ἀπρ. 16	Ἀπρ. 2 Ἀπρ. 15	Ἀπρ. 1 Ἀπρ. 14
16	Ἀπρ. 31 Μαΐου 4	Ἀπρ. 26 Μαΐου 3	Ἀπρ. 19 Μαΐου 2	Ἀπρ. 18 Μαΐου 1	Ἀπρ. 24 Μαΐου 7	Ἀπρ. 23 Μαΐου 4	Ἀπρ. 22 Μαΐου 0
17	Ἀπρ. 7 Ἀπρ. 20	Ἀπρ. 6 Ἀπρ. 19	Ἀπρ. 12 Ἀπρ. 25	Ἀπρ. 11 Ἀπρ. 24	Ἀπρ. 10 Ἀπρ. 23	Ἀπρ. 9 Ἀπρ. 22	Ἀπρ. 8 Ἀπρ. 21
18	Μαρτ. 31 Ἀπρ. 13	Μαρτ. 30 Ἀπρ. 12	Μαρτ. 29 Ἀπρ. 11	Μαρτ. 28 Ἀπρ. 10	Μαρτ. 07 Ἀπρ. 9	Μαρτ. 26 Ἀπρ. 8	Μαρτ. 1 Ἀπρ. 14
19	Ἀπρ. 14 Ἀπρ. 27	Ἀπρ. 13 Μαΐου 2	Ἀπρ. 12 Μαΐου 2	Ἀπρ. 11 Μαΐου 1	Ἀπρ. 17 Ἀπρ. 30	Ἀπρ. 16 Ἀπρ. 29	Ἀπρ. 15 Ἀπρ. 20

Ἐντὸς τῶν τετραγωνιδίων σημειοῦνται δύο ἡμερομηνίαι, αἱ μὲν ἀνω δεκτικόν τὴν κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἡμερομηνίαν τοῦ Ἁγίου Πάσχα αἱ δὲ κάτω τὴν κατὰ τὸ νῦν.

ΘΕΙΑ
ΤῸ ΟΙΚῸ ΤΟΥΤῸ
ΕΥΛΟΓΙΑ

ΟΠΟΥ ΠΙΣΤΙΣ ΕΚΕΙ ΑΓΑΠΗ
ΟΠΟΥ ΑΓΑΠΗ ΕΚΕΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΟΠΟΥ ΕΙΡΗΝΗ ΕΚΕΙ ΕΥΛΟΓΙΑ
ΟΠΟΥ ΕΥΛΟΓΙΑ ΕΚΕΙ ΕΥΤΥΧΙΑ
ΟΠΟΥ ΕΥΤΥΧΙΑ ΕΚΕΙ ΘΕΟΣ
ΟΠΟΥ ΘΕΟΣ ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΝΑΓΚΗ

© SISMANOGLIO
MISANO
OITSONAWWILIO

Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ Ο Α΄

ΕΜΠΙΝΕΥΣΙΣ ΑΠ' ΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΤΗΣ ΕΥΠΟΙΪΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΜΗ ΕΠΙΛΑΝΘΑΝΕΣΘΕ

Νά λοιπόν τί ήθελε άπ' τούς άνθρώπους Έκείνος που έπλασε τά πλάσματα του αυτά με τόσο συστηματική και μαθηματική ακρίβεια σε είδος και σε όμορφιά άφου τούς δώρησε για κατοικία τό παλάτι της ωραίας αυτής φύσης που είναι ένα άπό τά θαυμάσια δημιουργήματά Του: Σάς χαρίζω τούς είπε όλ' αυτά τά έπίγεια άγαθά, και την λογική που δέν την χάρησα σε κανένα με τόν θρον να μη ξεχνάτε την έννοια του καλού την έννοια της άδελφωσύνης. Σταλήθεια μεγάλο είσαι Κύριε Πατέρα μας, και τά έργα της δημιουργίας Σου είναι πολύ θαυμάσια, γιατί ό Ουρανός, ή θάλασσα, ή ξηρά με τά διάφορα στολίδια τους τ' άστρα, τά ζώα, τά λουλούδια και τόσ' άλλα, ακόμα κι όλη ή φύση έχουν να λένε για Σένα γιατί μέσα στη σοφή Σου αυτή δημιουργία κρύβεις και κάτι ακόμα πιο ωραίο και πιο μεγάλο άπ' την καθαυτό αξία κάθε έργου Σου: Άστε ό ωραίος αυτός Ουρανός της σοφίας Του με

τὰ διάφορα ὄμορφα καὶ λαμπρὰ ἄστρα, ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ στολίδια τῆς φύσης, δὲν ἀποικονίζου ἀγά γε τὴν κατοικία τῶν πραγματικῶν ἀδελφῶν συνανθρώπων γιὰ νὰ ζοῦνε μὲ ὁμόνοια καὶ ἀγάπη, γιὰ ν' ἴναι ὅλοι δεμῆνοι μὲ τὰ ἅγια σκοινιά τῆς ἀδελφωσύνης καὶ ἀλληλεγγύης μεταξὺ τους, ὥστε νὰ ποκαλυφθῇ τὸ θεῖο μυστικὸ τῆς ἀρεσκείας Του; Καὶ τὰ πουλιά; Ἄλλα πάλι στολίδια τῆς φύσης, τ' ἀθῶα καὶ ὠραῖα αὐτὰ πλάσματα δὲν ἀποκαλύπτουν ἄραγε πάλι τὸ μυστικὸ τῆς ἀλληλεγγύης ἀφοῦ ἀποικονίζου μιὰ ἀδελφικὴ ἀγάπη μεταξὺ των ζταν πετοῦν αὐτὰ ὁμαδικὰ καὶ τρέχου ἀπὸ τόπους σὲ τόπους; καὶ ποὺ ἐν ἀνάγκη σπείδου γιὰ νὰ βοηθήσου ἐκεῖνο ἀπ' αὐτὰ ποὺ θάτυχε νὰ χάσῃ τὸν δρόμο του; Σὲ τόσο δὲ βαθμὸ ἀλληλοαγαποῦντα ποὺ κινδυνεύου ἀκίμη καὶ τὴν ζωὴν τους στὴ σηχαμερὴ ξόβεργα τῆς κακίας τοῦ λαίμαργου καὶ ἀμαλου ἐκείνου ἀλύτη; Καὶ τί θυμίζει ἀκόμα τὸ κοπάδι τῶν ἀθῶων ἀμῶν καὶ προβάτων ποὺ πάνε ὅλα τους μαζί γιὰ νὰ βοσκήσου στὴν κατακρῶσινη καὶ βελουδένια 'κεῖνη γλῶη μακρὰ 'κεῖ στὸν κάμπο; δὲν εἶναι μήπω; ὅλ' αὐτὰ τὸ σύμβολο τῆς ἀγάπης μεταξὺ των; Σήμερα ὁμοῦ; τὰ ἴδια πουλιά τὰ ἴδια πρόβατα δὲν μπορούν πιὰ ἐλευθερὰ ν' ἀπολαύσου ἀπ' τὴ φύση αὐτὴ τῆς ταπεινότητος, τῆς εὐεπλάγγνια; γιὰτ' ἐχ' αὐτὴ συγκλονισθῇ, γιὰτ' ἡ ὄψη της ἔχει μεταβληθῇ. Ὁ αἰθέριος 'κεῖνος Οὐρανὸς τῆς σοφίας τοῦ συμβόλου τῆς ἀδελφωσύνης δὲν περιτριγνίζεται παρὰ μὲ στῆλε; καπνοῦ τῆς κακίας τοῦ ἐγωῖσμοῦ τῆς σκοφάντιας, γιὰτ' ἀντὶ τὰ ἀθῶα πουλιά τῆς εἰρήνης πετοῦν τώρα ἄλλα κατασπαραχτικά γιὰτ' ἀντὶ τὰ πρόβατα τῆς ἀγάπης εἶναι οἱ ἀνθρωποκτόνοι πελώριοι 'κεῖνοι δράκοι τῆς ξηρᾶ; Μὲτὶ ὁμοῦ; μὲ τ' ἄλλα ἀλλὰ ταπεινὰ καὶ συμπαθητικὰ αὐτὰ πλάσματα τῆς φύσης ἀναστεναίξει καὶ ὁ αἷτιος τῆς καταστροφῆς, τὸ λογικὸ ἀλλὰ

SISMANOGLIO

φτωχὸ στὸ πνεῦμα τῆς ταπεινοπροσύνης ὁ ἄνθρωπος ποὺ ὄχι μόνο ἀνατρίχιασε τὸ σύμπαν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος τώρα κλαίει γιὰ τὸ λάθος του. Καὶ τῶκαμε αὐτὸ γιὰτὶ γελάστηκε ἀπ' τὸν Σατανᾶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ ποὺ εἶχε κυριεύσει τὴν ψυχὴ του: ἦτανε τὸ βαρὺ πόδι τῆς Κακίας ποὺ δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὸ σηκώσῃ ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τῆς ἀδελφωσύνης. Δὲν ἀπομακρύνεται ὁ κατακτητὴς τῆς ὁμορφῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, γιὰτ' ἐπωφελεῖται ἀπ' τὴν παρικοὴ τοῦ ἐγωῖστοῦ ἀσώτου γιὰ τίς καλῆς ἐντολῆς τοῦ σοφοῦ του πατέρα, γιὰτ' ἐπωφελεῖται ἀπ' τὸν ἀνθρώπινο ἐγωῖσμό τὴν κενοδοξία, τὴν ἀλαζονία, τὰ φοβερά αὐτὰ στοιχεῖα ποὺ κάθε μέρα καταστρέφου κίμνοντα; τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ἀνάξιο τῆς ἀποστολῆς του, ὄχηστο καὶ στὸν ἑαυτὸ του καὶ στὴν κοινωνία. Νὰ λοιπὸν γιὰτὶ ὄλε; ἡ καταστροφῆς καὶ ἡ τρομερῆς ἀπώλεια; εἶναι ἐνδειξίς τῆς παραστράτησης μας στῆς ἐντολῆς Σου, ἐνδειξίς τῆς λοξοδρομίας μας, νὰ γιὰτὶ εἶναι ἀκόμα ἐνδειξίς τῆς κοκομεταχείρησης τῆς λογικῆς μας. Εἶσαι ἀκόμα πιὸ μεγάλος, γιὰτὶ βλέποντα; τὰ πλάσματά Σου νὰ κινδυνεύου γιὰ νὰ πέσου στὸν κρημνὸν τῆς ἀπώλειας καὶ θέλοντα; νὰ μᾶ; γλυτώτῃ; ἀπ' τὸ φοβερὸ αὐτὸ ὄλεθρο τοῦ ἐγωῖσμοῦ, τῆς κενοδοξίας, μᾶ; ἔχεις δωρήσει τὸ ὄπλον τῆς φιλανθρωπίας ποὺ χάρις σ' αὐτὸ μᾶ; ἔχεις κάμει πιὰ νὰ ἐννοήσουμὲ ὅτι ἡ ταπεινοπροσύνῃ εἶναι ἕνας ἀπ' τοὺς ἀσπονδους καὶ ἐκδικητικοὺς ἐχθροὺς τοῦ Σατανᾶ τῆς κακίας καὶ ἡ ἀδελφωσύνη τῶν συνανθρώπων μὲ τὴν ἐμπρακτον ἀγάπη στὸν πλησίον, τ' ἀμυντικὰ ἢ καὶ ἐπιθετικὰ βοηθητικὰ μέσα ποὺ ἀπ' αὐτὰ θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἥττα τοῦ Σατανᾶ τῆς σκοφάντιας καὶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ.

Νὰ λοιπὸν γιὰτὶ ἕνα πιὰτο φαγητοῦ καὶ ἄλλο ψωμί γιὰτ' ὄρφανὸ ἔχουν μεγάλη ἀξία.

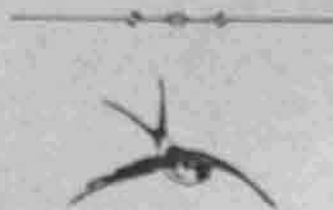
Ἡ φιλανθρωπικὴ λοιπὸν αὐτὴ χειρονομία τὸ φοβερὸ αὐτὸ ἔλλο ποὺ μᾶ; δωρήσθηκε ἀπ' τὸν Θεὸν ἐναντίον

τῆς κακίας, δὲν εἶναι παρά μιᾷ προσευχῇ, δ' ἔν εἶναι παρά μιᾷ μετάνοιᾳ, ἀπ' τῆς ὁποίας τρομάζει ὁ Σατανᾶς τοῦ Ὁλοθροῦ καὶ ἀναγκάζεται ἔτσι νὰ πῆσῃ αὐτὸς αὐτὸν κρημνὸν τῆς ἀπώλειας ὁπότεν καθησυχάζει ἡ ψυχὴ καὶ ἡ συνείδησι πάλλει ἀπὸ ἀγαλλίασι.

«Προσεύχου! ὅταν ζητᾷς ψωμί γιὰ ξένο στόμα
Κι' ὅταν θυμᾶσαι τοὺς νεκροὺς ποῦ κοιτῶνται στὸ χῶμα.»

Τοιαύταις γὰρ θυοῖσις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Σ. ΜΠΕΖΙΡΤΖΟΓΛΟΥ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Ἄν ἀμφιβάλλῃ τις ὅτι ἔχει καὶ ἡ πενία τὴν μεγαλοπρέπεια τῆς ἀ; ἐρωτήσῃ τὸ λογικόν του, τίνα κρίνει μεγαλοπρεπέστερον, τὸν μέγαν Ἀλέξανδρον πέμποντα δωρεᾶν εἰς τὸν Φωκίωνα ἐκτιτὸν τάλαντα ἢ τὸν ἀποστρεφόμενον τὴν δωρεᾶν ταύτην Φωκίωνα.

ΑΔ. ΚΟΡΑΗΣ

Η ΑΓΙΩΣΥΝΗ

Οἱ ἅγιοι δὲν ἁγίασαν μὲ τέχνη κ' ἐργασία
φθάσανε ὅτὸν προορισμὸ μὲ πίστιν καὶ ἐλπίδα.

Περιφρόνησαν χρυσόν, τίτλους καὶ μεγαλεία
ἔχοντες ὡς κεφάλαιον τὴν πίστιν τὴν ἁγίαν.

Αὐτὴν εἰδίδαζαν στερεῶς σ' ὅλη τὴν Οἰκουμένην
κι' ἐφάνησαν σ' ἀληθινὰ γερὰ προοδευμένοι.

Ἄπὸ τὸ σέβας τοῦ Θεοῦ ἀρχίζαν πρῶτα πρῶτα
μὲ τὴν διδασκαλίαν τοὺς σκορπούσανε τὰ φῶτα.

Ἡ διδασχὴ τοὺς ἦτανε γεμάτη μεγαλείο
καὶ λέγανε εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ θέλημα τὸ θεῖο.

Τὸ θέλημά των ἦτανε τὸν φθόνον ν' ἀποφεύγουν
ἀγάπην καὶ βοήθειαν πάντοτε νὰ προσφέρουν.

Θυσίαν μόνον ὑλικὴν ὑπὲρ τῶν δεστυχοῦντων
τὴν ἠθικὴν δὲ πάντοτε κατὰ τῶν ἀποπούντων.

Πᾶσα ὀργὴ καὶ ἐκδίκησις ζημίαν μόνον φέρει
καὶ ὅποιος ὑπηρετεῖ αὐτάς ὀλίγον μόνον χαίρει.

Γιατὶ οἰκτιρᾷ μετανοεῖ γιὰ τὸ κακὸ ποῦ κάνει
ὅταν συνέλθῃ καὶ ἰδῆ ὅτι τὰ πάντα χάνῃ.

Τὴν ἀλληλοβοήθειαν τὴν διδασκαν ἐμπράκτως
προσφέροντες εἰς τοὺς πτωχοὺς ὁ, τ' εἶχανε ἐκτάκτως.

Θυσίαζαν γιὰ τὸν Θεὸ τ' ἀσήμαντὸ τους σῶμα
γιὰ τὴν ψυχὴν τους φρόντιζαν μὴ πείσῃ μέσ' τὸ χῶμα.

Τὸ χῶμα θὰ ὑποδεχθῇ σῶμα ἀχρηστευμένο
καὶ τὴν ψυχὴν τῆς κόλασης χῶμα κατηραμένο.

Χῶμα π'οῦναι, ὄλο φατὰ πίσσα καὶ τυρρανία
καὶ τοῦ διαβόλου ἐπικρατεῖ ἐκδίκησις—μανία.

Ἐὰν κανεῖς καλὰ σκεφθῇ τ' ἀσήμαντον τοῦ βίου
θ' ἀκολουθῇ ὅσο μπορεῖ τὰς πράξεις τοῦ ἀγίου.

Χ. ΣΥΜΕΩΝΙΑΔΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Γιαννάκης ἐτραβοῦσεν ἀπὸ τὸ χέρι τὴν Νινίτσα,
τὴν μικροῦλά του ἀδελφὴν. Ἦσαν καὶ οἱ δύο
πολὺ κονρασμένοι. Ἡ γιῶν ἔπιπτεν εἰς μεγάλας
νεράδας καὶ ἐλεύκαινε τὴν ἐξοχὴν, ὡς μεγάλοι δὲ μαῦραι
κηλίδες οἱ κόρακες κρᾶζωντες ἐστεφάνωναν τὰς ἀποφυλλι-
σμένας κορυφὰς τῶν δένδρων.

Ἦτο πολὺ ψυχρὰ καὶ θλιβερὰ ἐσπέρα.

Ἄχ, ποῦ! ἀνέκραξεν αἰφνης ὁ Γιαννάκης.

Ἐμένα ἡ καρδιά μου ματόνει ἀπ' τὸν πόνο! εἶπε μὲ
γογγυτὸν ἡ Ἐλενίτσα.

Ἐδρα τοῦ πόνου εἰς ἀμφοτέρους ἦσαν οἱ πό'ες.

Ὁ Γιαννάκης ἐφόρει ὑποδήματα γυναικεῖα πολὺ μεγα-
λείτερα τῶν ποδῶν του, παλαιὰ, ἐσχισμένα, στραβολατι-
μένα ἔσεινά. Ἡ Ἐλενίτσα παλαιὰς μεγάλας ξυλίνας ἀρ-
βύλλας ἀπὸ δέρμα ἀπολιθωμένον πλέον, τόσον, παλαιὰς, ὥστε
κάποιος βοσκός, ὁ πρῶτος κάτοχός των, τὰς εἶχεν ρίψεκάπου
εἰς τὸν δρόμον καὶ αὐτὴ τὰς ἤρξεν ἀδεσπότες καὶ τὰς ἐ-
φόρεσε.

Οἱ κάτισχνοι ἀναιμικοὶ πόδες τοῦ ἀτροφικοῦ ἐκτιστοῦς κορσαίου ἐξήρχοντο ἀνά πᾶν βῆμα ἀπὸ τὰ ὑπερμεγέθη ἰκείνα πλοῖα τῆς χονοσκεποῦς ἐρήμου, μὲ τὰ ὁποῖα ἐταξείδευεν. Ἀπεναντίας τοῦ δεκαετοῦς ἄρρενος οἱ πόδες δὲν εἰσῆρχοντο ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰ παραμορφωμένα ἰκείνα σκληρὰ ὡς σιδηρᾶ καὶ ἀποτρόπαια ὑποδήματα. Ἐφρόντισαν νὰ τὰ ἀνταλλάξουν τὰ δύο ἀπόκληρα παιδία. Ἄλλ' ὁ βηματισμὸς τῶν ἔγεινε βραδύτερος καὶ ὀδυνηρότερος ἢ πρὶν.

— Πονῶ, Ἐλενίτσα!

— Ἡ καρδιά μου, ματώνει, Γιαννάκη μου!

— Ἀχ, ἄ; σταθοῦμε! ἄ; μείνουμ' ἐδῶ ἀπόψε.

— ὦ, ναί, ἄς μείνουμ' ἐδῶ.

Καὶ ἐδείκνυον ἕνο ἐγκαταλελειμμένον σταθλὸν εἰς ἐρειπιώδη κατάστασιν, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀχυρὴν στέγη ὀσημέραι περισσότερον ἐκυπτεν ὑπὸ τοὺς βαρεῖς γόους τῶν χειμερινῶν θυελλῶν.

Ἐισῆλθον. Εἰς μίαν γωνίαν, ὅπου ὑπῆρχεν ὄγκος παλαιοῦ ἀχύρου, ἔπεσαν συνεσπυρωμένα τὸ ἕν ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Ἡ νύξ διεχύθη διὰ μιᾶς ἐπὶ τῆς σκυθρωπῆς φύσεως.

— Εἶναι πολὺ μακρὰ ἀκόμα ἡ γιαγιά, Γιαννάκη μου; ἠρώτησεν ἡ Νινίτσα.

— Βέβαια. Μόλις αὔριοι θὰ φθάσουμε, πρὸς τὸ βράδυ μάλιστα.

Ἡ μικρὰ ἔκρυψε τὸ πρόσωπον εἰς τὰς κυανίζουσας ἀπὸ τὸ ψύχος χεῖρας τῆς καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

Καὶ ἀποτόμως διακόπτουσα τοὺς λυγμούς.

— Πότε θὰ ἔρθῃ ἡ μαμά, Γιαννάκη;

Ὁ Γιαννάκης ἔσεισε τὴν κεφαλὴν μὲ σκεπτικισμὸν μεγάλου ἀνθρώπου.

— Καυμένη καὶ σὺ! εἶπε ἡ μαμά δὲν θὰ ἔλθῃ ποτὶ πλέον, τελείωσε!.. ἡ Μαμά πέθανε! ἔχεις τί θὰ πῇ;

Παρ' ἑλπίδα ἢ μικρὰ δὲν ἀνανέωσε τοὺς κλαυθμούς. Ἐμεινε χαίνουσα, ἀναλογιζομένη τὸ ἄγνωστον, πρᾶσηλοῦσα βλέμμα ἀπλινέ; εἰς τὸ σκότος.

Τέλος ὁ ἕντος, ὁ μόνος παρήγορος τῶν ἀποκλήρων, δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπιχυθῇ εἰς τὰ βλέφαρα τῶν δύο ἀθλίων παιδίων.

Ὁ πατήρ τῶν Ἑλλήν ἐργάτης στρατολογήθει; ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ ἐργατικά τάγματα πρὸ δύο ἐτῶν, δὲν εἶχε δώσει πλέον ἕκτοτε σημεῖα ζωῆς. Ἡ μήτηρ τῶν, ὑποκύπτουσα εἰς τὰς κακουχίας καὶ τὴν πείναν, ἀπέθανε πρὸ δύο ἡμερῶν, ἀφ' οὗ προηγήθη αὐτῆς; τὸ τριετές βρέφος τῆς. Ἦδη δὲ τὰ δύο παιδία ἐπήγαιναν εἰς ἄλλο χωρίον, ὅπου ἔμενεν ἡ μάμμη τῶν, ἢ ὁποῖα δὲν τα ἐπερίμενεν, ἀγνοοῦσα μάλιστα καὶ τὸν θάνατον τῆς κόρης τῆς καὶ μητρὸς τῶν.

Ἄνεμος δυνατὸς ἠγέρθη. Ὁ χιονοστρόβιλος ἐμαίνεται. Τολύμαι χιόνος εἰσερχόμεναι εἰς τὸν σταθλὸν, τοῦ ὁποῖου ἔλειπεν ἡ θύρα, εἰστροβιλίζοντο κατὰ γῆς.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ κώδων τῆς Ἐκκλησίας σημαίνων τὴν ἀκολουθίαν τῶν Χριστουγέννων ἠκούσθη μακροῦθεν.

Ἡ Νινίτσα ἐξύπνησε.

— Σήκω, Γιαννάκη, σήκω! ἡ καμπάνα σημαίνει! σήκω καὶ εἶδα ἄστὸν ἕανο μου πῶς ἔρχεται ὁ Χριστός.

Ὁ Γιαννάκης ἐκοιμᾶτο βαθύως.

— Γιαννάκη, σήκω, σὲ λέγω — καὶ τὸν ἔσεισεν ἰσχυρῶς, — Σήκω, ὁ Χριστὸς θὰ ἔλθῃ τώρα.

— ὦχ, σάπα, ἀνόητη! ἀνέκραξεν ὁ Γιαννάκης ἀφυπνισθεῖς. Ἄφησέ με νὰ κοιμηθῶ, κοιμήσου καὶ σὺ.

— Θὰ ἔλθῃ ὁ Χριστὸς, σὲ λέγω! τὸν εἶδα ἄστὸν ἕανο μου. Ἔχεις; τὸν εἶδα μεγάλον ἄνδρα. Ὅχι παιδί, ὅπως εἶναι ἄστὴς εἰκόνες ἄσπιν ἄγκυαλιὰ τῆς Παναγίτσας.

© ΣΙΣΜΑΝΟΠΟΛΙΟ
MEGARO

—Κοιμήσου, σὲ λέγω, τρελλή! ὁ Χριστὸς δὲν ἔρχεται ἐδῶ μέσα...

—Γιατί; δὲν μᾶς εἶπε ἡ Μαμά πῶς ὁ Χριστὸς γεννήθηκε ἔς τὴν φάτνην;

Ὁ ὀρθολογιστὴς Γιαννάκης ἐστράφη πρὸς τὸν τοῖχον καὶ δὲν ἐβράδυνε ν' ἀποκοιμηθῇ. Ἄλλ' ἡ μικρὰ Νινίτσα δὲν ἔκλεισε πλέον μάτι. Ἐπιμόνως ἀνέμενε νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπισκεπτόμενον αὐτὴν εἰς τὴν φάτνην κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ ὄνειρου.

* *

Ἡ ἀτελεύτητος χειμερινὴ νύξ προὔχεται, ἀλλ' ἡ μικρὰ δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιληφθῇ πόση ὥρα ἐπέμεινε.

Εἰς τὸ πυκνὸν σκότος οἱ πρῶτοι ἀλέκτορες ἐφώναζαν.

Αἴφνης ἡ Νινίτσα βλέπει μίαν σκιάν μὲ σχῆμα ἀνδρὸς κυρτοῦ ὀλίγον μὲ ράβδον ἀνά χεῖρας νὰ εὐέρεχεται εἰς τὸν σταῦλον.

—Ἄ! αὐτὸς εἶναι λοιπὸν ὁ Χριστὸς! πῶς; ἔτσι σκοτεινὰ καὶ μόνος χωρὶς ἀναμμέναις λαμπάδες, χωρὶς τίς ἀγγελοὶ νὰ τὸν ἀκολουθοῦν μὲ ψαλμοψαλμοῖς;

Περίεργον! ἂν δὲν ἐβλεπε τὸ ὄνειρον δὲν θὰ εἰσέτιν ποτὲ ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ Χριστὸς. Ὁ ζοφερὸς Χριστὸς μὲ βῆμα βραδὺ περιήρατο τὸν σταῦλον ζυγίων εἰς τὸ σκοτεινὸν μέρος διὰ ν' ἀναπνεύσῃ.

Ἡ Νινίτσα ἐννεὸς δὲν ἐτόλμα νὰ διακόψῃ τὴν σιγὴν καὶ ἔσειε μόνον τὸν ἀδελφὸν τῆς τόσο δυνάτῃ, ὥστε ὁ μικρὸς ἀφυπνίσθη ἀμέσως.

Ἐτριβε τοὺς ὀφθαλμοὺς χωρὶς ἀκόμη ν' ἀντιληφθῇ τί συνέβαιναν, ἔτε αἴφνης ὁ ἀγνωστὸς ἐπισκέπτης σείρων ἀπὸ τὸ θυλάκιόν του περαιοθήκη, ἦτανεν ἔν περτεῖον προβαί-

των εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ ἐδάφους. Τὸ περτεῖον ἔσβυσε ταχέως, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἐπρόφθασε νὰ διακρίνῃ τὴν ἀόριστον σκιαγραφίαν δύο παιδίων σιωπηλῶς συνεσπειρωμένων ἐπὶ τοῦ αὐτοσχεδίου στρώματος. Ἄλλὰ δευτέρον καὶ τρίτον περτεῖον ἤρακε τόσον εἰς ἐκεῖνον ὅσον καὶ εἰς τὰ δύο μικρὰ διὰ νὰ ἐξακριβώσουν τὴν κατάστασιν.

Ὁ ξένος ἀνεγνώρισε τὰ δύο τέκνα του καὶ εἰνα τὸν πρὸ πολλοῦ ἀπόντα πατέρα των.

Ἡ κατάληξις καὶ ἡ γὰρ τῆς πρώτης στιγμῆς ἦτο ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς.

Δὲν ἐφύεσθη λοιπὸν τὸ ὄνειρον τῆς μικρᾶς! Περιεῖχε παραδοξὸν ἀλλὰ ζωντανὴν ἀλληγορίαν.

* *

Ἄλλ' εὐθὺς ἔχουσε λόγον, ὡς συνήθως, ἡ ψυχρὰ λογικὴ.

Τί ἐζήτην λοιπὸν τὰ τέκνα του εἰσεῖ εἰς τὸν ἔρημον ἐκεῖνον τόπον, μόνον, τοιαύτην ὥραν, τοιαύτην ἐσπέραν, εἰς τοιαύτην κατάστασιν;

Αἱ ἐρωτήσεις συνωθοῦντο εἰς τὰ χεῖλη τοῦ πατρὸς

—Τί ζητεῖτε, παιδιὰ μου, ἐδῶ, αὐτὴν τὴν ὥρα; Ἐπηγαίνατε κάπου καὶ ἐγάσατε τὸν δρόμον; Καὶ ἡ μαμά σας; πῶς σὰς ἄφησε νὰ βγῆτε μόνον;

Μετὰ βραχείαν πένθιμον σιγὴν ὁ Γιαννάκης ἔλαβεν τὸν λόγον.

—Ἡ μαμά... ἀπέθανεν κ' ἐμεῖς τώρα πηγαίναμε ἔς τὴν γαργαλιὰ καὶ νυχτωθήκαμε ἔς τὸ δρόμον... ποθοῦσαν πολὺ τὰ παιδιὰ μας.

Χωρὶς δάκρυα, ἐπὶ τὸ κράτος τῆς μεγάλης ὀδύνης ὁ δεσπότης κατώρθωσε νὰ ἐρωτήσῃ:

—Καὶ πῶς πέθανε ἡ μαμά;

—... Ἀπὸ τὴν πείνα... Πολλαὶ φορὰς δὲν εἶχαμε

τίποτε νά φάμε. . . 'Επέρναμε μόνο τὸ ψωμί τοῦ δελτίου... τόσο λίγο! 'Όταν δὲν εἶχαμε τίποτε, ἡ Μαμά δὲν ἐτρωγε καὶ μᾶ; ἔδινε τὸ ψωμί της. . . γιατί τὰ δύο μικρά ἐπεινοῦσαν καὶ ἔκλαιγαν. . . ἐγὼ ἐπεινοῦσα ἀλλὰ δὲν ἔδωκα. . . Τὸ μικρὸ ἦτον ἄρρωστο πέντε ἕξη μῆνες τώρα. . . καὶ ἡ μαμά δὲν εἰμποροῦσε πειὰ νά 'πάγη 'στὴν πλύσι. Πρὶν πηγαινε σὲ πλύσις ἡ μαμά, γιατί δὲν εἴσπρακε καμμιάν ἄλλη δουλειά νά κάμη. . . 'Επειδὴ λοιπὸν ἦτον ἄρρωστο τὸ μικρὸ δὲν τὴν ἄφινε πειὰ νά πάγη 'στὴν πλύσι. . . κ' ἐπεινοῦσαμε πολὺ. 'Ἐπειτα τὸ μικρὸ 'πέθανε εἶναι τώρα καμμιά δεκαριά ἡμέραις. Τελευταίον, ἕνα βράδυ πῆγε ἡ μαμά νά πάρη τὸ ψωμί τοῦ δελτίου. . . Εἶχε δυὸ 'μέρας νά μοιρασθῆ. 'Επειδὴ ὅμως τῆς ἔλειπε μέρος ἀπὸ τὰ φίλα, ὁ κύρ Σταμάτης ὁ κάπηλας ποὺ μοίραζε τὸ ψωμί, τὸν ξέρεις μπαμπᾶ, ἕνας χονδρός, κατακόκκινος μὲ ψαρὰ μουστάκια, τὴν ἔβρισε καὶ τὴν ἔδιωξε χωρὶς νά τὴν δώσῃ τὸ ψωμί μας. . . 'Ἦλθε ἡ μαμά μὲ τὰ κλάματα, ἡ Νινίτου ἔκλαιεν. . . ἔκλαψα κ' ἐγὼ, μπαμπᾶ ἐκεῖνο τὸ βράδυ. . . ἐκρυώναμε πολὺ. . . φωτιά ἀνάπταμε πολὺ σάνια. . . 'Ἐκοιμηθήκαμε νηστικοί. . . Τὸ πρωὶ ἡ μαμά δὲν ἐξύπνησε. Τὴν ἐφώναζαμε, 'κλαίσαμε, δὲν μᾶ; ἄκουε περὶ. . . 'Ἡ γιτόνισσες μὸς ἄκουσαν, ἦλθαν καὶ ἐφρόντιζαν νά σηκωθῆ τὸ λείψανον. 'Ἐμεῖς δὲν εἰξεύραμε τί νά κάμομε. . . 'Ἐκεῖνο τὸ βράδυ μᾶς ἔδωκε κ' ἐφάγαμε ἡ κοκκίαν' Ἀννίκα ἡ Μαστρο-Γεώργαινα. 'Ἄλλ' ἀπ' ἐκεῖνο τὸ βράδυ δὲν ξαναφάγαμε, δύο ἡμέραις τώρα. Καὶ σκεφθήκαμε νά πάμε 'στὴ γιαγιά.

'Ἡ θανάσιμος ὁδὸν τοῦ δυστηχοῦς πατρὸς ἐξεγέθη εἰς ἕνα μόνον στεναγμόν. 'Ἐνέει κάλλιστα. . . ἡ οἰκογένειά του ἐμαρτήρησεν ὑπὸ τὴν μάστιγα τοῦ πολέμου. 'Ἐν ἀπογνώσει ψιθυρίζων τὸ ὄνομα τῆς γυναίκος του :

—Μαρία! . . Μαρία! . .

Ὁ Μίχας προστάτης τοῦ Συσσιτίου
ΜΙΧΑΗΛ ΕΝΕΜΑΤΑΡΧΗΣ

Ὁ 'Επίτιμος Πρόεδρος τοῦ Μ. Σ.
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΛΛΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΚΗΛΕΣ ΕΥΓΕΝΙΟΥΣ
Ο Πάπας υφαινόει τον Σουρμελίον

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΡΡΟΥΠΟΥΛΟΣ
Ο Έπιτιμήσις Πόλεως της Σμύρνης

SISMANTONIO
MISANO

Ἐκαμε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ. Ἦτο τὸ μόνον μνη-
μόσινον εἰς τὴν ἀνήμην τῆς Ι' . .

Μήπω; δὲν ἦτο καὶ αὐτὸς μάρτυς; Χειροτέχνης κερδίζων
ἀρκετὰ ἀνέτιος τὸν ἄριον τῶν τέκνων του πρὸ τοῦ πολέ-
μου, ἐπιτρατολογήθη βιαίως καὶ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ με-
ταφέρει πνευματικῶν ὄγκους πετρῶν χάριν τῶν σιδηροδρομι-
κῶν ὁδῶν ἐν Γερμανίᾳ ὑπὸ τὴν μάστιγα τῶν ἀνδραπόδων,
τὰ ὅποια τὸν ἐξηδρακόδισαν. Νῆσις, γυμνός, φθειριῶν,
πίνων ἀκάθαρτον ὕδαρ, τρώγων πολλάκις μόνον χόρτα ἐκ
τῆς γῆς, ἦν ἐπέστρωσαν, προσεβλήθη ἀπὸ ἔτους ἤδη ὑπὸ δυ-
σεντερίας. Μάτην ἔκτοτε παρεκάλει θεομῶς νὰ τῷ δοθῇ ἄ-
δεια ν' ἀπέλθῃ πλησίον τῆς οἰκογενείας του.

Τὸ κατώρθωσεν ἐπὶ τέλους. Ἄλλ' ἦτο πλέον πτώμα ἄ-
ταφον. Ἐπὶ ἡμέρας δὲ τώρα ὄδευε νῆσις, περὶ καὶ κατα-
ληφθεὶς ὑπὸ τῆς νυκτός, ὡς καὶ τὰ τέκνα του, εἰσῆλθεν
εἰς τὸν σταύλον ἐκείνον. Μόλις ἠδύνατο νὰ βαδίξῃ παρα-
ταίω.

—Καὶ τώρα τί θὰ κάμουμε, μπαμπά; θὰ πάμε μαζί
ἐστὴ γιαιγιά, δὲν εἶν' ἔτσι; Ὁ πατήρ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

—Δὲν θὰ πάμε, παιδί μου! . .

Ἦ φωνὴ του ἦτο κίνθιμος ὡς σημαντρον κηδεύας.

—Καὶ ποῦ θὰ πάμε λοιπόν;

—Γιατί μπαμπά δὲν θὰ πάμε;

—Γιατί, παιδιά μου, εἰς τὸ χωριὸ τῆς γιαιγιά; σας δὲν
εἶναι πιὰ κανεὶς! . . Οἱ Γερμανοὶ «ἐσῆκωσαν τὸ χωριό»
καὶ τοὺς ἔστειλαν παρὰ μέσα, κανεὶς δὲν ἔξέρει ποῦ. . .

—Καὶ ἡ γιαιγιά;

—Ἦ γιαιγιά εἶναι τώρα πλησίον τῆς μαμά; σας εἰς τοὺς
οὐρανοὺς. . .

Τὸ χωριὸν ὅπου ἐμειναν ἡ πενθερά του ἦτο ἐπὶ τῆς ὁ-
δοῦ του, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸ χωριὸν, ὅπου κατοῦκει μὲ

τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του. Διήλθε λοιπὸν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἔμαθε τὰς φρικώδεις εἰδήσεις ἀπὸ ὁμογενεῖς στρατιώται, τοὺς ὁποίους οἱ Γερμανοὶ ἀρῆκαν ἐκεῖ μαζὺ μὲ πολλοὺς ἄλλους δημοθνεῖς των, φρουροὺς μέγας δευ ἐγκαταστή- σουν πληθυσμοὺς ἰδικούς των. Ἡ γραία εἶχεν ἀποθάνει ἐκ συγκοπῆς, καθ' ἣν στιγμὴν τὰ ἀνθρωπόμορφα θηρία τὴν ἔσφραν βιαίως ἔξω τῆς οἰκίας της. . .

Καὶ τώρα ὁ θάνατος ἐπλανᾶτο πανταχοῦ, σκελεθρωμένος υἱὸς τοῦ πολέμου! . .

* * *

Ἐξημέρωνε πλέον.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν θλιβερὰν ὄψιν τῆς παγερᾶς πρωΐ- ας, χαρμωδῶς ἐκρούοντο τὰ σημαντρα τῶν Χριστου- γέννων.

Καὶ τώρα ποῦ νὰ διευθυνθῆ;

Ἐστίαν δὲν εἶχεν, ἀφ' οὗ ἡ ψυχὴ τῆς ἄλλοτε εὐλογημέ- νης ἐκείνης ἐστίας, ἡ σύζυγός του, ἐξέλιπεν.

Ἡ μόνη συγγενὴς των ἦτο ἡ πενθερά του, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἐξωλοθρεύθη.

Ἡ μόνη ἀδελφὴ του, εὐποροῦσα αὐτῆ, εἶχεν ἀναχωρή- σει μὲ τὸν σύζυγόν της εἰς Κλίρον μόλις ἐξερχομένη ὁ πό- λεμος.

Ποῦ νὰ ὑπάγῃ μὲ τὰ ὄρφανά του;

—Θὰ μὲ πάρῃς, μπαμπᾶ, ἵτην ἀγκαλιά σου, δεῦν θὰ φύγομεν' ἀπ' ἐδῶ, εἴτεν ἡ Νινίτσα· ἴχ πονοῦν πολὺ τὰ πό- δια μου!

Καὶ ἡ πατρικὴ χεὶρ ἐδώκεν τὴν ξανθὴν ὡς ἄχρον, ἀπὸ δύο ἡμερῶν ἀκτένιστον κίμων τῆς παιδείας.

Ἦτο τὸ μόνον, δεῦν ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἰς τὰ τέκνα του ἡ θωπεία ἐκείνη.

Ἦ τὴν ἀγκαλιά του! Ἄλλ' αὐτὸς μόλις ἠδύνατο νὰ π-

ριπατῆ, ἀπὸ στιγμῆς δὲ εἰς στιγμὴν ἠσθάνετο τὰς δυνά- μεις του ἀκόμη περισσώτερον νὰ ἐκλείπουν.

Ἐβασάνιζε τὸν νοῦν του ἀλλὰ λύσειν δὲν εὔρισκε. Μία μόνον λύσις ὑπῆρχε: Νὰ διευθυνθοῦν εἰς τὸ χωριὸν των, ἂν καὶ ἀκείθε πολὺ.—καὶ νὰ ζητήσουν βοήθειαν, ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ νὰ ἐπαιτήσῃ εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας. Ὅσον καὶ ἂν ἦτο ἀσυναίσθητος εἰς τὴν ἐ- παιτείαν ὁ δυστυχῆς, ἔλαβεν ὁμως τὴν μεγάλην ἀπόφασιν διὰ νὰ μὴ ἴδῃ καὶ τὰ δύο αὐτὰ τέκνα του ἀποθνήσκοντα τῆς πείνης.

Ἐμεινε τώρα ἡ ἐκτίλσις, ἣτις ἦτο πολὺ δύσκολος ὑ- περάνθρωπος μᾶλλον διὰ τὰς ἐξηνητλημένας καὶ τῶν τριῶν δυνάμεις. Ἐν τούτοις αἱ ὄραι διήρχοντο ταχέως, ἡ βρα- χεῖα χειμερινὴ ἡμέρα προῦχώρει πρὸς τὴν δύσιν της. Ἦτο ἤδη δείλη.

—Τί καθήμεθα; ναί, πρέπει νὰ φύγομε, νὰ φύγομε ἀμέσως. . . Ἐλεγε καθ' ἐαυτὸν κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπονενοημέ- νος πλέον ὁ στρατιώτης. Νά, δύο λεπτά καὶ σηκῶνομαι.

—Παιδιά, ἐμπρός, σηκωθῆτε.

Ἄλλὰ τὰ παιδιά δὲν τὸν ἤκουον.

Αἱ ξανθὰι κερφαὶ των ἔκλιναν εἰς γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ τῶν ὤμων των. Γλυκὸν μειδίημα ἐπλανᾶτο εἰς τὰ χεῖλη των. Ἀναμφιβόλως θὰ ἔβλεπαν ὄραϊα ὄνειρα τὰ ρακέν- δετα ἀγγελουδία.

—Παιδιά σηκωθῆτε. . . Καὶ ἤθελε νὰ τείνῃ τὰς χεῖρας διὰ νὰ τὰ ἐξυπνήσῃ ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο. Παράδοξος κάρω- σις ἔδενε τὰ μῆλη του ὄλα. Καὶ αὐτὸς τώρα ἐνύσταζε.

Ἄ ὄρ! δὲν ἔπρεπε νὰ κοιμηθῆ. Δὲν ἐλειτρεύετο ὁ ὕ- πνος εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν. Ἐπρεπε νὰ φύγουν, νὰ φύ- γουν! . .

Ἐν τούτοις δὲν ἐνεῖτο. Δὲν ἠσθάνετο πλέον ψύχος,

SISMANGIIO MEGARO

ἀλλὰ μόνον κάρωσιν, νάρκην ἀκατανόητον. Μετ' ὀλίγον ἡ κεφαλή του ἔκλινε ἐπὶ τοῦ στήθους.

* *

Καὶ τώρα καὶ οἱ τρεῖς βλέπουν τὸ ἴδιον ὄνειρον. Εἰρὶσκονται εἰς θεσπέσιον τόπον.

Γλυκυτάτη θερμότης καὶ ἀκλειτον φῶς διαχέεται περὶ τῶν. Τρυγύρω των ἀνθη, πτηνά, γλυκύτατον ἔαρ. Θεία μουσική μαγεύει τὰς ἀκοάς των, δὲν δύνανται δὲ νὰ εἰπουν, εἶναι πτηνά, ὄργανα, ἢ ἄγγελοι. Ἄ, ἰδοὺ ἡ μήτηρ των! Τοὺς εἶδε καὶ τρέχει πρὸς αὐτοὺς μειδιῶσα, ροδόχρους, εὐτυχής. Φορεῖ λευκὸν φόρεμα. Εἰς τὰς ἀγκάλας της κρατεῖ τὸν μικρὸν ἀδελφόν των, ὁ ὁποῖος εἶναι γυμνός, ἔχει πτερὰ καὶ φορεῖ στέφανον ἀνθέων ἀπαραλλικτα ὄπως ζωγραφίζουν τὰ Χερουβείμ. Στρέφονται καὶ βλέπουν πλησίον καὶ τὸν πατέρα των, ἀλλὰ χαρωπὸν, ροδαλόν, ὄπως ἦτο πρὶν. Μακρόθεν μεταξὺ πλήθους ἄλλου μειδιῶντων προσώπων, προβάλλει ἡ μάμμη των. Καὶ ἐκεῖ μακρὸν ἰδοὺ ὁ Χριστός! Φορεῖ χρυσοῦν χιτῶνα, μειδῶ καὶ εὐλογεῖ. Καὶ ἄγγελοι πολλοὶ κρατοῦν φῶτα καὶ ψάλλουν, ἐνῶ ἡ Παναγία μετὸν μαῖτρὸν της πέπλον καὶ μετὸ οὐράνιον μειδίημα ἔρχεται καὶ τοποθετεῖται πλησίον.

Τί ὡραία! Σὺ εὐτυχεῖς ποὺ εἶναι!

Ἡ οἰκογένεια ἐλη ἑορτάζει τὰ Χριστούγεννα εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Δ. ΧΡΥΣΗΣ

ΡΕΜΒΑΣΜΟΙ

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Ακουμβησμένος στὴν ἄκρη ἐνὸς βράχου, βλέπω τὴν θάλασσα μετὰ τὰ πολλαὰ της κύματα καὶ μένω ἐκστατικός πρὸ τοῦ ἀπεράντου μεγαλείου της. Ἄν καὶ χειμῶν, μ' ἔλα ταῦτα ὁ ἥλιος σκορπίζει ἐπάνω στὴν ὑγρὰν ἐπιφάνειαν τὰς θερμὰς του ἀκτῖνας, ἐνῶ τὰ κύματα, μετὰ ρυθμὸν, ἔρχονται στὴν ἄκρη τοῦ βράχου καὶ σκορπίζουν τὴν λευκότητα μιᾶς ἀπείρου ἀγνότητος. Σκορπίζουν ἀκήμη εἰς τὴν καρδιά μου τὴν συγκίνησιν. ὦ! ἂν κάποια καρδιά ἔμπορευσε νὰ μοιρασθῇ τὴν συγκίνησίν μου ἐκείνην!

Ἄλλοίμονον! δὲν ἔχω πλέον οὔτε γαλήνην εἰς τὴν ψυχὴν μου, οὔτε ἡσυχίαν γύρω μου, οὔτε ἀνάπνουσιν, οὐδ' ἄλλην εὐχαρίστησιν, διὰ νὰ μ' ἐνθαρρύνῃ εἰς τὴν ζωὴν. Βλέπω τοὺς ἄλλους νὰ τοὺς περικυκλώνουν αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ μετὰ εἰρωνικὸ γέλιο ἀκούω τὴν ζωὴν νὰ τὴν λέγουν ἀκόλασιν. Καὶ ὁμῶς ἐγὼ ποθεῶ νὰ κλαύσω, νὰ θρηνησῶ τὴν ζωὴν, ἕως οὔτου παρήγορος ὁ θάνατος μ' ἀφαρπάσῃ, ἕως οὔτου μοῦ κλείσῃ τὰ μάτια.

Ἵσως μερικοὶ λυπηθοῦν γιὰ τὸν θάνατόν μου αὐτόν, καθὼς τώρα κ' ἐγὼ λυποῦμαι γιὰ τὴν δύσιν τοῦ φωτεινοῦ ἄστρου, ποὺ ἀποχαιρετᾷ τὴν ἡμέρα μετὰ τὰ φαιδρότερα χρώματα, ὥσάν νὰ εἰρωνεύωνται τὴν λυπημένη καρδιά μου, ποὺ πρόωρα ἐγήρασεν ἀπὸ τὸν πόνον.

Πέραν, Νοέμβριος 1941

ΛΕΕΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

Xωρίς άλλο, ὁ τίτλος μας αὐτός θὰ παρακινήσει τις γυναῖκες νὰ διαβάσουν τὸ ἄρθρο μας μὲ πολὺ μεγαλύτερη προσοχή, παρά ἂν ἐπρόκειτο γιὰ κάποιον ἄλλο τίτλο.

Ὅλος ὁ θηλυκόκοσμος λαχταρᾷ—καὶ δικαιούται τὸ θεῖο δῶρο τοῦ καλλοῦς. Ποιὰ ἀπόγονος τῆς Εὐας δὲν ἐπιθυμῆι ν' ἄγῃ ἓν σῶμα μὲ συμμετρικὰς γραμμὰς, μὲ δέρμα λεῖο καὶ γυαλιστερό, μέση κομψή, χέρια καὶ πόδια κανονικά, πλαστικά, πρόσωπο ροδοκόκκινο, μὲ μιὰ λέξη τὴν ὀμορφιά; Ὅταν λέμε ἕμως ὀμορφιά δὲν ἐννοοῦμε βέβαια τὴν τεχνική, ἢ μᾶλλον τὴν ψεύτικη καλλονή, ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά μιὰ προσωπίδα ποὺ κρύβει κάθε ἴχνος φυσικῆς ὀφαιότητος.

Ὅχι! Ἐννοοῦμε τὴν πραγματική, τὴν ἰδεώδη ὀμορφιά τοῦ σώματος καὶ τοῦ προσώπου. Κι' ἐνῶ ἡ πρώτη, ἡ καλλιπική, ἀγοράζεται καὶ δὲν ἀξίζει τίποτε, ἡ δεύτερη, ἡ γνήσια ὀμορφιά, ἀποκτῆται. Δὲν ἀπαιτεῖ δαπάνες παρά θήλησι καὶ προσπάθειαι.

Προτοῦ ἕμως πᾶμε παρακάτω, θίλω νὰ σᾶς πῶ, πῶς

μάταια προχωρεῖτε στὸ διάβασμα τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ἂν περιμένετε νὰ σᾶς συστήσω ὠρισμένα καλλυντικά ποὺ θὰ σᾶς ἐξησφάλιζαν τὴν πραγματοποίηση τοῦ μεγαλύτερου σας γυναικεῖου πόθου. Ποιὰ λίγη, ποιὰ πολλή, ζῆες οἱ γυναῖκες ἔχουν κληρονομήσει κάποια ὀμορφιά, ἀλλὰ οἱ περισσότερες τὴν ἔχουν καταστρέψει μὲ διάφορα μέσα ποὺ τοὺς ἔχουν βλάψει καὶ τὴν ὑγεία τους ἀκόμη. Κι' ἂς ἔλθουμε στὴ σπουδαιότερη ἐννοια στὴ βία τῆς γυναικεῖας ὀμορφιάς.

— Ἡ φυσικὴ καλλονὴ εἶναι ζήτημα ὑγείας.

— Ζήτημα καθαροῦ αἵματος καὶ ἐλαστικότητος τῶν κυττάρων. Χωρὶς ὑγεία εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατη ἡ ὀμορφιά. Καὶ τὰ δύο εἶναι ἀλληλένδετα. Φροντίζετε ν' ἀποκτήσετε τὴν ὑγεία σας ἂν θέλετε νὰ ἔχετε πραγματικὴ ὀμορφιά ποὺ δικαιούσθε. Πρέπει νὰ ξέρετε πῶς ἡ ρυτίδες, τὰ κοιμένα μάτια, τὸ γλωμὸ χρῶμα τοῦ προσώπου καθὼς καὶ οἱ πτυχῆς ὀφείλονται περισσότερο στὴν δυσκαιλιότητα παρά σ' ἕποισαν ἄλλη αἰτία, ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι νευρικὴ ὑπερδιέγερσι, ὑπερκόπωση, στενοχωρία κ. τ. λ. Τὸ πρῶτο, λοιπόν, πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ εἶναι — πρᾶγμα ποὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃται σὲ κάθε ἐπανάρθωσι ὁποιασδήποτε φύσεως — ἡ ἀπομάκρυνσι τῆς αἰτίας. Καὶ μετὰ, προχωροῦμε στὴ θεραπεία τοῦ κακοῦ.

Τὰ μέσα γιὰ τὴν ἀποκατάστασι τῆς ὑγείας καὶ τὴν ἐκάνθησι τῆς ὀμορφιάς τὰ χωρίζουμε σὲ δύο κατηγορίες: Στὴ φυσιολογικὴ ἐνέργεια καὶ τὴ σωματικὴ ἐξάσκηση. Στὴ πρώτη περιλαμβάνεται τὸ ζήτημα τῆς διαίτης, τοῦ καθαροῦ ἀέρος, τῆς ἀρκετῆς ἀνάπαυσης καὶ τοῦ ὕπνου. Στὴ δευτέρῃ κατηγορίᾳ ἀνήκει ἡ γυμναστικὴ ἐξάσκηση καὶ τὸ μασάζ.

Ἡ διαίτη ποὺ ἀποκαθιστᾷ τὴν ὀμαλὴ λειτουργία δυν τῶν φυσιολογικῶν ὀργάνων καὶ ποὺ παράγει οἶμα ἄλλα.

λικό και κόκκινο έχει βάσι τα φρούτα και τα χόρτα, τα όποια όταν τρώγονται με ώρισμένους συνδυασμούς θεραπεύουν και την δυσκοιλιότητα. Αποφεύγετε εσω μπορείτε τα κρέατα και τα ζυμαρικά. Αυτά μολύνουν το αίμα με όξια. Περισσότερο δὲ ἀπὸ κάθε τι ἡ ζάχαρι κηλιδώνει τὴν ὠμορφιά. Ἡ ντομάτα εἶναι μοναδική γιὰ τὸ καθήρισμα τοῦ αἵματος. Τὸ καρρότο εἰδικὸ γιὰ κόκκινο αἷμα. Ἡ δὲ λεμονάδα χωρὶς ζάχαρι πολὺ καλὴ γιὰ τὴν ἀπόρριψι τῶν ἀλάτων καὶ τὴν ἐξάλειψι τοῦ περιττοῦ πάχους. Ὅσες περνοδὴν μιὰ μέρα τὴν ἑβδομάδα μόνο με γυμὸ φρούτων ἀμείβονται μ' εὐχάριστα ἀποτελέσματα. Γενικῶς δὲ τὰ φρούτα ἐπειδὴ ὑπερισχύουν σὲ ἀλκαλικά στοιχεῖα ἐπανορθώνουν τὴν ὑγεία ποὺ εἶναι ἡ βίσι τῆς ὠμορφιάς. Ἐπὼς εἴπαμε.

Ἡ καθημερινὴ γυμναστική, ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ πάντα τὸ πρωὶ με ἄδειο στομάχι, εἶναι ἀπαραίτητη. Αἱ κινήσεις νὰ γίνωνται ἔσω ἢ ὅταν αὐτὸ εἶναι δύσκολο, μπροστὰ στὰ ὀρθάνοιχτα παράθυρα παίρνοντας συγχρόνως συχνὲς βαθιὲς εἰσπνοὲς. Τὸ μασσάζ εἶναι ἀναγκαῖο τόσο γιὰ τὸ χάσιμο τοῦ περισσίου πάχους ἔσω καὶ γιὰ τὴν ἐπιτοχία τοῦ στυλνοῦ κα' ἐλαστικοῦ δέρματος. Τὸ μασσάζ καὶ ἡ γυμναστική εἶναι τὰ μόνα μέσα γιὰ τὴν ἀπόκτησι καὶ διατήρησι τῆς συμμετρίας τοῦ κορμοῦ. Γι' αὐτὸ κα' ὅλοι οἱ ἀστέρες τοῦ κινηματογράφου καὶ τῆς σκηνῆς ἔχουν εἶν ἀπαραίτητη καθημερινὴ τακτικὴ τὸ μασσάζ καὶ τὴν γυμναστική. Τὸ τοπικὸ μασσάζ τοῦ προσώπου, μεταχειριζόμενοι γυμὸ διαφόρων φρούτων ποὺ εἶναι ἡ βίσι ὄλων τῶν καλλυντικῶν, γιὰ τὴν διατήρησι τῶν ὁποίων προσθέτουν οἱ βιομήχανοι διάφορα ἐπιβλαβῆ ὀξεία, πρέπει νὰ γίνετα ἀπαλὰ με τὸν ἀντίχειρα, τὸ δεξιὴ καὶ τὸν μεσαῖο δάκτυλο πάντοτε ἀντίθετα τῶν σχισμῶν τῶν ρυτίδων. Ποτὲ μὴ μαλαξτε τὸ πρόσωπο πρὸς τὰ κάτω ἂν θέλετε νὰ ξιναγαμί-

ΣΑΒΒΑΣ ΜΙΕΖΙΡΤΖΟΓΛΟΥ
Χαιρουργὸς Ὀδοντοῦ τρῶς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΙΝΙΟΓΛΟΥ
Ἴατρος Παθολόγος.

σουν γρήγορα τὰ κοιλωμένα μάγουλά σας; μιὰ ζεστή κομπρέσα μὲ μιὰ χνουδάτη πετσέτα. Σὲ ἀρκετὰ ζεστό νερὸ στίψετε λίγες σταγόνες λεμονιοῦ, ἀφήστε τὴ ζεστή μουσχεμένη πετσέτα πάνω σ' ὅλο τὸ πρόσωπο λίγα λεπτά τῆς ὥρας, γιατί αὐτὸ ἀνοίγει τοὺς πόρους καὶ προετοιμάζει τὸ δέγμα γιὰ τὸ μασάζ, ποὺ θὰ γίνῃ ἀφοῦ στεγνώσῃ καλὰ τὸ πρόσωπο.

Ὁ ἀφελῆς γυναικόκοσμος δίνοντας πίστι στὶς κομπόδεις διαφημίσεις ποικιλιωγῶν «ἐλιξηρίων τῆς ὠραιότητος» σπεύδει πάντα νὰ ἐφοδιάζεται μὲ αὐτὰ καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ σύμφωνα μὲ τὶς ἔντυπες ὁδηγίες των, ἀβιασάνιστα καὶ χωρὶς νὰ φροντίζῃ προηγουμένως νὰ ἐξελέγχῃ καὶ νὰ πείθεται γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητά καὶ τὴν χρησιμότητά τους.

Τί συμβαίνει τότε, ἀπλούστατα, ἀλλὰ δυστυχῶς πλέον, ἢ δ' ἀπίστωσις γίνεται κατόπιν ἐσοτῆς.

Ὅλα αὐτὰ τὰ διαφημιζόμενα «ἐλιξητήρια τῆς ὠραιότητος» ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ὄχι μονάχα δὲν ἔχουν εὐεργετικὴ ἐπίδρασι στὸ δέγμα, ἀλλὰ δημιουργοὺν ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ συνέπειες δυσάρεστες: τὶς περισσότερες φορές, συνέπειες ποὺ ἐπιδρῶν γενικὰ ἐπιβλαβῶς στὴν καλὴ καὶ κανονικὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐνὰς ἄλλος ἐπίσης κακὸς συντελεστὴς στὴν ὑγεία εἶναι ὁ κορσῆς. Λένοντας τὸ σῶμα σφιχτὰ γιὰ νὰ κρύψετε τὰ περιπλέον πάχη, ὄχι μόνον τὴν ὑγεία σας καταστρέφετε, γιατί ὅταν τὰ ὄργανα τῆς κοιλιακῆς χώρας εἶναι πιεσμένα, δὲν λειτουργοῦν κινονικά ἀλλὰ καὶ μεγαλώνει τὸ κακὸ ποὺ προσλαθεῖτε ν' ἀποφεύγετε δηλ. αὐξάνεται περισσότερο τὸ πάχος. Πολλὲς ἔχουν ἀποκτήσει ἀνεπιθύμητα πάχη ἀπὸ τὴν αἰτία τοῦ ἴδιου τοῦ κορσῆ ποὺ μὲ τὸ σφύξιμο κέμει καὶ ἐπηρεάζεται ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, γαλαρώνουν οἱ μῆς καὶ ἐξασθενεῖ ἡ μέση. Κάτω λοιπὸν ὁ κορσῆς καὶ ἐπι-

δοθήτε στη γυμναστική και στο μασάζ. Το μασάζ που χρειάζεται για την ελάττωση του πόνου που βρίσκεται στην οσφιακήν χώραν και τους γοφούς πρέπει να είναι σκληρό χωρίς να δυσανασχετίσετε και μάλιστα στην άρχή όσοτου εξοικειωθήτε μ' αυτό και μαλακώσουν τα σκληρά πάχη.

Μά κι' αν πονέσετε και λίγο «τι είναι ο πόνος μπρός στα κάλλη;»

ΗΛΙΑΣ ΠΕΤΡΟΥ

Ίατρος Φυσιοθεραπευτής.

ΘΑΝΑΤΟΣ

Ρίχνει ακόμη μία φορά το δακρυμένο μάτι
Σε:ης Μάρως της τό έρημο τό νεκρικό κρεβάτι
Παιδάκι μου δέν ξύπνησες αούτηνα την αύγεθία
Δέν έλυπήθησες έσύ την άμοιρη μανθία.

Παιδάκι μου μεθ πότησες τες χάροντες φαρμάκι
Άχ:ίδα ήτουνα, λεύλουθο ένα μικρό πουλάκι
Γιατί νωρίς έπόθησες άλλον κόσμον παιδί μου
Έσύ τό λέγω Μάρω μου γνώρισες την φωνή μου.

Έσύ π.ύ ήτουν ή χαρξ μή σ' έπιασε τό μάτι
Σέ ποιόν να πώ τον πόνο μου, πού θ' άδρω μονοπάτι
Μίλησε Μάρω μου έσύ ν' άκούσω την φωνή σου
Άς μ' έπερνε ο χάροντας να έρχόμουνα μαζί σου.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΜΕΛΕΤΗΣ

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

•Σοφός, Σοφοκλής, σοφώτερος, Εύριπίδης
άνδρων δ' άπάντων Σωκράτης σοφώτατος.»

Αέν υπάρχει άμφιβολία ότι, εάν υρίστατο οήμερον τό έν Δελφοί; μαντεϊον και ήρωτάτο ή γνώμη αύ' τες περί Σωκράτους, δέν θα έίίτιαζεν διόλου να επαναλάβη τον άνωτέρω χρησμόν, τον όποιον ειχεν εκπρέρει πρό δύο χιλιατηρίθων. Διότι τό παρελθόν 20 αίωνων δέν ήβουλήθη να άντιτάξη άνθρωπον σοφώτερον τες Σωκράτους, ο όποιος υπήρξε τό άπλον φως της πεγκοσμίου ήθικης, ζωης και ο Κύριος ήμών Ίησους Χριστός της Χριστιανικης τοιαύτης, άφρότεροι προθύμως θυσιασθέντες υπέρ τες κοινος συμφέροντος.

Ή μεγάλη αυτη διάνοια δυνάμεθα να ειπωμεν άνευ συστολης, ότι υπήρξε ο πρώτος Χριστιανός της ύψηλίου διότι με την θείαν σοφίαν αύτες έδωσεν εις ήμάς και άπεκρυστάλλωσε την έννοϊαν τες καλοσ και αγαθοσ, μας ένε-

MEGARO SISMANOGLIO

βολίασε με τὰς ἀθανάτους ἰκαίνας ἰδέας, ὅτι παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ πράττωμεν τὸ εὐκαίριον παραβλέποντες τὸ άτομικὸν μας συμφέρον, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός μας δὲν πρέπει νὰ υποχωρῶμεν εἰς τὴν γνώμην τοῦ πλήθους, ὅτι τὸ εὐκαίριον εἶναι πολὺ χειρότερον τοῦ ἀεκαίριου καὶ μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀξιωματίων μας ἔχαιρεσε τὸ περίφημον «βίος ἀνεξέταστος εὐ βιοτός».

Καὶ ὡς ἀκκακιστῆς καὶ ἀναθεωρητῆς τῆς γενικῆς πεγκοσμίου ἀρχῆς καὶ ἠθικῆς ὑποστάσεως ἐδικάσθη καὶ ἐθανατώθη τὸ 399 π. Χ. εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς πόλιν δημοκρατουμένην, ὀριστάμενος τὴν τύχην παντός πρωτοπόρου καὶ ἐπαναστάτου, μάρτυρος μᾶς ὑπερόχου καὶ ἀθανάτου ἰδέας. Ὁ ὑπεράνθρωπος αὐτός, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν διδασκαλίαν του ἀνεβίβαζεν τὸν ἄνθρωπον ὑπεράνω τοῦ ταπεινοῦ καὶ συνειθισμένου, ὁ μᾶλλον ἐλευθέρος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἐδικάσθη καὶ κτεδικάσθη ἀίδικως εἰς θάνατον εἰς τὴν μᾶλλον ἐλευθέραν πόλιν τοῦ κόσμου. Ἐν τῷ τῆς κοιτίδος τοῦ πολιτισμοῦ συνετελέσθη φορικτὸν ἀίχημα, τὸ ὁποῖον ἐκηλίθωσε διὰ παντός τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ καταδίκη αὐτοῦ ὑπῆρξε παραβίασις τῆς δικαιοσύνης εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν.

Ὁ Σωκράτης εἶχε πολλοὺς ἐχθροὺς, εἰ περισσότεροι ἐκ τῶν ὁποίων ὡς δοκηροῖσοφοι ἠλέγχοντο καὶ ἐγαλοιοποιήθητο ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἀποδεδειγμένην ἀμάθειάν των. Ἀλλ' εἰ ἀσπονδότεροι ἐχθροὶ αὐτοῦ ἦσαν εἰ λεγόμενοι σοφισταί, μία μᾶζα ἐπικινδύων ἀνθρώπων, εἰ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἀνήθικον καὶ κακόβουλον διδασκαλίαν των διέφθειρον τὸς νέους καὶ διεσάλευον ἐκ βάθρων τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τῆς πολιτείας.

Ὁ Σωκράτης πρὸ τοῦ κινδύνου αὐτοῦ ἀνεφρόθη ὡς βράχος ἀκλόνητος καὶ ἐσάρωσε ἕλας τὰς ἰδέας αὐτῶν, γενόμενος εὖτις ἐχθρὸς αὐτῶν, ὅχι μόνον ἠθικῶς ἀλλὰ συγχρό-

τως καὶ ὀλικῶς, διότι ὁ μέγας φιλόσοφος ἐδίδασκεν θεωρίαν, ἱκανοποιούμενος μόνον μετὰ τὰς γνώσεις καὶ ἀντιλήψεις, τὰς ὁποίας ἀπικόμιζεν ἀπὸ τὰς συνδιαλέξεις του.

Εἰς τὴν ἀπολογία του ὠμίλησε μετὰ ὑπὲρ ὑπερήφανον, ἀγέρωχον, ἀξίον τῆς θείας αὐτοῦ ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν ἀπειράκις διεκήρυξεν ἰκαίμως. Ἦρθε περιττόν νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἐναρέθη εἰς τὴν βούλησιν καὶ κρίσιν τῶν Ἀθηναίων δικαστῶν ἀνευ προηγουμένων ἰκασίων καὶ ἐκλιπαριῶν, πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συνειθισμένοι εἰς τὰ τοιαῦτα.

Ἀλλ' ὁ μεγαλόπρεπος συντελεστῆς διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς εἰς θάνατον καταδίκης αὐτοῦ ὑπῆρξε ἡ ἀνυποβίασις αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀντιτήμησιν, ἡ ὁποία συίστατο εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ δικαίαν, — ἀλλὰ πολὺ εἰρωνικὴν εἰς μίαν τοιαύτην περίπτωσιν, — ἀκαίτησιν αὐτοῦ, ἔπος σιωπῆς ἐν Πρωτανείῳ, τῆς ἡ ὁποία ἀπονέμετο ἐκ μέρους τῆς πολιτείας μόνον εἰς τὸ ἐν ἡμετέροις κατερθώμενοι διαπρέψαντας.

Ἡμεῖς δὲν θὰ ἐνδικριψῶμεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὰ περὶ τῆς εἰκῆς, ἀλλ' ἀπλῶς θὰ ἐκφύρωμεν τὴν γνώμην μας καὶ μερικῶς ὑπὸ τὸ πρῆμα τῶν σημερινῶν ἀντιλήψεων δικαιολογουμένης ἀπειρίας μας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, τὸ ὁποῖον ἀπεσχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ ἀκόμη τοὺς διασημοτέρους νεοῖδιδοκασκάλους καὶ φιλολόγους ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὅπως εἰ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὕτω καὶ εἰ ἄνδρες τῆς ἐπιστήμης ἔχουν ἕκαστος ἰδιαίτερον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι. Ἐκαστος ἀντιλαμβάνεται ἄλλως τὸ ζήτημα καὶ ἀποφαινεται βλέπων τὰ πράγματα ἀπὸ μόνον μίαν ὄψιν, κατεχόμενος ὑπὸ ἰδίων ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν. Οὕτω καὶ εἰς τοῦτο τὸ ζήτημα, Γερμανοί, Γάλλοι, Ἀγγλοὶ καὶ Ἕλληνας φιλόσοφοι ἔκριναν τὸ ζήτημα ἕκαστος κατὰ τὴν νοσοτροπίαν του, καταλήγοντας οὕτω εἰς συμπεράσματα ὅλων διαφόρα καὶ ἀντίθετα μεταξὺ των.

Ἄλλὰ σχεδὸν ὅλοι ὁμολογοῦσι ὅτι ἡ καταξίμη τοῦ Σωκράτους δὲν ὀφείλεται εἰς ἓν καὶ μόνον αἴτιον, ἀλλ' εἰς πολλὰ τοιαῦτα, τῶν ὁποίων ἡ συναχθῆς ἐπενέργεια ἐπίτερι βραδείω; ἀλλ' ἀσφαλῶς τὸ τραγικὸν ἀποτέλεσμα τοῦ ἀνίσου ἀγῶνος.

Τὸ σημεῖον ἕμως τὸ λεπτότερον ὅλου τοῦ σκληροῦ καὶ ἀίσου τοῦτου ἀγῶνος εἶναι τὸ ἑξῆς:

Δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπῆρχεν ἄνθρωπος καταλληλότερος καὶ ἱκανότερος τοῦ Σωκράτους εἰς ἔλην τὴν Ἀθηναϊκὴν πολιτείαν, ὁ ὅποιος νὰ ἐγνώριζεν καλύτερον αὐτοῦ τὴν ψυχολογίαν τῶν συμπολιτῶν του καὶ τὴν ἱκανότητα κρίσεως καὶ ἀντιλήψεως τῶν δικαιοῦν αὐτοῦ καθῶς καὶ τῶν διαθέσεων τὰς ὁποίας ἔτρεφον οὗτοι δι' αὐτόν. Ὅχι. Θὰ ἦτο ἐγκλημα καὶ ὕβρις εἰς τὴν θεῖαν ἀνάμνησιν τοῦ ἠθικοῦ διδασκάλου μας νὰ φαντασθῶμεν ἐπὶ στιγμὴν ὅτι αὐτός ὁ Σωκράτης ἠπατήθη μὴ προβλέπων τὰς συνεπεῖας τῆς ὅλης συμπεριφορᾶς του.

Ρακένδυτοι ἠθικῶς καὶ καταστραχημένοι τελείως ὕλικῶς μετὰ τὴν ἐλευθέρην κατάπτωσιν ἀπὸ τὴν αἰγλήν τῆς τέχνης καὶ τῆς ποιήσεως, ἡ ὁποία εἶχεν ἐγγίσει τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς ἀνθρωπίνης τελειότητος, οἱ Ἀθηναῖοι ἐζήτουν τοὺς ὑπικτίους, γνωρίζοντες καλῶς ὅτι πρῶτοι ἐξ αὐτῶν ἦσαν οἱ σοφισταί.

Ἄλλ' ἡ εὐθύνη αὕτη ἀξίως ἐβάρυνε τὸν Σωκράτη. Διότι ὁ Σωκράτης ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ ὑποκινητὴς καὶ ἡ ψυχὴ τῆς σοφιστικῆς διδασκαλίας, ἡ ὁποία ἐσάρωσε τελικῶς ἔλην τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τῶν Ἀθηναίων, γενομένη οὕτω αἰτία τῆς ἠθικῆς καταπτώσεώς της. Ἄλλ' ὁ Σωκράτης δὲν εἶχε κἀκεῖ τίποτε ἄλλο εἰμὴ νὰ ὑποδείξῃ τὴν κατάστασιν αὐτὴν εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ νὰ τολμήσῃ νὰ ἀναγκαστῇ τὴν ἐπιλήθεσθαι ἤδη καταστροφὴν.

Κατηγορεῖτο ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ ὡς ὀλιγαρχικὸς ὑπὸ τῶν

δημοκρατικῶν, οὕτως ὥστε ὅλοι οἱ ἄνδρες εἰς τὴν δημοκρατουμένην πόλιν εἶχον λόγους δυσχερατικῆς κατ' αὐτοῦ καὶ προπικνιτοῦ; ἐκείνοι οἱ ὅποιοι ὑπέστησαν τὸν ἐξευτελιστικὸν ἔλεγχον τοῦ Σωκράτους, ἔπος π. χ. ὁ βυρσοδέφης καὶ ἰσχυρὸς πολιτικῆς. Ἄνυτος ἡ ψυχὴ ὅλου τοῦ ἱστορικοῦ τοῦτου ἐπιισχύοντος ἀγῶνος κατὰ τοῦ μεγάλου φιλοσόφου.

Κατὰ πόσον ἐνέχεται ὁ Ἀθηναϊκὸς λαὸς εἰς τὸ ἀδίκημα τοῦτο κατὰ τοῦ εὐεργέτου του εἶναι ζήτημα ἀντιλήψεως.

Ἀνομοσθηταῖοι καὶ ἀβάπτοι ἕμως εἶναι αἱ θεωρίαι διαφόρων διεσήμεν νομομαθῶν οἱ ὅποιοι δικαιοῦν ἀπολύτως τὸν Ἀθηναϊκὸν λαὸν καὶ κρίνουν τὸν Σωκράτη ἀξίον τῆς τύχης του.

Ὁ Σωκράτης ἠθέλην ἐξουσίαν ἐλευθέρην καὶ ἀνεξάρτητον μὴ ὑποκειμένην εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Δήμου, ἀλλὰ ἐμπεπιστευμένην εἰς ἀνθρώπους πράγματι ἐπιφέροντας, εἰδικούς, οἱ ὅποιοι δι' εἰδικῶν μελετῶν ἔχουν ἀποκτήσει τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις πρὸς ἀσκήσιν τῆς ἐξουσίας. Ἴσως οἱ ἀπείραντοι ὀρίζοντες, τοὺς ὁποίους ἐζητήσιν πρὸ αὐτῶν ὁ Σωκράτης, κατέπληξαν καὶ κ. τετρομάξαν τοὺς Ἀθηναίους, τῶν ὁποίων ἡ συμπεριφορὰ ψυχολογικῶς θὰ ἦ ὄνυτο κἀπως νὰ δικαιολογηθῇ.

Νομικῶς ἕμως καὶ δὴ εἰς μίαν δημοκρατουμένην πόλιν ἡ καταξίμη ἀποτελεῖ κηλίδα ἀνεξίτηλον.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέπραξαν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιναλαμβάνεται ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα ὑπὸ διαφόρους μὲν μορφάς, ἀλλὰ πάντοτε μὲ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, γράφει ὁ Pöhlmann, δηλ. τὴν μείωσιν καὶ τὸν ἀραρισμὸν τοῦ ὕψους καὶ εὐγενεῖς ὑπὸ τῶν ἀγρίων δυνάμεων τοῦ βίου, τὴν ἀπόσθησιν τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐλευθέρως ἀτομικότητος, τὴν ὑποταγὴν τῆς ἀνεξαρτήτου καὶ ἐλευθέρως σκέψεως ὑπὸ τὸ πνιθμὸν τῆς ἀγέλης καὶ βραχυλογεσθῆναι τὴν καταπίσιν τοῦ καθαρῶς πνευματικοῦ στοιχείου τοῦ

© SIGMUNDO GILO MEGARO

τελείου πολιτισμοῦ διὰ τῆς βαναύτου βαρύτητος τοῦ καινοῦ καὶ συνήθους.

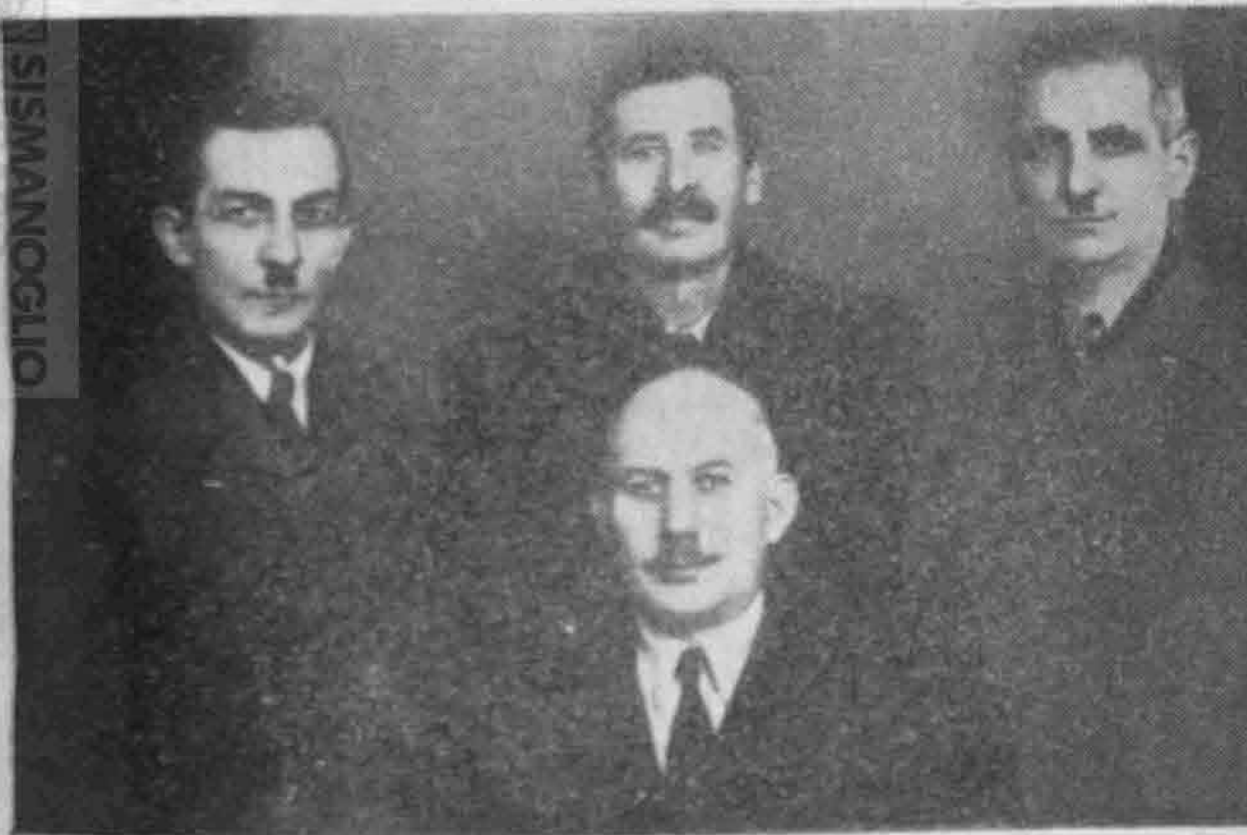
Ὁ Σωκράτης ὁμοίως, ὁ ὅποιος ἐγνώριζε τόσον καλῶς εἰς ἑατὴν λαό, δὲν ὑπεχώρησεν εὐθὺς ἐπὶ σιγήν καὶ ἀπέφυγε πᾶν ὅ,τι θὰ συνετίλει εἰς τὴν ἀθώωσίν του. Διατί ἄρα γὰρ; Μήπως ἔντως, ὡς διακρίνονται εἰ πολλοί, ἤθελε νὰ εἴσῃ τέρμα εἰς τὴν ζωὴν του, διὰ νὰ ἐπιστραγγίσῃ τὸ ἔργον του μὲ ἓνα μεγαλειώδες τέλος; Ἦτοι, ἢ μήπως, ἢ ἡθικὴ ὑπερτροφία αὐτοῦ τὸν ἠνάγκασεν νὰ ἀποκτήσῃ ἐσφαλμένως νομικὰς ἀντιλήψεις, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ ἤγηταιν αὐτὸν εἰς μεγάλας πλάνας καὶ ἀσπίας;

Ἠράγματι εἰάν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν νομικὴν ἀντιλήψιν τοῦ Σωκράτους, θὰ διαπιστώσωμεν μετ' ἐκπλήξεως ὅτι αὐτός ἐκοίμητο ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἑθιμοῦ ὑπεχριστιανικῶς. Αἱ ἰδέαι του βεβαίως ἦσαν θαυμάσιαι καὶ ἰδανικαί, ἀλλ' αἱ μὲς ἐπιτροπῇ νὰ τονίζωμεν μετ' ἐμφάσεως, ὅτι εὐκαί τότε ἔστιν ὁ Σωκράτης εὐκαί τὴν κατόπιν αὐτοῦ χριστιανισμῶν, ἀλλ' εὐκαί κατὰ τὸ ἔτος 3914 θὰ ἀνερπνῆ μίαν τόσον ἰδανικὴν χώραν μὲ μίαν τόσον ἰδανικωτάτην ἀρχήν, εὐκαί ὥστε εἰ πολῖται αὐτῆς νὰ δικάζονται καὶ νὰ κατακινάζονται ἀδίκως καὶ παρανόμως, ἀλλὰ καὶ νὰ φέρωσι τὸ μὲν τοῦτο πλήρη ἀγογγύσια!

Ὁ Θεός, δὲν ἠθέλησε νὰ πλάσῃ τοῦς ἐπὶ γῆς ἀνθρώπους τόσον τελείους καὶ ἰδανικοῦς καθ' ἕνα!

Τιῶτων εὐκαί ἔχόντων πᾶν ἄτομον ἔχει τὴν ἑαυτὸν ὑπεγράωσιν ἀπέναντι τῆς ὑψίστης δικαιοσύνης νὰ ὑπερκαπίσῃ ἑαυτὸ κατὰ πάσης ἀδικίας, παρεφομένης ἐναντίον του, μὲ ὅλον τὸ σθένος τῶν δυνάμεών του.

Τὸ πρόσωπον, τὸ ὅποιον ὑποκόπεται πρὸ μιᾶς ἀδίκου ἀποράσεως χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐξενελέσῃ εἰς τὸ πόρος τῆς ἀλώσεως του, συνετελεῖ εἰς τὴν ἀδικίαν ἑαυτοῦ καὶ γίνεται συνένοχος αὐτῆς.

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ὁ Σωκράτης δὲν ἠθέλησε νὰ υπερκαταβῆ ἑαυτὸν, ἀν καὶ εἶχεν ὄλον τὸ δίκαιον μὲ τὸ μέρος του.

Αὐτὸ τὸ ἐγνώριζε πολὺ καλὰ καὶ ἐπιώπησε κρίνων εὐλόλον μόνον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν δικαστῶν κατὰ τὴν ἀπόρραυσίν των, ἀρίων τὴν ἀρίστην κρίσιν περὶ αὐτοῦ μὲν εἰς τοὺς δικαστάς, περὶ τῶν δικαστῶν δὲ εἰς τὸν Θεόν! Εἶχεν ἀκράδαντον πεποιθήσιν εἰς τὴν πίστην του ἐπὶ τὴν νικηφόρον ἕναμιν τῆς ἐλλόγου νοήσεως καὶ εἰς τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος εἶναι ἀπρόσβλητος ἀπὸ πᾶν πλήγμα τῆς Μοίρας! Ἐπίστευεν εἰς μίαν ἀνωτέραν καὶ θείαν ἕναμιν, ἐπίστευεν εἰς τὸν Θεόν. Εἰς αὐτὸ συνετέλει καθ' ὄλην του τὴν ζωὴν τὸ περίφημον καὶ κατὰ πολλοῦ ἀκατανόητον δαιμονιὸν του δηλ. ἡ ὀρθὴ κρίσις, ἡ συνείδησίς του.

Καὶ ἐμπορούμενος τῶν ἰδεῶν αὐτῶν δὲν ἠδύνατο καὶ ἴσως δὲν ἠθέλησε νὰ φαντασθῆ ὅτι αὐτὸς ὁ Σωκράτης, ὁ ὁποῖος ἐθυσίασεν ὄλον τὸν βίον αὐτοῦ διὰ τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσιν καὶ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν τῶν συμπολιτῶν του καὶ ὄλου τοῦ κόσμου, θὰ καταδικάζετο ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, λίνων τὴν κόλινκα τοῦ κωνοῦ!....

Καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς πεποιθήσεώς του ταύτης ἔκρινε καλὸν νὰ ἐξιδακτικώσῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἀπρόσβλητον καὶ ἱερὸν ὄπῳ; καὶ ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία τῆς δέκα ἐντολάς.

Ὁ νόμος δὲν ἦτο καὶ δὲν εἶναι ἀέριμη καὶ εὖτε θὰ εἶναι ποτὲ εἰς θέσιν νὰ ἐνθρονισθῆ ἐκεῖ ὅπου ἐνεθρονίσθησαν οἱ δέκα ἐντολαί. Ποτὲ. Τραυρὴν ἀπόδειξιν δυνάμεθα νὰ παράχωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνοὶ τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Ποία εἶναι ἡ χώρα μὲ τοὺς ἰδανικῶς καὶ ἀπροσβλήτους νόμους, μὲ τὴν ἄριστην καὶ ἀφθαστον δικαιοσύνην; Καμ-

μία δὲν ὑπάρχει καὶ εὖτε θὰ ὑπάρξῃ ποτὲ ἐν δευτῇ ἢ ὅλῃ ὁ περισχύει τοῦ πνιύματος.

Αἱ ἀδικίαι διαδέχονται ἢ μία τὴν ἄλλην, αἱ πικραβιάσεις καὶ οἱ ἐκβιασμοὶ ὀργιάζουν.

Καὶ μὴπως ἐν εἴῃ σήμερον ὁ Σωκράτης καὶ ἐδικάζετο πρὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς ὀπκιασθήποτε φιλαλευθέρας χώρας τοῦ κόσμου, ἐπαναλαμβάνων νὰ τηρῇ τὴν πρὸ δύο χιλιετηρίδων στάσιν του, δὲν θὰ ὕψιστατο τὰς ἰδίας φρικτὰς συνεπειὰς; Δὲν ὑπάρχει ἀριβολία περὶ τούτου. Ἴτως σήμερον ὅποτε ἡ ἀνθρωπότης ἔχει φθάσει τὰς ὕψηλοτέρας βαθμίδας τοῦ ἀγρίου τούτου πολιτισμοῦ, τὸ δικαστήριον τοῦ Σωκράτους νὰ ἀπεφαίνετο ἀλλέως, καταδικάζων αὐτὸν εἰς ἓνα μαρτυρικώτερον θάνατον!...

Ἄλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν. Ὅταν ὁ γηραλέος φίλος τοῦ μεγάλου μας φιλοσόφου, ὁ Κρίτων, ἐπιχείρησε καὶ ἠγωνίσθη μὲ ἕλον τὸ σθένος τῶν δυνάμεών του νὰ πείσῃ τὸν Σωκράτη διὰ νὰ ἀποδράσῃ ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου, ὑπενθυμίζων εἰς αὐτὸν τὰ τέκνα καὶ τοὺς φίλους του, ὁ Σωκράτης ἐρονήθη κατηγορηματικώτατα καὶ ἦτο ἀνένδοτος εἰς τὴν ἀπόφασίν του. Βλέπων ὅμως τὴν ἐπιμονὴν τοῦ καλοῦ του φίλου, ἀπήγγειλε ἐκ μέρους θεῶν τῶν νόμων τοῦ εἴξῃς ἀθανάτους λόγους, οἱ ὅποιοι θὰ μείνουν εἰς τὴν αἰωνιότητα.

«Ἡ οὕτως εἰ σοφός, ὥστε λέληθῆν σε, ὅτι μητρὸς τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμωτέρον ἔστιν ἢ πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ καὶ πικρὰ θεοί; καὶ πικρὰ ἀνθρώποις τοῖς νεοῖς ἔχουσιν, καὶ σέβασθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπείκειν καὶ θεωπεῖσθαι πατρίδα χαλεπαίνουσιν ἢ πατέρα, καὶ ἢ παῖθαι ἢ ποιεῖν, ἂ ἂν μελεῖν, καὶ πάσχειν, ἐάν τι προστάτῃ παθεῖν, ἢ τοχίαν ἀγροντα, ἐάν τε τύπασθε ἐάν τε δαίεσθαι, ἐάν τε εἰς πόλεμον ἀγγε τρωθησόμενον ἢ ἀποθανομένον, ποιητέον ταῦτα καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει, καὶ εὐχὴ ὑπεικτέον εὐδὲ ἀνα-

χωρητέον εὐδὲ λαιπτερόν τὴν τάξιν, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ πανταχοῦ ποιητέον, ἂ ἂν καλεῖται ἢ πῶς καὶ ἢ πατρί; ἢ παῖθαι αὐτήν, ἢ τὸ δίκαιον πέφηκε, βιάσεσθε δὲ εὐχ ὄσιον, εὐτε μητέρα εὐτε πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἐτι ἤτιον τὴν πατρίδα;»¹

Ὁ Κρίτων κατηχουμένος ἀπὸ τοῦ λόγου τούτου κατέπνιξε ἐπὶ τέλους πάντα πόθον καὶ ἐλπίδα διασώσεως τοῦ διδασκάλου του. Οὕτω αἱ ἰδέαι τοῦ Σωκράτους περὶ τῶν νόμων ἔμειναν ὕψος φιλοσοφικοῦ παραληρήματος καὶ πνευματικῆς ἀνδρείας. Ἡμεῖς ὅμως εἰ ὅποιοι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι σήμερον νὰ ζῶμεν βλέποντες τὰ πράγματα ρεαλιστικώτερᾳ καίτοι κλίνομεν τὸ γόνυ εὐλαβικῶς καὶ τιμητικῶς πρὸ τοῦ ὑπερόχου καὶ ἀφθάστου τούτου πνευματικοῦ μνημείου, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ ἐπαναστατήσωμεν ἀπηυδισμένοι ἀπὸ τὴν μιαιρότητα καὶ ὑπουλόγητα τῆς ἀξιολογημένης Ἀνθρωπότητος!...

Δὲν δικαιούμεθα ὅμως νὰ ἐξετάζωμεν τὸν Σωκράτη μὲ τὸ κριτήριον καὶ μέτρον τοῦ κοινοῦ καὶ συναιθισμένου ἀνθρώπου.

Ἐκεῖνος ἦτο ὁ πραγματικὸς ἄνθρωπος, ὁ φιλόσοφος, ὁ θυμαζόμενος διὰ τὸ ὕψος καὶ τὴν ἀθανασία τῆς ἰδέας καὶ ὃς τοιαῦτος ἦτο ὑποχρεωμένος ἢ νὰ ἀποθῆ πνευματικῶς ἢ νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον.

Καὶ συνέβη ὡς ἦτο ἐπόμενον τὸ δεύτερον.

Καὶ ὁ μὲν Σωκράτης ἐθανατώθη καὶ τὸ σῶμά του ἐφθάσε, ἀλλ' ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ ἀπερφόμιλλος καὶ ἀφθάστος Σωκρατικὴ φιλοσοφία, διέμεινε ἀθάνατος καὶ ἀφθαρτος εἰς αἰῶνα αἰώνων.

Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

1. Πλάτων. Κρίτων XII.

ΓΝΩΜΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

Ὁ Πλάστης ἔταν ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον μὲ χῶμα
ἔπλασε καὶ τὸν σύντροφον αὐτοῦ, ἀπ' τὸ δικό του σῶμα.

Γιαυτὸ ὁ σύντροφος αὐτοῦ, σὶ κάλλος ὑπερέχει
στὰ τῶγια κι' εἰς τὰς ὑποδοχὰς τὴν πρῶτην θέσιν ἔχει.

Εἶναι ὁ σύντροφος αὐτοῦ ἢ Ἐὐε ὦ; γυναίκα
ποῦ ἀπὸ τὸ αἷμα της κατάγει' ἢ Ρεβέκα.

Ἐπήρην εἰλα τ' ἀγαθὰ, δωρήματα τοῦ Πλάστου
καὶ τὰ ἐκμεταλλιύστο γυνὴ τοῦ πτωτοπλάστου.

Ἄλλ' ἄ; ἀρίστωμεν λοιπὸν Ἐὐε τὴν ἱστορίαν
καὶ ἄ; ἐξιστορήσωμεν τὴν σημερινὴν Κυρίαν.

Ἡ σημερινὴ ἀπόγονος ἔχει ψυχὴ μεγάλη
μὰ ἔταν ἐκνευρισθῆ πολὺ, φέρει τὴν παραζάλη.

Ἐχει καρδικὰ λυπητερὴ κι' εὐπλαγχνικὴν ἐπίσης
ἀν ἔμωσ στενοχωρηθῆ πῶς θὰ τὴν συγκρατήσῃ;

Ἄν καὶ στενοχωρηθῆ ποτὲ κι' εἶναι στὰ νευρικὰ της
πρέπει κανεὶς νὰ σιωπῆ στὰ λόγια τὰ δικά της.

— 53 —

Χωρὶς γυναίκα ἄρκετοὶ θέλουνα γιὰ νὰ ζῶμε
καὶ οἱ ἀνόητοι αὐτοὶ σὶ τέλος θυστυχεῖνε.

Σὶ σπῆτι μέσα ἢ γυνὴ εἶν' στολισμὸς μεγάλος
χρειάζεται' ἔμωσ προσοχὴ γιὰτ' εἶναι μέγας σάλος.

Τὸν στολισμὸ τὸν ἀγαπᾷ καὶ νοικοκυρωτόνη
κι' ἂν λείψῃ τι ἀπὸ αὐτὴν, ἀρχίζ' ἢ πειτισσοῦνη.

Ἐ; τῶτοις σχεδὸν ἔλοι μας αὐτὴν τὴν ἀγαποῦμε
νὰ ζήτωμε χωρὶς αὐτὴν καθόλου ἔάν μπορούμε.

X. ΣΥΜΕΩΝΙΑΗΣ

ΘΥΜΑΣΑΙ:

Πόσες φορὲς σὶ φεγγαρόλουτι' ἀκρογῶλια,
Ἄγκαλισμένοι προχωροῦταμ' ἀπκλά,
Καὶ τὸ φεγγάρι ποῦ κατέβαινε ἀγάλια,
Μ' ἔλεγεσ πάντα πῶς γιὰ μὰς χαμογελά.

Πόσες βραδυὲς σὶ εἶχα πλάι μεθυσμένη,
Μὲ τὰ φίλια ποῦ τὰ ρουφοῦτες ἀπνευστί,
Καὶ μ' ἔρκιζῶσαν στὴν ἀγκάλῃ μου γυρμένη,
Πῶς θὰ μεθ ἦτουν ὡς τὸν τάφο μας πιστή.

Ἄραγε πὰ τὰ περασμένα τὰ θυμίσαι;
Ποῦ μὰ φορὰ γι' αὐτὰ κτυποῦσαν ἢ καρδιά,
Πικρὰ θὰ κλαίς ἔταν μὰ μέρα μόνῃ θάσαι,
Μὲ θάν' τὰ φύλλα πὰ πεσμέν' ἀπ' τὰ κλαδιά.

ΓΕΩΡΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΣΤΙΚΤΟΥ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΟΣ

Τ' αφιερώνω στη μάνα μου
όπως και σ' όλες τις καλομαύρες

Μάνα. Το όνομα αυτό που το έπρόφεραν πάντοτε και σε κάθε εποχή, μ' ευλάβεια και αγάπη τα χείλη όλων σχεδόν των ανθρώπων, ανεξαρτήτου κοινωνικής θέσεως, θρησκευματος και ιδεολογίας, τονίζω ότι θα άξιζε τον κόπο να γίνει θέμα στο έργο αυτό πόνημα.

Αγαπητέ αναγνώστα, δεν υπόσχομαι να αναφέρω πράγματα άγνωστά σου, ή να θέξω ζητήματα τα οποία δεν φάνηκαν ποτέ στον όριζοντα της σκέψης σου, αλλά θα προσπαθήσω να αναλύσω την αξία του τίτλου αυτού και τες υποχρεώσεις που φέρει στηρίζων την προσπάθειάν μου αυτή στην ύπομονή που θα έχεις, αναγνώσκων αγόγγυστα τα όσα θα θελήσω να εκφέρω με καλή προδιάθεση προς την προσπάθεια αυτή.

— Τα ένστικτα που έχει ο άνθρωπος εάν αναλυθούν σε γενικές γραμμές, θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι τα

Ίδια και εις τα δύο φύλλα: Της αυτοσυντηρήσεως, του καλλωπισμού, το γενετήσιο, και τόσα άλλα εύρίσκονται πάντοτε και εις την γυναίκα και εις τον άνδρα εις τον Ίδιο βαθμό περίπου. Και εάν λάβωμε κατ' άρχήν υπ' όψιν:

α) Το ένστικτο της αυτοσυντηρήσεως θα φθάσωμε εις το συμπέρασμα ότι ζπως ο άνδρας έχει και ή γυναίκα εύρίσκονται εις τον Ίδιο βαθμό ως προς την όρμη του ένστίκτου αυτού.

β) Εάν συλλογισθώμεν όλίγον επί του καλλωπιστικού ένστίκτου κατ' άρχάς θα νομίσωμεν ότι ή γυναίκα διαφέρει από τον άνδρα, άλλ' εάν έμβαθύνωμεν τότε φαίνεται ότι και εις το ζήτημα αυτό δεν υπάρχει διαφορά καθ' ότι υπάρχουν άνδρες που καλλωπίζονται περισσότερο από πολλές γυναίκες.

γ) Διά το γενετήσιο ένστικτο δεν θα όμιλήσωμεν, καθ' ότι γνωρίζωμεν ότι εκδηλούται εις ώρισμένην ήλικία και εις τα δύο φύλλα.

Ένα ένστικτο όμως θα το εύρωμε μόνο και αποκλειστικά εις το γυναικείο φύλλο, και αυτό είναι το ένστικτο της μητρότητος. Αυτό το παρατηρούμε πολλές φορές με όλη την όρμη, κάποτε όμως το βλέπουμε να έχη έξασθενήση πολύ. Και αυτό το ένστικτο θα θελήσωμε να αναλύσωμε, ή μάλλον θα άποπειραθώμεν να πράξωμεν κάτι το παρόμοιο.

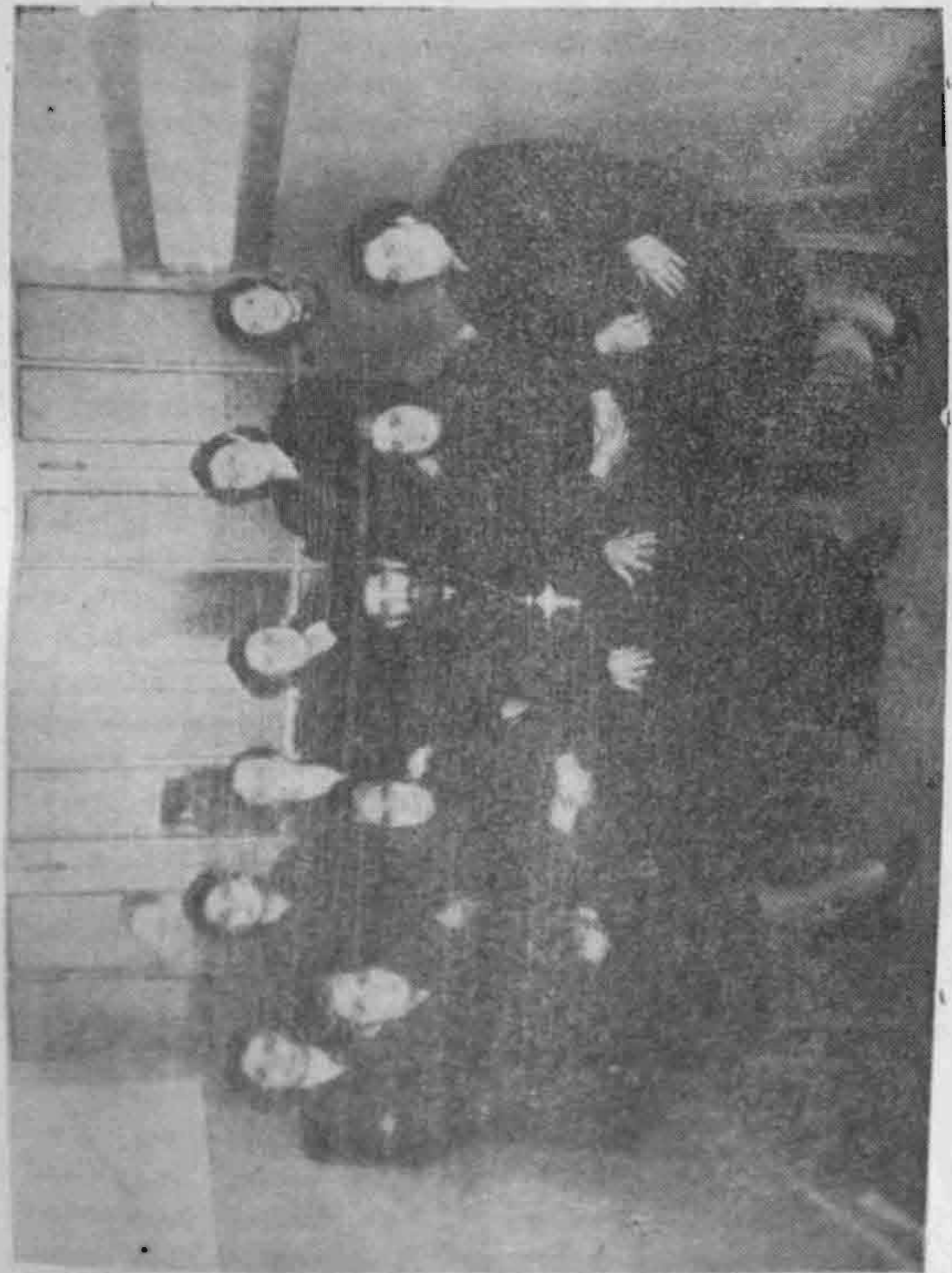
— Εάν σταματήσωμε καμμιά φορά μπρός σ' ένα όμοιο παιδιών και θελήσωμε να παρατηρήσωμε τα παιχνίδια των θα ίδομε ότι μέσα στα διάφορα είδη των παιχνιδιών προτιέουν δύο:

Τα άγόρια προτιούν πάντα τα πολεμικά παιχνίδια δηλ. φιλονικίες, πάλη, πετροπολέμους και άλλα παραπλήσια. Τα κορίτσια όμως προτιούν πάντα μέσα στα διάφορα άλλα το παιχνίδι που θα παριστάνη ζωή οίκογε-

νείας. Ἐὰν βρεθοῦμε πρὶν ἀρχίσῃ τὸ παιγνίδι θὰ τὰ ἀκοῦμε νὰ λέγουν μεταξύ : « Σὺ θὰ εἶαι ὁ πατέρας ἐγὼ ἡ μητέρα καὶ ἡ τάδε τὸ παιδί μας ». Τὸ ποῖά θὰ παίξῃ τὸ ρόλο τοῦ πατέρα, δὲν ἐνδιαφέρει σχεδὸν σὲ καμμιά μικροῦλα, μόνον κἀτι ἀνησυχεῖ ὅλες, τὸ πῶς θὰ μπορέσουν νὰ γίνουν μητέρες τοῦλάχιστον εἰκονικῆς. Καὶ θὰ παρατηρήσωμε κατόπιν ἐὰν περιμένωμε, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παιγνιδιοῦ, ἕνας ρόλος παίξετε καλύτερα μέσα εἰς τοὺς ἄλλους καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ρόλος τῆς μητέρας.

Ἡ ἐκδήλωσις αὐτῆ ὅπως γνωρίζωμε εἶλο, ἴσσο καὶ ἂν φαίνεται ἀπὸ μικρῆ ἡλικίας, καλύτερα ἕμως φανερῶνεται μὲ τὴν πρώτη ἀσθενικὴ ἐκδήλωσι τῆς γεννητησίου ὁρμῆς στὸ παιδί. Ἐκδηλώνεται δὲ μόνον στὰ κορίτσια διότι κατὰ τὴν ἡλικίαν αὐτὴν ἀρχίζει ἡ ἔκκρισις καὶ λειτουργία τῶν ἀδένων οἱ ὅποιοι ἀποκλειστικῶς εὑρίσκονται στὸ γυναικεῖο ὄργανισμὸ καὶ οἱ ὅποιοι εἶναι τμήματα ἀναπόσπαστα τῶν ὀργάνων τῆς μητρότητος. Ὅπως ἕμως κάθε ἐνστικτο εἶσι καὶ αὐτὸ διὰ νὰ φέρῃ τὰ καλὰ τοῦ ἀποτελέσματος πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς ὁδηγὸ τὴν ἀνθρωπίνην λογικὴν, καὶ ἡ λογικὴ ποὺ παρεμποδίζει τὸν ἄνθρωπον νὰ κἀνῃ κατάρχησι τῆς γεννητησίου τοῦ ὁρμῆς ἢ τοῦ καλλωπιστικοῦ ἐνστικτοῦ, προτιρέπει τὴν νέα γυναῖκα νὰ χρησιμοποιήσῃ μὲ τρόπο καλὸ τὸ ἐνστικτο τῆς μητρότητος οὕτως ὥστε νὰ δρέψῃ μιὰ μέρα τοὺς ἠθικοὺς καρποὺς τῶν κόπων τῆς, ἂν ὅχι τοὺς ὀλικοὺς. Ἡ ἀσθενικὴ ἕμως ἐκδήλωσις τοῦ ἐνστικτοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ κακὴ χρῆσις εἶναι τὰ κυριώτερα αἰτία τῆς ἀσυνειδησίας τῶν μητέρων ποὺ συναντοῦμε συχνὰ στὴ ζωῆ, ἡ κυριώτερα δὲ αἰτία τῆς περιπτώσεως αὐτῆς εἶναι ὅτι διὰ νὰ εὐδοκιμήσῃ τὸ ἐνστικτο αὐτὸ σὲ μιὰ γυναῖκα πρέπει αὐτὴ νὰ κἀνῃ ἀβασίεις στὰ ἄλλα ἐνστικτὰ τῆς.

Μιὰ μάννα ποὺ ἔχει ὡς πρῶτο τῆς μέλημα τὸν καλλωπισμὸν καὶ ἔχει ἀφήσει ἀχρησιμοποίητη τὴν λογικὴν τῆς ὡς

πρὸς τὴν ἠθικὴν χρῆσιν τῶν ἐναστικῶν της εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ γίνῃ πραγματικὴ ματέρα, καὶ διὰ νὰ μπορέσωμε νὰ ἀναλύσωμε καλύτερα τὸ ζήτημα πρέπει νὰ ποῦμε μερικὰ λόγια, πού τὰ ξεύρουν ὅλοι, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὰ λέγει καὶ δὲν τὰ γράφει κανεὶς.

— *Ἀγαπάτε τὴν μητέρα σας, διότι δὲν ὑπάρχει ἀγνότερος καὶ ἱερώτερος ἔρωσ ἀπ' αὐτὸν· λέγει κάποιος ὁ Εὐριπίδης.

— Ἄλλὰ ποιά μητέρα μας; ἔλατε ἀγαπητὲς μητέρες νὰ ζητήσωμε τὸν τύπο τῆς μάννας πού πρέπει νὰ ἀγαπηθῆ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ βροῦμε ἐκεῖνο πού ζητοῦμε ἀνάμεσα σὲ ἄλλους τύπους μητέρων ἀναξίων τοῦ ὀνόματος πού φέρουν, ἃς ἀρχίσωμε ἀπὸ τὶς ἀσυνειδήτες μάννες διὰ νὰ καταλήξουμε στὶς μάννες πού φέρουν μὲ τιμὴ τὸν τίτλον.

Κάποτε ἐκάλεσαν σ' ἓνα εὐλογο σπῆτι ἓνα διάσημο παιδίατρο διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸν μικρὸ μοναχογιὸ τῆς οἰκογενείας πού κατοικοῦσε ἐκεῖ, ἀλλ' ἃς ἀρήσωμε τὸν λατρὸ νὰ διηγηθῆ ὁ ἴδιος τὸ γεγονός: «Σὺν βρέθηκα στὸν κοιτῶνα τοῦ μικροῦ, μὲ ὑπεδέχθη ἐκεῖ ἡ μητέρα του, μιὰ γυναίκα γεμάτη φευασίδια καὶ μὲ λυγμοὺς τεχνητοῦς ἄρχισε νὰ μοῦ διηγῆται τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας τοῦ παιδιοῦ της, ἀφοῦ ἔπεισέ με, ἄρχισα νὰ ἐξετάζω τὸν ἀρρωστο: διὰ νὰ καταλήξω ὁμοῦ σὲ μιὰ καλύτερη διάγνωσιν ἔπρεπε νὰ δώσω λίγο νερὸ στὸν μικρὸ ἀσθενῆ, τὸ ὁποῖο καὶ ἐζήτησα ἀπὸ τὴν μητέρα τοῦ ἀρρώστου δίχως νὰ σηκώσω τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ κρεβάτι τοῦ ἀρρώστου, ἀλλὰ ἀπάντησι δὲν πῆρα, ἐσήκωσα τὸ κεφάλι καὶ τότε ἐκατάλαβα ὅτι ἡ μητέρα εἶχε ἐγκαταλείψῃ τὸ δωμάτιον τοῦ παιδιοῦ της, ἡ ἀνάγκη ἦτο ἐπείγουσα καὶ ἀναγκάσθηκα νὰ τὴν ζητήσω στὸ παραπλήσιο δωμάτιον ὅπου τὴν εἶδα νὰ βάφῃ τὰ χεῖλη της μὲ τὸν καθρέφτη. Τὴν παρακάλεσα νὰ μοῦ δώσῃ λίγο νερὸ

δίχως νά τήν κυττάξω σιτό πρόσωπο, και διευθύνθηκα πρὸς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀρρώστου μου, ὅπου μὲ ἐπρόφθασε ἡ μητέρα τοῦ μικροῦ και μοῦ ἔδωσε ἓνα ποτήρι μὲ ἓνα ὑγρὸ ἄχρωμο ὕδρω εἶναι και τὸ νερό. Τὴν εὐχαρίστησα και δίχως νά περιμένω λεπτό, τὸ ἔδωσα σιτόν μικρὸ και τοῦ εἶπα νά πιῇ λιγάκι, τοῦ ἔδωσα ὀλίγο, ἀλλὰ μὲ ἔκαλεξε παρατήρησα ὅτι ὁ μικρὸς ἀδημονοῦσε και ὅτι ἔβγαιναν ἀφροὶ ἀπὸ τὸ σιτόμα του. Φανιάζεσθε ἀγαπητοὶ μου τί μοῦ εἶχε φέξει ἡ . . . . . στοργικὴ μητέρα τοῦ μικροῦ; Μέσα σιτήν παραζάλη της ἡ ὠραία και ἀριστοκρατικὴ κυρία ἔχοντάς τα χαμένα ἀπὸ τὴ ντροπὴ της ἀφαγε τὸ πρῶτο ποτήρι ποῦ βρέθηκε ἔμπρὸς της και μοῦ τῶφερε τρεχάτη, ἀλλὰ ἀντὶ νά μοῦ φέρῃ νερό μοῦ ἔφερε μέσα σιτό ποτήρι ὀξυγονοῦχο νερό τὸ ὁποῖο χρησιμοποιοῦσε διὰ νά ξανθαίνῃ τὰ μαλλιά της. Ἐδῶ τελειώνει ἡ ἀληθινὴ διήγησις τοῦ διασήμου ἱατροῦ, ἡμεῖς τί ἔχουμε νά προσθέσουμε ἀγαπητὲς μητέρες; Σάν ποῦμε και ἡμεῖς μαζί μὲ τὸν ποιητὴ Ριζᾶ ὅτι: «τὰ παιδιὰ και τὰ σκυλιὰ τὰ φκιάνουν» και ὅτι τὸ κυριώτερο ζήτημα εἶναι τὸ πῶς θὰ τὰ ἀναθρέψουμε και πῶς θὰ τὰ καταρτίσουμε ἀνθρώπους χρησίμους εἰς τὴν κοινωνία και εἰς τὴν πατρίδα δὲν πιστεύω νά λέγομε ψέμματα, διότι πῶς θὰ ἠμπορέσῃ νά ὀνομάσῃ καιεῖς μητέρα μιὰ γυναῖκα ποῦ ἀφοῦ γεννήσῃ τὸ παιδί της οὔτε κᾶν ἐνδιαφέρεται δι' αὐτό, ἀλλὰ τὸ παραδίδει σὲ μιὰ παραμάννα, και ἐκείνη ἐξακολουθεῖ νά ζῆ μὲ διασκεδάσις και ξεφαντόματα;— Πῶς θὰ κατατάξουμε σιτή χορεία τῶν ἰδανικῶν γυναικῶν τῆς γυναικὸς ποῦ ἀποφεύγουν νά γεννήσουν διὰ νά μὴ χαλάσῃ δὴθεν τὸ σῆμα τοῦ σώματός των και ἀποφεύγουν νά θηλάξουν, τὸ κατὰ τύχη γεννημένο παιδί των διὰ νά μὴ χαλάσῃ τὸ σῆμα τοῦ στήθους των;— Και πῶς θὰ ἀποδώσουμε τὸ προσκίνημα ποῦ ἀξίζει σὲ κάθε καλομάννα ἑνόςφ αὐτὴ πρὶν γεννήσῃ τὸ παιδί

της ἀκόμη, συμφωνεῖ μὲ τὴν μέλλουσα τροφὴ του και ἀφοῦ μεγαλώσῃ αὐτὸ και περάσῃ τὴν ἡλικία ποῦ δέχονται παιδιὰ αἱ νταντάδες, τὸ κλείει ἀκόμη πρὶν τὸ καλογνωρίσῃ σ' ἓνα ἐσωτερικὸ σχολεῖο, ἀπὸ ὅπου οὔτε βλέπει, οὔτε μαθαίνει τίποτα διὰ τὸν τρόπο διαβιώσεως αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἴσως νά διαμφισβητήσουν μερικοὶ τὴν ἀρμοδιότητα ἑνός ἀνθρώπου νέου ἀκόμη σιτήν ἡλικία διὰ κρίσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος δίχως νά σκεφοῦν ὅτι ὁ νεανικὸς νοῦς εἶναι κᾶποτε πλέον ὀξυδερκῆς και χρήσιμος ἀπὸ πολλοὺς πρεσβυτέρους, δὲν πιστεύω ὅμως νά διαμφισβητήσῃ καιεῖς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐπιστημόνων τὰς γνώμας τῶν ὀποιῶν ἀναγκαζόμεθα νά παραθέσωμε παρακάτω:

— Εἰς τὸ βιβλίον του «τὸ βρέφος» τὸ ὁποῖο ἔχει ἀφιερῶσῃ εἰς τὸν διάσημον Γάλλον παιδίατρον και καθηγητὴν τοῦ Marfan ὁ διάσημος παιδίατρος Μανωλακάκης ἀναφερόμενον ὡς πρὸς τὸ καθῆκον τοῦ θηλασμοῦ, κάθε μάννας ἀπέναντι τοῦ τέκνου της, λέγει: «Ἡ ἀνικανότης πρὸς θηλασμόν ἀνξάνει καθημερινῶς, ὁ παιδίατρος Beiderst ἐμελέτησε τὸ ζήτημα ἱστορικῶς και κατέληξε εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὁ τεχνητὸς θηλασμός τῶν βρεφῶν ἦτο ἐντελῶς ἀγνωστος. Μόλις εἰς τὰ 1500 μ. Χ. ἀναφαίνονται τὰ πρῶτα σημεῖα τεχνητοῦ θηλασμοῦ εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἄρα αἱ γυναῖκες, εἶχον τότε αὐτὴν τὴν ἱκανότητα ἔπον οἱ κάτοικοι δὲν ἐξεφυλίσθησαν. Εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν, μεταξὺ τῶν Τοῦρκων ὁ τεχνητὸς θηλασμός εἶναι ἐντελῶς ἀγνωστος και ἐάν ἡ μήτηρ δὲν μπορῆ νά θηλάσῃ τὸ τέκνον της ἢ διότι ἐπῆλθε πολὺ ἔνωρις και ἄλλη ἐγκυμοσύνη, ἢ διότι προσεβλήθη ἀπὸ μαστίτιδα, ἢ ἀπὸ ἄλλη ἀσθένειαν, θὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν γειτόνισσαν ἢ ὁποῖα θὰ θηλάσῃ τὸ ξένον βρέφος μαζί μὲ τὸ ἰδικόν της. Πολλοὶ ἱατροὶ φρονοῦν ὅτι αὐτὴ ἡ ἀνικανότης εἶναι μονομερῆς και ὄχι πολὺ σοβαρὸν φαινόμενον, ἀλλὰ

SISMANOGLIO

κατὰ βάθος ἡ ἀνικανότης πρὸς θηλασμόν δὲν εἶναι φαινόμενον μονομερὲς εἶναι καὶ αὐτὴ σύμπτωμα γενικῆς ἐκφυλίσεως. Ἐὰν μία μητέρα μπορῇ μὲν νὰ θηλάσῃ τὸ τέκνον της, δὲν τὸ θηλάζει ὁμοῦ καὶ τὸ τρέφει μὲ γάλα, τὸ παιδίον εἶναι δυνατὸν ὁποσοδήποτε νὰ τραφῇ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ. ἀλλὰ θὰ ἴχῃ προδιάθεσιν πρὸς ἀσθενεῖαν καὶ θὰ κληροδοτήσῃ αὐτὴν τὴν προδιάθεσιν εἰς τὰ τέκνα του καὶ εἰς τὰ τέκνα τῶν τέκνων του». Ἐπίσης ὁ διαπρεπὴς ἰατρός Α. Γεωργιάδης εἰς τὸ βιβλίον του «ὁ ἰατρός τῆς οἰκογενείας» ἐνδιατρίβων ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος, λέγει: «Τὸ πρῶτιστον καθήκον πάσης μητρὸς, καθήκον τιμῆς καὶ ἀπέναντι τῆς ἀνθρωπώτητος καὶ ἀπέναντι τῆς φύσεως εἶναι νὰ θρέψῃ τὸ παιδί της μὲ τὸ γάλα αὐτῆς. Τὸ καθήκον αὐτὸ τοῦ ὁποίου ἡ συναίσθησις ἄλλως τε εἶναι ἔμφαντος εἰς τὴν μητρικὴν καρδίαν ἐπιβάλλουν καὶ ἡ πρὸς τὸ τέκνον στοργὴ καὶ τὸ συμφέρον τῆς γυναικὸς καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ τιμὴ.

Ἄς βεβαιωθοῦν αἱ ἀναγνώστριαι μὲν ὅτι 99 φορές ἐπὶ 100 περιπτώσεων ὄχι μόνον κανένα κίνδυνον δὲν διατρέχει ἡ ὑγεία καὶ ἡ εὐεξία των, ἐπομένως καὶ ἡ εὐμορφία των ἀπὸ τὸ βύζαγμα, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας μάλιστα ἀσφαλῶς θὰ ἀποκτήσουν ἀνθηροτέραν ὑγείαν καὶ δραστερότεραν καλλονὴν καὶ πλαστικότητα ἢ ἐκτελέσουν μὲ τὴν κατάλληλον, ἐννοεῖται, δίαιταν καὶ προσοχὴν τὴν φυσιολογικὴν αὐτὴν λειτουργίαν τοῦ ὄργανισμοῦ.

Ὅσας κυρίας ἐγνώρισα καὶ μητέρας μάλιστα ποικίτων μερικῶν, ποὺ ἐγαλούχησαν πάντοτε αἱ ἴδιαι τὰ τέκνα των, τὰς εὐρίσκω πάντοτε ἀσυγκρίτως πλέον ἀσθερῆς καὶ ἀκμαίας ἀπὸ ἐκείνας, ὅσαι διὰ μίαν ἢ ἄλλην πρόφασιν ἀπέφυγον τὸ καθήκον των. Εἰς τὸ ἴδιον βιβλίον ὁ ἴδιος ἐπιστήμων σὲ ἀπόσπασμα «ἐπιστολῆς θείας πρὸς ἑποφύγενην ἀνιψιάν της» λέγει μεταξὺ ἄλλων: «Καὶ τότε ἡ

ἀφήσωμεν τὴν ἀφεντία σου εἰς τὰς φροντίδας τῆς μαίας ἢ τοῦ ἰατροῦ καὶ ἡ παραλάβωμεν τὸ νεογνόν.

— Λοιπὸν ἀγαπητὴ μου, τὸν ἐλόυσαμε καὶ τὸν ἐσυγυρίσαμεν αὐτὸν τὸν μικρὸν..... κύριον τῆς καρδιάς μας, βλέπεις τὸν προϋποθέτω κύριον πάντοτε διότι — καλομελέτα καὶ ἔρχεται — καὶ τὸν ἐβάλαμε στὸ κρεββατάκι του. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ καλλίτερον ποῦ ἔχομεν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς εἶναι νὰ συζητήσωμεν περὶ ἐνός... ἀσημάντου ζητήματος: ἂν πρέπη νὰ ἀφήσῃς τὸ τέκνον σου νὰ ζήσῃ ἢ νὰ μὴ ζήσῃ. Μὴ ξαφνισθῆς μὲ τὸν Ἀμλέττειον κἄπως τρόπον ποῦ ἔθεσα τὸ ζήτημα, περὶ αὐτοῦ ἀκριβῶς πρόκειται. Θ' ἀποφασίσῃς ἀπλούστατα ἂν δὲν ἀπεφάσις ἤδη περὶ τῆς ὑλάρξεως τοῦ τέκνου σου.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐννοῶ ἐγὼ τὸ ζήτημα τῆς γαλουχίας. Ἡ εἶσαι διατεθειμένη νὰ συνεχίσῃς καὶ συμπληρώσῃς τὸ ἔργον τῆς μητρότητος, τρέφουσα ἀκόμη ἐπὶ τινα χρόνον διὰ τοῦ γαλακτοῦ σου τὸ θρέμμα τῶν σπλάγχχνων σου, ποῦ τὸ εἶχε; Ἔως τώρα διαπλάσῃ μὲ τὸ αἷμά σου καὶ θὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ ἐννέα δέκατα τῆς βιωσιμότητος καὶ εὐρωστίας του, ἢ θὰ τὸ ἐμπιστευθῆς εἰς τὰς περιπετειώδεις τύχας μιᾶς παραμάννας καιαλλήλου ἢ μιᾶς φιάλης θηλάστρου ἀρκετὰ καθαρᾶς καὶ μὲ γάλα δυνάμενον νὰ θρέψῃ. Περιστὸν νὰ προσθέσω ὅτι τὰ ἐννέα δέκατα τῶν πιθανοτήτων τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν δευτέραν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν τρίτην περίπτωσιν καιρακίτων τρομακτικὰ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ ἀπαιτῆται μεγάλη δόσις αἰσιοδοξίας διὰ νὰ ἐγγυηθῇ κανεὶς ὅτι τὸ νεογνόν ποῦ θὰ καταδικασθῇ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας εἰς τὴν στήρσιν τῶν φυσικῶν του δικαιωμάτων, ἐπὶ τοῦ γυναικίου καὶ ἰδίας ἐπὶ τοῦ μητρικοῦ γαλακτοῦ, εἶναι δύσκολον ἢ καὶ ἀκατόρθωτον νὰ ζήσῃ ἢ νὰ ἀναπτυχθῇ ὅπως πρέπει. Ἡ φύσις εἶναι καὶ ἐδῶ ὅπως παντοῦ ἄλλοῦ, ἀδύ-

σώπητος εις τὰς ἀξιώσεις της· ὅπως εἶπε τὰ νεογνά ζῶα ἔτσι καὶ τὸ δίδουν αὐτὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἔπλασε μὲ ὄργανισμὸν δυνάμενον νὰ κέψη καὶ ἀφομοιώσῃ μόνον γάλα θηλείας τοῦ αὐτοῦ εἶδους. Τὸ γυναικεῖον δὲ γάλα εἶναι ἡ μόνη κατάλληλος τροφή διὰ τὸ βρέφος, αὐτὸς εἶναι ὁ φυσιολογικὸς νόμος εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ὑπακούῃ κάθε ἀνθρώπινον πλάσμα καὶ δι' αὐτὸ τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι θέτουν ὑπεράνω τοῦ καθήκοντος τὰς ἀναπαύσεις, τὰς διασκεδάσεις, τὴν ἐλευθερίαν των ἢ καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ἀνυπόστατον φόβον μήπως ἀδυνατήσουν ὀλίγον, τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι ἄνευ σοβαροῦ λόγου καὶ μόνον ἐξ εἰδαχθοῦς ἐγωῖσμοῦ ἀρνούνται νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς μητρικῆς γαλουχίας, ἐγὼ τὰς ὀνομάζω ..... θήλαα ἀνάξια τοῦ ἱεροῦ τίτλου τῆς μητρός, τὸς καταγγέλλω ἐπὶ παιδοκτονίᾳ ἐκ προμελέτης καὶ τὸς συνιστῶ εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων. Εἰς τοιαύτας μητέρας βεβαίως ἔσφαλεν ἡ φύσις νὰ δώσῃ μορφὴν λογικοῦ ἀνθρώπου, διότι ἂν ἦσαν ζῶα θὰ ἦσαν πλέον φιλόστοργα διὰ τὰ παιδιὰ των. Καὶ δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον πρᾶγμα πλέον ἀντιφυσικὸν καὶ ἐγαληματικώτερον ἀπὸ μίαν μητέρα ποὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ γαλουχήσῃ ἢ ἴδια τὸ παιδί της καὶ νὰ μὴ τὸ θέλῃ*.

Μὲ τὸν ἴδιον περίπου τρόπον ὁμιλεῖ, εἰς τὸ περὶ γεννησίου ἐνοστικτοῦ βιβλίον του, διάσημος ξένος ἰατρὸς ὅστις λέγει ἐν συνόψει τὰ ἑξῆς : «κύριον μέλημα τῆς ἀνθρωπίνης γενεᾶς πρέπει νὰ εἶναι τὸ πῶς θὰ καταρτήσῃ τὴν ἐπομένην γενεὰν πλέον εὐτυχημένην ἀπὸ τὴν ἰδικὴν των καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ μπορεῖ νὰ λυθῇ, μὲ τρόπον εὐνοϊκόν, μόνον ἂν δώσωμε τὴν κατάλληλην διαπαιδαγώγησιν στὰ παιδιὰ μας καὶ προσπαθῶμε νὰ καταρτήσωμε τῆς θυγατέρας μας, τέλειαις μητέρας τῆς αὔριον*.

Αὕτη εἶναι ἡ γνώμη ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ μητρικοῦ

ἐνοστικτοῦ ὄχι μόνον τῶν διαπρεπῶν ἰατρῶν τοὺς ὁποίους ἀναφέραμεν ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Ἐπιστήμης, καὶ γενικῶς κάθε λογικοῦ καὶ τιμίον ἀνθρώπου. Καὶ ἐνῶ τὸ ἐνοστικτοῦ τῆς μητρότητος εἰς τὰ ζῶα παύει νὰ ὑπάρχῃ κατόπιν ὀρισμένης ἡλικίας τοῦ τέκνου, τὸ καθήκον τῆς μητέρας εἰς τοὺς ἀνθρώπους δὲν τελειώνει ἐδῶ ἀλλὰ ἐξαπλοῦται καὶ εἰς ἄλλα πεδία τῆς ἀνθρωπίνης ἡλικίας, καὶ ἔτσι τὸ συναντοῦμε ὄχι μόνον στὴν μετέπειτα παιδικὴ καὶ ἐφηβικὴ ἡλικία ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νεανικὴν τοιαύτην, βλέπουμε τὸ ἐνοστικτοῦ τῆς καλομάννας νὰ περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὸ παιδί της σὰν δεύτερος φύλιξ ἄγγελος, ὅπως καὶ σὲ ἡλικία ἀνδρική ἢ σὲ ἡλικία ὄπου καὶ τὰ τέκνα ἔχουν γίνῃ μητέρες ἡμποροῦμε νὰ παρατηρήσωμε τὴν δύναμιν τοῦ ἐνοστικτοῦ αὐτοῦ σὲ μάννας ποὺ ἔχουν ἀρχίσει νὰ βλέπουν τῆς πρῶτες καὶ τῆς τελευταῖες ἰσως ἄσπερες τρίχες στὸ κεφάλι. Ὅταν δὲ ἡ μητρικὴ στοργὴ νικήσῃ τὰ ἄλλα ἐνοστικτα καὶ ἐκδηλωθῇ, ὡς εἶδος ἀλτρουῖσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας πρὸς τὰ τέκνα, τότε γίνεται ἡ κυριώτερα αἰτία τοῦ κάθε καλοῦ καὶ ἀνωτέρου : ἔργου συναισθήματος, καὶ σκοποῦ, εἰς τὸν ἀνθρώπον καὶ ἐπομένως εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν πατρίδα. Ἐνῶ σὰν νικηθῇ ἀπὸ τὰ ἐνοστικτα τοῦ καλλωπισμοῦ ἢ τῆς αὐτοσυντηρήσεως τότε γίνεται αἰτία τοῦ κάθε ἀθλίου καὶ χαμερποῦς ποὺ παρατηροῦμε μὲ θλίψιν καὶ ἀποτροπιασμὸν στὴ ζωὴ.

— Ἀγαπητὲς μητέρες, τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι ἀτελείωτο, ἀλλὰ ἐπειδὴ πρέπει νὰ τελειώσω κάποιον προτιμῶ νὰ σιγήσω πρὶν σᾶς κουράσω ....

..... Καὶ τώρα ποὺ ἐτοιμάζομαι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν καλωσύνην ποὺ εἶχατε νὰ διαβάσετε μὲ προσοχὴ τῆς ἄσπης αὐτῆς γραμμῆς μου ἔρχονται ἄθελα στὰ χεῖλη, κάποιον λησμονημένον ποιητοῦ οἱ στίχοι :

*Μετέρες δασκαλέψετε
βυζᾶχτε τὰ παιδιὰ σας
μὲ τῆς τιμῆς τὸ γάλα
νὰ φέρνουνε μὲ σεβασμὸ
στὰ χεῖλη τῶνομά σας
οἶ θὰ γενοῦν μεγάλα.*

ΧΑΡΗΣ Β. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Τίτος Πρόεδρος τοῦ Μ. Σ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙῳ. — Ὁ λόγος τοῦ δικηγόρου ἀποκοιμίζει ἓνα τῶν δικαστῶν. Ὁ δικηγόρος αἰσθανόμενος προσβλήθεισαν τὴν φιλοτιμίαν του, διακόπτει τὸν λόγον του καὶ λέγει εἰς τὸν πρόεδρον.

— Συγγνώμην, κύριε πρόεδρε, θὰ περιμένω νὰ ἐξακνήσῃ ὁ δικαστὴς διὰ νὰ τελειώσω τὸν λόγον μου.

— Πολὺ καλὰ, κύριε, ἀπαντᾷ ὁ πρόεδρος, ἀλλὰ καὶ ὁ δικαστὴς ἴσως περιμένει νὰ τελειώσετε διὰ νὰ ἐξακνήσῃ.

ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ. — Κομφὸς νεανίας, μόνον ἔχει εἰσόδημα τὰ 25 ἔτη του, ἠρᾶσθη πλουσίας κνίνας. Ἰδίον ὅτι ἡ νέα ἀνταπεκρίνεται εἰς τὸ αἶσθημά του, ἔλαβε μίαν ἡμέραν το θάρρος νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρά της ἀπὸ τὸν πατέρα της. Τότε οὕτως τὸν ἐρωτᾷ :

— Καὶ ποία εἶνε ἡ περιουσία σου ;

— Δὲν ἔχω περιουσίαν.

— Ποῖαι τοῦλάχιστον εἶναι αἱ ἐλπίδες σας ;

— Νὰ σὰς εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἔχω παρὰ μίαν μόνην ἐλπίδα.

— Ὅποιαν ;

— Νὰ κλέψω τὴν κόρην σας καὶ νὰ τὴν στεφανώσω, εἰάν ἄρτι θῆτε νὰ τὴν συναινέσητε εἰς τὸν γάμον μας.

ΣΑΤΥΡΙΚΟ

Ο ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ

Ὁ ὑπερήφανος φουσκώνει σὰν τὸ κεῖρο τὸν τρανὸ
καὶ σὰν κὸλα ἀρρισμένο θέλ' νὰ φθάσ' σὶ τὸν οὐρανόν.

Μοιάζει φοβικὴ ἀπὸ σαπιοῦνι, κολοκώτη τοῦ χαλβᾶ
καὶ ἀνδρείκελο τοῦ ράφτη πιθ' ντυμένο μουσταμπᾶ.

Τὰ ματάκια του στρεμμένα πάντοτε σὶ τὰ χαμηλά
ἔχει τεντωμένο στήθος καὶ φρυδάκια χαρωτά.

Τὸ χεράκι μὲς τὴν τσίπη κάμει πάντα πῶς μετρά
γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἔχει ἀνακρίθητὰ λεπτά.

Κάθε βῆμα του σημαίνει ὕπουλο προσορισμὸ
κκεντρέχεια, σημεῖρο, τοῦ καλοῦ τὸν χαλασμό.

Ἄγαπᾶ τίς κολακείες καὶ σκουπίσματα τῆς κλάπης
νὰ τὸν πιάσουν τὸ παλτό του καὶ νὰ στίκεται σὰν βλάκας.

Θέλει πρωτοκαθεδρεῖες καὶ ἐμπνεύσεις γιὰ τὸ γεῦστο
κατ' οὐδὲν ὄμιον τρέμει σὰν τοῦ κραβιῖθ τὸν μεθισσο.

Γιὰτὶ ἔχει φόβο μέγα μὴ τύχοι μὲ ἀνώτερόν του
καὶ τὴν πάθη ὁ καυτεῖνος χάνοντας τ' αἰρικὸ τοῦ.

Ἔβαι φιλόστης, παινεσιάρης, πάντα ὑπεροπτικὸς
ὅλ' αὐτὸς τὰ κατορθώνει, ἐνθ' εἶν' πιλακητός.

Πελεκίθηκε δὲ ἴσο ὅταν πῆγε σὶ τὸ σχολεῖο
γιὰτὶ ἦτονα ταμπέλης μὲ κεφάλ' χωρὶς μυαλό.

••• Χ. Σ.

SISMANOGLIO
MEDIANO

CI SILLINOZIEVOI

Ἐμπνευσμένο ἀπὸ τὸ ποίημα
«Τὰ ὄρφανά» Δ. ΒΙΚΕΛΑ

ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ

 ἄερας φύσαγε φρενιασμένος, ποῦ τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων τρίζανε κι' ἔγερναν ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ χιονιοῦ, λές κι' ἤθελαν νὰ κάμουν κρεββάτι τους τὴν γῆ. Μέσα σὲ ἓνα ἐρηπωμένο σιτί, ποῦ τὸ ντύλιζε τὸ πέπλο τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ὀρφάνιας, μιὰ μάννα ἀφίνοντας τὴν τελευταία τῆς πνοῆς, πέταξε σὲ τόπους μαγικοὺς καὶ ξένοιαστους. Μὰ τ' ἀνήλικα παιδιὰ τῆς νόμιζαν πῶς κοιμάται ἡ μάννα τους καὶ τὴν σπρώχναν ὀλοένα νὰ ξυπνήσῃ. Ἡ φωνὲς καὶ τὰ κλάμματα σκορπιζόνταν στὸ ἀπότομο φέσημα τοῦ βοριά κ' ἔμοιαζαν μὲ χωριάτικο μοιρολόι.

— Μάννα, τῆς ἔλεγαν, γιατί δὲν ξυπνᾷς νὰ μᾶς μιλήσῃς γιὰ τὸ βασιλόπουλο, ποῦ σκότωσε τὸν δράκο γιὰ νὰ πάρῃ τὴν κόρη π' ἀγαποῦσε. Σύνα νὰ μᾶς δείξῃς τὸ βιβλίο μὲ τοὺς ἀγγέλους, μὲ τὴν Παναγιά καὶ τὸν Χριστοῦλι. Σήκω μαννοῦλα μας νὰ βάλῃς ξύλα στὴν φωτιά, καὶ λάδι στὸ λυχνάρι, γιατί σὲ λίγο κι' ἡμεῖς κι' αὐτὰ μαζί θὲ νὰ σβουτοῦμε. Καὶ θὰ μᾶς φωνάξῃς νὰ ξυπνήσουμε, μὰ τότε

θάνε ἀργά. Τὸ καίκου θὰ παρακαλῆς τὴν Παναγιά σου, καὶ θὰ μᾶς κρατεῖς ἀναίσθητα στὴν ἀγκαλιά σου. Μάννα ἴσὸ κοιμάσαι ξένοιαστη καὶ δὲν λές νὰ σηκωθῆς νὰ βάλῃς καὶ μᾶς νὰ κοιμηθοῦμε. Μάννα δὲν θὰ ξυπνήσῃς πιά, σοῦ λέμε πῶς σκιαζόμαστε τὸ ἄγριο σκοτάδι. Ἄλλες φορές κρατῶντας μας στὴν ἀγκαλιά σου, μᾶς ἔλεγε; γιὰ τὸ θάνατο, πῶς εἶναι μιὰ δεύτερη ζωὴ, μᾶς ἔλεγε; γιὰ μνῆματα καὶ τὸς ἄλλα πράγματα. Πές μας, καὶ τώρα, τί εἶν' ὁ θάνατος, γιατί δὲν μᾶς μιλεῖς; Κοιμάσαι;

Ἢ τὴν νύχτα τὰ δυστυχισμένα ὄρφανὰ ἔτσι παραπονοῦνταν, μὰ ἡ μάννη μάννα οὔτε ἄκουγε οὔτε μίλαγε. Σὴν ξημέρωσε ἡ ἄγρια κείνη νύχτα σήμαινε ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ μὰ κείνη ἀκόμα κοιμῶταν.

Κι' οἱ χωρικοὶ ποῦ γύριζαν ἀπ' τὰ χωράφια τους τὸ βράδυ κοίταζαν ἀπ' τὴ μισάνοιχτη πόρτα, κι' ἔβλεπαν μὲ διακρυσμένα μάτια τ' ἀδειανὸ κρεββάτι, καὶ κοντὰ του τὰ μικρούλικα ὄρφανὰ, γονατιστὰ στῆς μάννας τους τὴ σκιά, νὰ στέκουν καὶ νὰ κάμουν τὸ σταυρὸ τους.

ANNA IOAN, ΓΑΛΛΑΝΗ

Ο ΔΙ' ΑΦΑΙΡΕΣΕΩΣ

ΤΟΥ Π'ΛΟΥ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Λέγεται ὅτι ἐπιτρέτετο τοῦ χαιρετισμοῦ δι' ἀφαιρέσεως τοῦ π'λου εἶνε οἱ Φράγγοι. Παρ' αὐτοῖς ἐπιτρέτετο μόνον εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἢ διατήρησις μακρῆς κόμης. ὁ δὲ πολὺς λαὸς ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ κομᾷται μέχρι ρίζης. Καθ' ὁδὸν λοιπὸν ὁσάκις ἀνθρώπος εἶε τὸ κλοῦ σὺν ἄντῃ τέττην. ὄμπλε ν' ἀραιῇ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡς δὴ τὸν τρόπον τοῦτον ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει κτερομένην τὴν κόμην. ἄλλως ἐτιμωρεῖτο διὰ βρωτιάτης ποινῆς.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Υπό ΣΑΒΒΑ ΜΗΕΖΙΡΤΖΟΓΛΟΥ
Χειρουργου ὀδοντιάτρου

Ανασκοπῶντες σελίδας τινὰς τῆς παλαιᾶς ὀδοντοιατρικῆς ἐπιστήμης, παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μέθοδος τῆς θεραπείας τῶν ὀδόντων ἦτο πολὺ διάφορος καὶ ἀτελής τῆς συγχρόνου τοιαύτης, λόγῳ τῆς πρωτογένου καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὗρισκετο αὕτη. Σὺν τῷ χρόνῳ ὁμοῦς ἐτελειοποιήθη ὁλονέν, ἕως ἔστου ἀπὸ πρωτόγονου μορφῆν ἐλάβασε σήμερον εἰς τὴν ὑψίστην τελειότητα μὲ ὄλας τὰς λεπτομερείας τῆς. Παρ' ἑλὴν ὁμοῦς τὴν τελειοποιῆσιν τῶν μεθόδων τῆς θεραπείας, ἡ ὀδοντοιατρικὴ στανῶς σχετιζομένη καὶ μὲ τὴν χειροτεχνίαν ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς καὶ σήμερον νὰ κατέχη θέσι ὄχι τελείως Ἰκανοποιητικὴν μεταξὺ τῶν ἐπιστημῶν, ἀφ' ἑνὸς ἕνεκα τῆς παρανόμου ἰα-

τρικῆς ἐπιμβάσεως πρακτικῶν τινῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἕνεκα τῆς πρὸς τὴν ὀδοντολογικὴν θεραπείαν ἀδιαφορίας τοῦ κοινοῦ. Γράφων δὲ ταῦτα δὲν θέλω νὰ ὑπερασπίσω ταύτην ἐπειδὴ ἀφορᾷ καὶ ἐμὲ, ἀλλ' ἀπλῶς ὅπως τὴν ἐξυψώσω ἀφοῦ ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι αὕτη ἐν κράμα ἐπιστήμης καὶ τέχνης μὲ ὄλας τὰς περιπτώσεις καὶ λεπτομερείας τῆς ἀποτελουμένη συνάμα ἀπὸ διαφόρων εὐρεῖς κλίμακας καὶ συνεπῶς δυναμένη νὰ καταταχθῇ καὶ αὕτη μεταξὺ τῶν πρώτων ἐν τῇ ἰατρικῇ θέσεων. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν μέχρι σήμερον συνεχιζομένην διὰ τὴν ὀδοντολογικὴν θεραπείαν ἀδιαφορίαν τοῦ κοινοῦ ἔχει οὕτω : Δι' οἰανδῆποτε, ἐκτὸς τῶν ὀδόντων ἀσθένειαν, προπρέχομεν εἰς ἰατρὸν ἀναζητοῦντες τρόπον ριζικῆς θεραπείας αὐτῆς οὐδόλω φειδόμενοι τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χρήματος. Ἐδῶ ἀκριβῶς γεννᾶται καὶ τὸ ἐξῆς ἐρώτημα : Διὰ τί ἄρᾳ γε καὶ εἴταν πονοῦν οἱ ὀδόντες μας, τῶν ὁποίων ὁ πόνος εἶναι ἴσως δυνατώτερος οἴουδῆποτε ἄλλου, δὲν ἐνδιαφερόμεθα τόσον εἴτε καὶ κατὰ τὸ ἡμῶν, ἀλλ' ἀρκούμεθα μόνον εἰς τὴν καταπράθηνσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐνὸς ἀντινευραλγικοῦ φαρμάκου ἢ δ.ἀ τῆς τελείας ἐξαγωγῆς τοῦ ὀδόντος οὐδόλω σκεπτόμενοι τὰς μετέπειτα συνεπειάς ; Ἴδου λοιπὸν διὰ τί αἰτιοὶ δύνανται νὰ εἶναι ἀφ' ἑνὸς τὸ κοινὸν τὸ ὁποῖον προτείνει νὰ ἐξαχθοῦν καὶ ὄχι νὰ θεραπευθοῦν οἱ ὀδόντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ ἄνω ρηθέντες πρακτικοί, οἵτινες ἕνεκα συμφέροντων δέχονται πρόθύμως τὰς προτάσεις περὶ ἀμέσου ἐξαγωγῆς τῶν ἐπιδεχομένων θεραπείαν ὀδόντων, οὐδόλω ἐνδιαφερόμενοι καὶ σκεπτόμενοι διὰ τὸ ἱερὸν πρὸς τὴν θεραπείαν καθήκον αὐτῶν. Σκοπὸς τῆς ὀδοντοιατρικῆς ἐπιστήμης δὲν εἶναι, ὡς νομίζεται ὑπὸ πολλῶν ἢ ἐπιτυχῆς κατασκευῆς κορωνῶν, ἀλλ' εἶναι ὅπως καὶ εἰς κάθε ἄλλον κλάδον τῆς ἰατρικῆς μία ἀπασχόλησις μὲ τὰς διαφόρους φάσεις τῆς ὀδοντολογικῆς παθολογίας. Μία ἐπιτυχῆ-

SISMANOGLIO
MEGARO

μένη δὲ κορῶνα ἀποβαίνει ματαία ἐπιφέρουσα ἐπὶ πλέον ἀνεπανορθώτους ἐνίοτε ζημίας, ἐὰν δὲ προηγηθῇ ἡ νόμιμος θεραπεία. Διὰ τὴν καταφανῆ δὲ ἡ ἀξία καὶ ἡ θέσις τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ κατέχη ἡ ὀδοντοιατρικὴ ἐπιστήμη δὲν ἔχω παρὰ τὴν σὰς ἀπαριθμῆσω τοὺς κλάδους ἐκ τῶν ὁποίων σύγκειται αὕτη καὶ μὲ τοὺς ὁποίους πάντοτε στενῶς σχετίζεται. Ἡ κλινικὴ, ἡ ὀρθοδοντία, ἡ ραδιογραφία, ἡ χειρουργικὴ, ἡ χειροτεχνία κ. τ. λ. Ὡστε καθὼς βλέπομεν διὰ τὴν θεραπευθῆν ριζικῶς καὶ νομίμως ἓνα δόντι, πρέπει ἐξάπαντος νὰ σχετίζονται οἱ κλάδοι οὗτοι μεταξύ των. Ἡ ἐπιδιόρθωσις π. χ. ἐνὸς πλαγίως ἀναφυέντος ὀδόντος, γίνεται τῇ βοηθειᾷ τῆς ραδιογραφίας, τῆς ὀρθοδοντίας, τῆς χειρουργικῆς, τῆς κλινικῆς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χειροτεχνίας καὶ ἡ ὁποία δαίται καὶ χρόνου πολλοῦ καὶ δαπάνης οὐ μικρᾶς. Ἡ ὀστεομυελίτις (σάπισμα τῶν ὀστέων) καὶ ἡ ἰγμορίτις θεραπεύονται πάλιν τῇ βοηθειᾷ τῆς ραδιογραφίας, χειρουργικῆς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς:

Ὡστε ὄχι μόνον αἱ μεγάλοι καὶ περίπλοκοι ὀδοντοπαθολογικαὶ φάσεις τοῦ στόματος μετὰ τῶν ὀδόντων εἶναι ἄξιοι περιγραφῆς ἕνεκα τῶν δυσκολιῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπιζομεν κατὰ τὰς διηφόρους αὐτῶν θεραπείας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκόμη ἀσθενὴς οἰαομένη ὀδόντος, ὅπως λέγει καὶ γίλλος καθηγητὴς εἶναι τόσον λεπτὴ καὶ περίπλοκος ὅσον καὶ ἡ ἐγγείρησις τῆς σκωληκος-δίτιδος. Ἴδού λοιπὸν καὶ ἕτερο σπουδαῖο βᾶσαν τοῦ ὁποίου καθημερινῶς κατατρῶγει τόσον τοὺς ὀδοντοιατροὺς διὰ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπιζομεν οὗτοι, ὅσον καὶ τοὺς ἀσθενεῖς, διὰ τὰς ἐπικινδύνους συνεπειὰς αὐτῆς: Ἡ αἱμορραγία; Διότι ἡ θεραπεία οἰαομένη ὀδοντολογικῆς φύσεως αἱμορραγίας εἶναι πολὺ δυσκολωτέρα ἄλλης, λόγῳ τῆς μὴ ὁρατότητος τῶν ἐν τῇ ὀδοντοκοιλίᾳ τε καὶ φατνῶν τῶν σιαγόνων, εὐρισμένων ἀρτηριῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν καλαισθησίαν τοῦ προσώπου, ἐξαρτᾶται αὕτη πάλιν ἐκ τῶν ὀδόντων καὶ τῶν σιαγόνων. Ἐὰν π. χ. εἰς τοὺς ὀδόντας τῶν μικρῶν κατὰ τὰς ἀμφοτέρων περιόδους τῆς ὀδοντοφυΐας, δὲν δοθῇ ἡ ἀπαιτουμένη φροντίς καὶ σημασία, ἡ μέλλουσα νεολαία θὰ ἔχη ἐξάπαντος ἀκαλαισθησίαν τοῦ προσώπου κ.τ.λ. Ὁ ραχισμός, ἡ hypoplasie ( ) ἡ φυματίωσις, διαταράξεις τινὲς τοῦ στομάχου, μερικοὶ ρευματισμοὶ καὶ ἀρθριτισμοὶ, εἶδη τινὰ κεφαλοπόνου ἐκτός ἄλλων αἰτιῶν σχετίζονται καὶ μὲ τὴν πάθησι τῶν ὀδόντων.

Ἀπεδείχθη μάλιστα ὑπὸ διαφόρων καθηγητῶν καὶ ἐδικῶν ὀδοντοιατρῶν τε καὶ ἰατρῶν ὅτι εἶδη τινὰ ρευματισμῶν ἔχουν ἐκλείψει κατόπιν ἐξαγωγῆς τῶν σιδηροπύκτων ριζῶν τῶν ὀδόντων. Πρέπει λοιπὸν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅπως διὰ τὴν ἀσθενεῖαν τινὰ ἐνὸς τῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς ἢ τῆς χειρὸς μας διὰ τὴν θεραπείαν αὐτοῦ προστρέχομεν εἰς ἰατρὸν καὶ διὲν προτείνομεν τὴν ἀποκοπὴν αὐτοῦ, οὕτω καὶ κατὰ τὴν περίπτωσηί τῆς οἰαομένης φύσεως ἀσθενείας τῶν ὀδόντων πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς προτάσεις περὶ ἐξαγωγῆς αὐτῶν προσπαθοῦντες παντὶ τρόπῳ διὰ τὴν ἀνεύρεσι τῶν τρόπων περὶ ἀμέσου θεραπείας τῶν ἀνεξαιρέτως τῆς παθολογικῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὐρίσκονται οὗτοι. Ἐχόντες λοιπὸν ὑπ' ὄψιν πάντα ταῦτα, καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ἐδίδετο καὶ ὀλίγη τοῦλάχιστον προσοχὴ ἀπ' ἐνὸς εἰς τὴν ἐκ μέρους ἡμῶν ὀφειλομένην μεγίστην φροντίδα τῆς ὑγιεινῆς τοῦ στόματος, καὶ τῶν ὀδόντων, ἀπ' ἑτέρου δὲ διὰ τὸ ἀπέπιναντι τῶν ἀσθενῶν καὶ διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν ἱερὸν καθήκον τῶν ἰατρῶν. Καλὸν καὶ ὠφέλιμον θὰ ἦτο ἀκόμη ἐὰν καὶ ἐν τοῖς σχολείοις ἐδιδάσκετο τοῦλάχιστον ἅπασι τῆς ἐβδομάδος καὶ ἡ ὑγιεινὴ τοῦ στόματος καὶ παραλλήλως ἐγένετο μία ἡμέρα ἀπασχόλησις ἐνὸς ὀδον-

τιάτρου με την εξέταση όλων γενικῶς τῶν ὀδόντων καθὼς καὶ τοῦ στόματος τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, νὰ παρέχονται δὲ συνάμα καὶ ὁδηγίαι περὶ ὑγιεινῆς τοῦ στόματος.

Μόνον οὕτω θὰ ἠμπορέσῃ ἡ μετέπειτα νεολαία νὰ ἀποκτήσῃ ὠραίους καὶ ὑγιεῖς ὀδόντας, οἵτινες θέλουνσι ἀποκλειστικῶς παίξῃ τὸν μεγαλειότερον ρόλον τόσον πρωτίστως διὰ τὴν ὑγείαν ὅσον καὶ διὰ κάθε ἄλλη ἐπιχείρησι δυναμένη νὰ ἐξασφαλίσῃ ἔν λαμπρὸν μέλλον.

Οἱ φαινομενικῶς λοιπόν, ἄπλοιο ὀδόντες, εἶναι τὸ βαρόμετρον τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου.

Σ. ΜΑ.

ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΩ

Ἀνίχρυστα τ' αὐγερινὸ τ' ἀστέρι
πεὺ ἢ μέρξ πρὶν φανῆ πρωτοχαράζει
πλάσμα τῆς γῆς πεὺ σκόρπιζε τ' ἀέρι
λάμψη πεὺ μ' ἄλλη λάμψη δὲν τεριάζει.

Μάτια γλυκὰ π' ὁ Ἔρωτας τὰ ξιούρει
ροδέκρινη μορφῇ πεὺ ἀπρογαλιάζει
δὲν βρόσκειται σ' ὄλα τῆς γῆς τὰ μέρη
καμμὰ στὴν ὀμορφιὰ πεὺ νὰ τῆς μοιάζει.

Καὶ τώρα σ' ἀγριο πόλεμο στενάζω
γιατὶ ἀπόμεινα Ἐρωτοκτοπημένος
κ' ἐμπρός σ' ἐκείνην ἀσταθῶ δειλιάζω.

Νὰ μάθαινε τοὺς πόνους μ' ἀν' ἠμπορεῖτε,
πόσο γι' αὐτὴν εἶμαι βασανισμένος,
θὰ μ' ἐνοιωθε καὶ θὰ μὲ συμπονεῖτε.

Μήπως ! ἀρά γε ;

Γ. ΚΑΛΙΦΙΔΗΣ

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

ΣΤΟ ΣΕΛΗΝΟΦΩΣ

Ἡ καθημερινὴ ρουτίνα τῆς βιοπάλης μ' εἶχε κουράσει.... Τὰ ἀλλεπάλληλα ὑπερβολικὰ ταξίδια τῆς σκέψης μ' εἶχαν ἐξαντλήσει.... Κι' ἀναστατωμένους ἀπὸ τίς νιόσπαρτες γνώσεις τῆς ἀνεξάντλητης ἐπιστήμης, κοιτόμουν σ' ἓνα ἀπέραντο ψυχικὸ λήθαργο.

Τὰ μαύρα πέπλα τῆς νυχτιᾶς ποὺ μ' εἶχαν περισφίξει τότεσαν τὸν φόβο μου, τὴν ἀγνοιά μου γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ ὄλνιο πρόβλημα τῆς ζωῆς.

Ἀναπολοῦσα τίς εὐτυχισμένες καὶ νέες μέρες τῶν παιδικῶν μου χρόνων, τὰ ἀνθόσπαρτα λειβάδια ποὺ τρέχοντας περνοῦσα ξέγνοιαστος. Ἀγνοοῦσα τότε τοὺς γιγάντιους βράχους τῆς ζωῆς πῶς εἶχε νὰ περάσω γιὰ νὰ φθάσω σὲ κάποιον σημεῖο ξεσχισμένος, ματωμένος, ράκος στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα.

Γιατὶ σὲ κάποιον σημεῖο πάντα σταματᾷ ὁ ἄνθρωπος, μὴ μπορῶντας πιά νὰ συνεχίσῃ μὲ τὸ νεκρὸ σῶμά του καὶ τὴ νεκρὴ ἰσως ψυχὴ του....

Κι' ὅπως γὰρ κάθε νεανικὴ πρωτόπορη ἡλικία ἀρχίζει νὰ ἀ-

σχολεύεται μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἔτσι ἄρχισε νὰ βασανίζη καὶ τὴ δικιά μου σκέψη καὶ νὰ μὲ τυραννᾷ φριχτά.

Τί εἶμαι; ποιὸς εἶναι ὁ προορισμὸς μου; τί εἶναι ἡ ψυχή μου, τὸ σῶμά μου; ὑπάρχει ζωὴ μετὰ θάνατον; οἱ ἐρωτήσεις διαδεχότανε ἡ μιὰ τὴν ἄλλη.

Γνώριζα πῶς τὸ σῶμά μου τὸ φθορῶδὸ δὲν εἶναι παρὰ ἓνα ροῦχο, ποῦ κι' αὐτὸ ἄργα ἢ γρήγορα θὰ πάλιωνε μιὰ μέρα καὶ μοιραία θὰ τ' ἄφινε μιὰ γιὰ πάντα. Κ' ἐκείνο θὰ γυρνοῦσε ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ἦρθε. Μὰ ἐγώ;

Μὲ φόβιζε ὁ θάνατος. Ἦξερα πῶς σὲ κάθε καμπάνας κτύπημα ἔσπανε ἀκόμη μιὰ κλωστή τῆς ὑλαρξίς μου. Καὶ ζητοῦσα παρηγοριά, ζητοῦσα σωτηρία πνιγμένος μέσ' ἰστίς ἀκαθόριστες ἰδέες τῆς ἄλκυρτικῆς φιλοσοφίας, χαμένος μέσ' στὸν πιὸ τρομερὸ πνευματικὸ λαβύρινθο τῆς φτωχῆς μου ὑλαρξίς.

Ξίφνου μέσ' στὸ βαθὺ σκοτάδι ποῦ ἐπιδροῦσε τόσο πολὺ πάνω στὴ σκοτισμένη ἤδη ψυχὴ μου, μὲ συνελῆρε ἓνα περίεργο συναίσθημα. Κάποιο τράνταγμα αἰσθάνθηκα σ' ὁλόκληρο τὸ κορμί μου. Σήκωσα τὸ βαρὺ μου κεφάλι, κι' εἶδα μὲ τὰ θολὰ ἀπὸ τὴν κούραση μάτια μου κάποιο ἀμυδρὸ φῶς στὴν ἀρχή, λῶμοιαζε μὲ πράσινο, μὲ γαλάζιο καὶ μ' ὅ,τι ἄλλο μπορούσε νὰ γεννήσῃ ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου. Ρίγος σὰν δυνατὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα διαπέρασε ἀπ' ὅλο τὸ κορμί μου. Ρίγος ποῦ μεταδόθηκε ὡς τὰ μέλη τῆς ἀνεξιχνίαστης ψυχῆς μου.

Καὶ τότε ἀκόμη ἓνα ἄλμα, μιὰ μεταφορὰ, κι' ἀπ' τίς μυριόχρωμὲς σκέψεις τῆς πρωτοπόρας μου καρδιάς βρέθηκα στὴ θετικὴ κι' ἀνθροσπαρμένη φεγγαρόλουστὴ φύση. Νὰ ἡ ἀλήθεια, νὰ τὸ μεγαλεῖο, ἡ ἁρμονία τοῦ σύμπαντος!.....

Τὸ χρῶμα τοῦ φεγγαριοῦ γενότανε ὀλονέν καὶ πιὸ κόκκινο, βάφοντας μὲ τὸ μαγνητικὸ ἰδιανικὸ τοῦ φῶς ὅλη τὴ

φύση. Οἱ θάμνοι κι' οἱ βουνοκορφές, τ' ἀστέρια κι' ἡ θάλασσα κι' οἱ πλαγιές, κι' ὅ,τι ἄλλο εἶχε αὐτὸ τὸ ὄραιο καὶ ἀφθαστο δημιούργημα, στεκόντουσαν ἀκίνητοι, βουβοὶ θυμαστὲς γιὰ τὸν ἐπιβλητικὸ τους εὐεργέτη.

Τὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς μου φωτίστηκαν. Τὸ μυαλό μου ἠσύχασε. Ἐνοιῶσα μέσα στὸ εἶναι μου μιὰ ἐνδόμηχη χαρὰ σὰν νὰ εἶχα ἀνακαλύψει κάτι ἀγνωστο, κάτι καινούργιο.

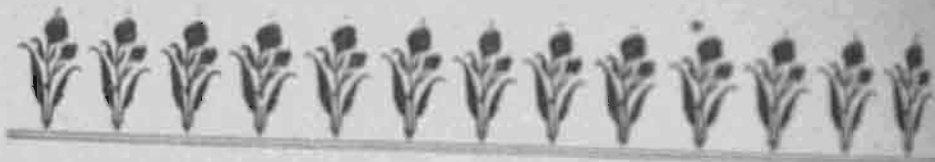
Αἰσθάνθηκα τὸν ἑαυτό μου ν' ἀνεβαίνῃ, ν' ἀνεβαίνῃ ὄλο καὶ ψηλότερα καὶ νὰ φθάνῃ μέσ' στὸν μυθώδη κύκλο τοῦ φεγγαριοῦ. Καθισμένος πάνω καὶ θαύμαζα τὴν ἁρμονία τῆς φύσης. Τυλιγμένη στίς χρυσαφένιες ἀχτίδες τοῦ σεληνόφως, ἀναπαυότανε μικάρια στὴ βαθιὰ ἠσυχία τοῦ μεσονύχτιου ποῦ φόρτωσαν οἱ ἄνθρωποι νὰ ξεχωρίσουν τίς μέρες τους.

Αὐτὸς ὁ ἀγνωστος ὡς σήμερα μυστήριος σταθμὸς μοῦ ἦτανε πιά γνωστός. Στεκότανε φεγγαρόλουστος προκλητικὸς μπρὸς στὰ ζαλισμένα μου μάτια.

Ἡ νύχτα καὶ ὁ θάνατος δὲν μὲ φοβίζον πιά. Μὲ τὸ αἰθέριο σεληνόφως τῆς νυχτιάς, ἐνοιῶσα πῶς θὰ ὑπάρχῃ κάτι πιὸ ὑπέροχο, πιὸ θεῖο στὸν θάνατο!.....

ΓΕΩΡ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

ΚΡΥΦΗ ΧΑΡΑ

Ηταν μιὰ χρονιά πού ὁ χειμῶνας πρόωρα εἶχε γηράσει τὴ φύσι.

Ἄνάμεσα ἀπ' τ' ἀλάτητο χιόνι προχωρεῖ ἕνα αὐτοκίνητο, σχηματίζοντα; δυὸ παράλληλα ἀδελφία, στέκεται μπρὸς στὴν πόρτα τοῦ νοσοκομείου.

Βγαίνει ἕνα κορίτσι χλωμό, στηριγμένο στοὺς δικαίους της.

Ἄργα προχωρεῖ πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ νοσοκομείου.

Ὅλοι τῆς χαμογελοῦν καὶ τὴν χαιρετοῦν.

Εἶνας δευτέρα φορά πού ἔρχεται χωρὶς νὰ βρῆ καμμιά βελτίωσι. Ἐδῶ στὸ διάδρομο δυὸ ἀδελφές τὴν χαιρετοῦν. Μαζὶ μ' αὐτὲς χαιρετᾷ κ' ἕνας νέος ἀσπροφορεμένος, ἂν καὶ δὲν τὴν γνωρίζει.

Εἶναι γιατρός πού μόλις προσελήφθη στὴν ὑπηρεσίᾳ τοῦ νοσοκομείου.

***

Ἡ Χρηστίνα—ἔτσι λέγεται ἡ ἄρρωστη—ἐκλωμένη μὲς στᾶσπρα σκεπάσματα παρατηρεῖ ἀπ' τὸ παράθυρο πού εἶναι δίπλα στὸ κρεβάτι της μιὰ τριανταφυλλιά σκεπασμένη μὲ πυκνὸ στρώμα χιονιοῦ.

Πόση ὁμοιότητα βρίσκει ἡ ἄμοιρη μὲ τὸν ἑαυτὸ της. Κι' ἐκείνης ἡ καρδιά σκεπασμένη μ' ἕνα στρώμα χιονιοῦ θὰ προφθάσῃ ἄραγε ν' ἀνθίσῃ. Ἄλλῃ δὲν τὸ πιστεύει. Γυρνᾷ τὸ κεφάλι της ἀπ' τ' ἄλλο μέρος, σφαλνᾷ τὰ μάτια της γιὰ νὰ τ' ἀνοίξῃ στὴν εἴσοδο τοῦ γιατροῦ, τοῦ ἴδιου νέου γιατροῦ πού εἶδε στὸ διάδρομο.

Ὁ γιατρός;—Παῦλος Φιλέρης—ἀφοῦ τελείωσε τὴ διαίγνωσι, τῆς λέγει πῶς σύντομα θὰ γίνῃ καλά, διὸ δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνο καὶ διὸ ἡ λύπη της εἶναι ἄδικη. Ἡ Χρηστίνα ἐννοίωσε τὸν ἑαυτὸ της εὐτυχισμένο, ἀλλ' ἀπελπίσθηκε πάλι μόλις ἔφυγε ὁ γιατρός.

Ἀμέσως ὁμως ἄλλαξε γνώμη.

Ὁ γιατρός δὲν μποροῦσε νὰ λέγῃ ψέμματα.

Ὅχι. Θὰ χαιρῶταν τὰ νειᾶτα της

***

Ὁ καιρὸς περνᾷ κι' ἡ ψυχὴ της μοιάζει μὲ τοὺς καιροὺς.

Μιὰ βαρειά σὰν τὸν μολυβένιο οὐρανὸ πού ζητεῖ νὰ πλακώσῃ στὴ γῆ σὲ μιὰ χαρωπὴ σὰν τὶς πρῶτες ἀχτίνες τοῦ ἀνοιξιᾶτικου ἡλίου καὶ ἐλαφριά σὰν τὸ πρωῖνὸ ἀεράκι.

Ὁ γιατρός ἐπισκέπτεται τακτικὰ τὴ Χρηστίνα καὶ τῆς λέγει πάντα κίτι γιὰ νὰ γελάσῃ.

— Ἄχ! Τί καλὸς πού εἶναι σκέπτεται.

— Καὶ καλλίτερος ἀπ' ἀδελφό.

— Ἐτί θὰ ἔκανα ἂν δὲν ἦταν κι' αὐτὸς ἐδῶ ;

Καὶ μπορεῖ μήπως νὰ τὸν βγάλῃ ἀπ' τὸν νοῦ της ;

***

Σήμερονονίζει ἀκατάπαστα. Ἡ Χρηστίνα καθισμένη

στο κρεβάτι της διαβάζει ένα βιβλίο: (Σκανδιναβικά παραμύθια) δώρο μιᾶς φίλης.

Κάποτε κάποτε κοιτάζει πρὸς τὸν κήπο. Ἐνα χιόνι ἄπαλὸ σκεπάζει διαρκῶς τὴν τριανταφυλλιά καὶ εὐθὺς θυμάται τὶς τελευταῖες καὶ τόσο ἐλίκαιρες λέξεις τοῦ παραμυθιοῦ. «Τὰ χιόνια εἶναι δάκρυα τῆς Παναγίας ποὺ κλαίει γιὰ τὶς ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων».

Κ' ὅταν σκέπτεται δεῖ κ' ἡ τριανταφυλλιά εἶναι ποτισμένη μ' αὐτὰ τὰ δάκρυα τόσο καὶ πιὸ πολὺ τὴν συμπαθεῖ.

Συγκινημένη ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἡ Χρηστίνα ἀφίνει δυὸ δάκρυα λύπης.

Αὐτὴ τῆ στιγμῇ μπαίνει ὁ γιατρός, κάτωσπρος, τὴν ἐξετάζει ὅπως πάντα προσεκτικά, ἀλλὰ βλέπει ἔξαφνα πὼς εἶναι κλαμμένη καὶ γελώντας τῆς λέγει:

— «Τί κλαῖς Χρηστίνα μήπως δὲν σ' ἔφεραν ἀκόμη τὸ πρωῒνό σου;»

Ἡ Χρηστίνα συμπληρώνει αὐτὴ τὴ φορά τὸ κλάψιμό της μὲ δυὸ δάκρυα χαρᾶς.

* * *

Τώρα πιά ὁ καιρὸς ἔχει καλλιτερέψει ἀρκετά.

Ὁ ἥλιος φιλεῖ τὴν τριανταφυλλιά κα' ἐκείνη ἀπ' τὴ ντροπὴ της ροδίζει.

Ἡ Χρηστίνα ὁμως ἔσο ἔβλεπε πὼς μεγάλωναν τὰ μπουμπούκια τόσο ἴσως καὶ πιὸ ἄσχημα αἰσθανόταν τὸν ἑαυτὸ της. Τόσο καὶ πιὸ πολὺ περίσσευε ὁ πυρετὸς κ' ἡ ζάλη της.

Ἡ τριανταφυλλιά ἦταν τὸ βαρόμετρο γιὰ τὴν ὑγεία της.

Σήμερα πάλι ἦλθε ὁ Φιλέρης. Ἐπίασε τὸ σφιγμὸ της. Ἡ Χρηστίνα αἰσθανόταν τὸν ἑαυτὸ της σὲ παράδεισο, καὶ μακάριζε αὐτὴ ἡ στιγμῇ νᾶναι ἀτέλειωτη.

Μόλις ἔμως ὁ γιατρός τῆς ἀφῆκε τὸ χέρι ἕνας ζεστός ἰδρὼς βλουσε τὸ κρεῖο σώμά της.

Ὁ γιατρός ἔακουσε νὰ δῆ, ἀλλ' ἐκείνη συνῆλθε. Ὁ Φιλέρης τῆς εἶπε πὼς δὲν εἶναι τίποτε σοβαρὸ, προσθέτοντας καὶ τόσες ἄλλες παρηγορητικὲς λέξεις: Ἡ Χρηστίνα τὰ λόγια αὐτὰ τῆς παρηγοριᾶς δὲν τὰ εἶχε ἀκούσει ἀπ' τοὺς γονεῖς ἀκόμη.

Ὅχι! Τὸ ἀπεράσισε θὰ τοῦ τὸ ἔλεγε καὶ μάλιστα μὲ τὴν πρώτη ἐνκαιρία. Καὶ μήπως δὲν θὰ γινόταν καλά;

Μόλις ξύπνησε αὐθόρμητα κοίταξε πρὸς τὸν κήπο, πρόσεξε ἕνα τριαντάφυλλο μὲ ἀνοιχτὸ ρόδινο χρῶμα ξεπροβάλε πλαῖ στὸ κόκκινο.

Ἀλλὰ νὰ καὶ αὐτὴ τῆ στιγμῇ ξεπροβάλλει ὁ Φιλέρης περπατώντας ἑλαφρά.

Ἡ Χρηστίνα συγκεντρώνει τὸ νοῦ της καὶ ἀποφασίζει νὰ ἀρχίσῃ. Ἀλλὰ πρὶν ἀρχίσει ἡ Χρηστίνα ἀρχίζει νὰ τῆς λέγη χίλια δυὸ πράγματα διασκεδαστικά ὁ Φιλέρης.

Τὴν ἐρχομένη φορά θὰ τοῦ τὸ πῶ, λέγει μέσα της.

* * *

Ὁ καιρὸς ἔχει καλλιτερέψει ὑπερβολικά.

Ὁ ἥλιος ἄρχισε νὰ ζεσταίνῃ. Τὰ τριαντάφυλλα πιά εἶναι πολλά. Τὸ δειλινὸ ἀκούει τοὺς γεμάτο γλύκα ἤχους τῆς καρπύνας τῆς μικρῆς ἐκκλησοῦλας τοῦ νοσοκομείου.

Ἀγγέλουσιν τοὺς χαιρετισμούς.

Ζωντανεύει στὴ μνήμη της τὸ γλυκὸ πρόσωπο τῆς ἀνύμπτειης νέφης στολισμένο μὲ πολλὰ λουλούδια φερμένα ἀπ' τὶς ἀδελφές.

Γρυζοῦσιν κοιτάζει τὰ τριαντάφυλλα ποῦ ὑποκλίνονται μπροστὰ της ἀπ' τὸ ἀνάλαφρο ἀεράκι σὰ νὰ τὴν καληνυχίζουν.

Σήμερα είναι πολύ ανήσυχη. Ένας βήχας υπόκοφος ταράζει τα στήθη της. Κατά το βράδυ πέφτει σ' ένα λήθαργο που συνεχίζεται κι' όλη την νύχτα. Τέλος ή μέρα διώχνει.

Τό πρωί ένας δυνατός βήχας αναγκάζει τις νοσοκόμες και τόν Φιλέρη νά τρέξη κοντά της χωρίς μάλιστα νά προφθάση νά βάλη την άσπρη πμλοδζα του.

Τώρα έχει περιπέσει σ' ένα βήθος μόνο κάποτε κάποτε ανοίγει, καρφώνει τὰ μάτια της σιτό Φιλέρη και ψιθυρίζει: «Σ'... αγαπώ».

Οί 'Αδελφές κι' ο γιατρός ἀλληλοκοιτάζονται.

Η Χρηστίνα ζαλίζεται. Ένας ρόγχος αναγκάζει τόν Φιλέρη νά σκύψη. Η Χρηστίνα πιάνει τó χέρι του γυρνώντας σ' αυτό ανακούφηση.

Ο ρόγχος της έχει παύσει. μόνον βαθειές αναπνοές τρανιάζουν τó έρειπωμένο στήθος της.

Ο Φιλέρης λέγει πώς μπορούν νά την μεταλάβουν.

Ο παππᾶς πλησιάζει με τή Θεία Μετάληρι αφού προηγουμένως έδωσε τó κερὶ σέ μιὰ ἀδελφή.

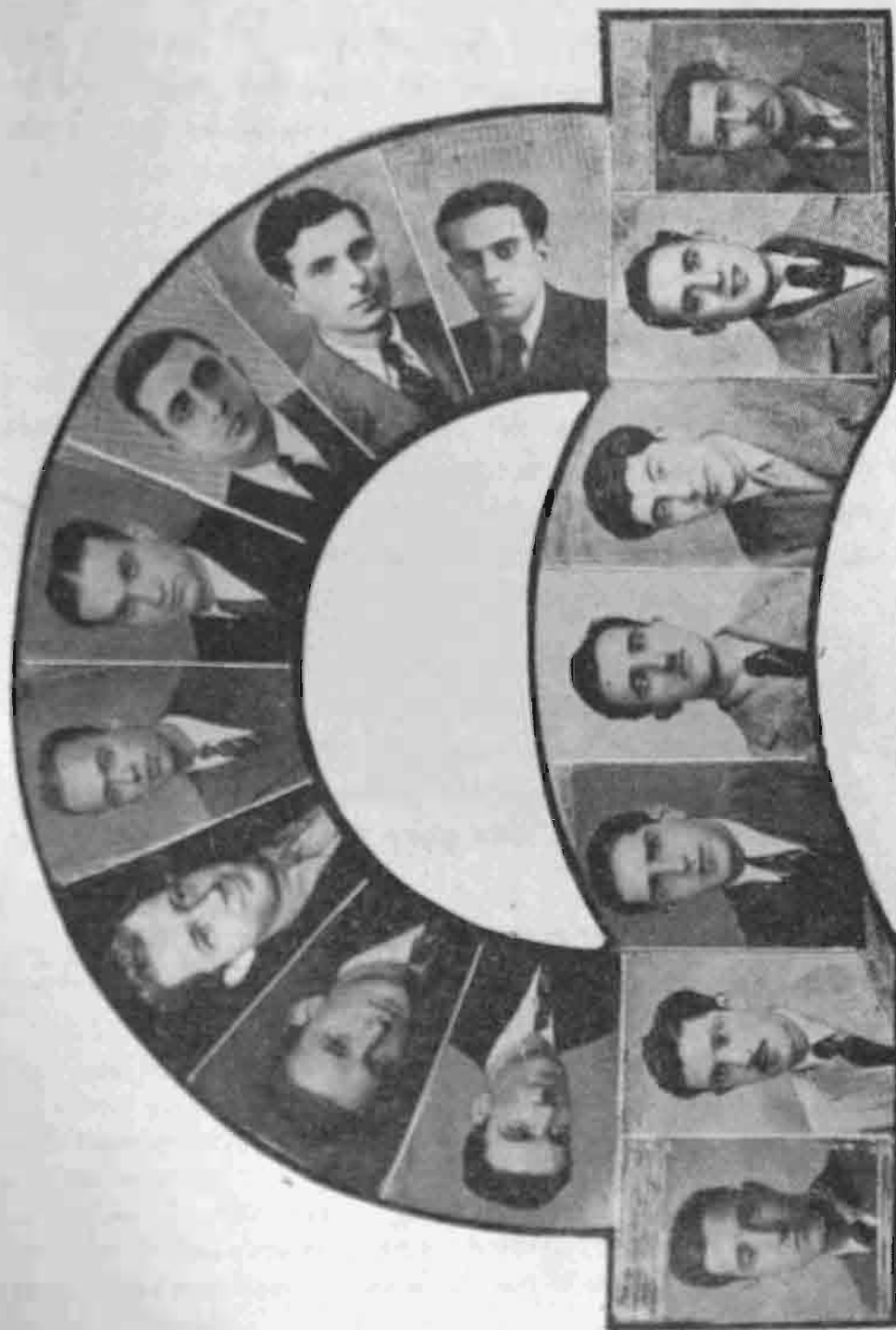
Νά, αρχίζει ο γάμος. Παντρεύεται ή Χρηστίνα κι' ο γαμπρός πλάι της τόν κρατεί.

Οί παράνυμφες όλες μέσ' τ' άσπρα. Μιά απ' αυτές κρατεί τή λαμπάδα.

Ανοίγει, μισανοίγει τὰ μάτια της. Ζητεί τὰ τριαντάφυλλα. . . . . τής τὰ φέρνουν.

Τά κρατεί σάν άνθοδέσμη.

Ο παππᾶς πλησιάζει ακόμη περισσότερο, ψιθυρίζει κά-

© SISMANOGIJO
MEGARO

ΤΑ ΦΥΤΩΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΕΜΦΑΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΒΛΑΓΚΑΣ

ποιες εὐχές και τῆς δίνει νά πη Κρασί. Ἡ ζάλη της εἶναι ὑπερβολική, ὅλα γύρω της γυρίζουν. Κι' ὁ χορὸς τοῦ Ἡσαΐα ἔχει τελειώσει.

Οἱ πρώτες ἀκτίνες τῆς ἡμέρας πέφτουν ἀπ' τὸ παράθυρο πάνω στὸ ὄχρὸ πρόσωπο και τὰ ξέπλεκα ξανθὰ μαλλιά τῆς Χριστίνας κáμοντας τὸ πιὸ ἀγνὸ και φωτεινὸ νυφαστέφανο γι' αὐτήν.

Μαζὶ μὲ τὶς ἀκτίνες περνοῦν και οἱ φωνές τῶν πουλιῶν γιὰ νά συμπληρώσουν τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου ψάλλοντας τὶς πιὸ ὄραϊες προσευχές γιὰ τὴ μικρούλα Χριστίνα.

Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου τελειώσει και φεύγει, φεύγει ἡ Χριστίνα. Τὸ κέρινον χέρι της κρατεῖ τὸ χέρι τοῦ Φιλέρη ὅσπου κι' αὐτὸ κρῖο πέφτει πάνω στὰ κλινოსκεπάσμα της.

* *

Τὰ ἀγαπημένα της τριαντάφυλλα, στολίζουν τώρα τὸ χαρῶπὸ πρόσωπό της, φερμένα μὲ τὰ ἴδια χέρια ποὺ στολίσαν και τὴν ἀνύφευτη νύφη σάν τὴν Χριστίνα.

Ἦταν μιὰ χρονιά ποὺ ὁ Χειμῶνας πρόωρα εἶχε γηράσει τὴ Χριστίνα γιὰ τὴν φέρη στὴν Αἰώνεια "Ανοιξι.

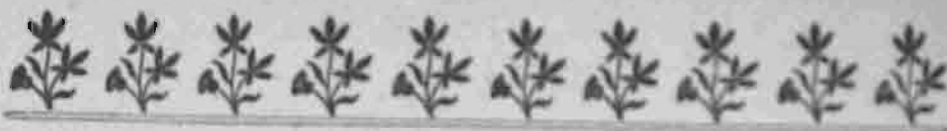
X. N. A.

Λ Σ Τ Ε Ι Α

ΣΥΖΥΓΙΟΣ ΧΩΡΙΣ Γ'ΑΙΣΣΑΝ.—Φρόνιμος σύζυγος ἐσιώπη, ἐνῶ ἡ σύζυγός του ἐφλάκκει ἐπὶ μίαν ὥραν, προσπαθοῦσα νά σενάψη μετ' αὐτοῦ φιλονεικίαν. Ἐπὶ τέλος ἡ σύζυγος ἔλαβε λύχνον και ἐπροσποιεῖτο ὅτι ζητεῖ τι ὑπὸ τὴν τράπεζαν. Τότε ὁ σύζυγος ἐπὶ τέλος ἐφώνησεν·

— Ἀλλὰ τί ζητεῖς ἐκεῖ ;

— Τὴν γλώσσαν σου ἀπέντησεν ἡ πονηρὰ γυνή, (ἡ ὁποία εἶχεν ἀμεταίτητον ἀπόφασιν νά τὸν ἀναγκάσῃ νά ὀμιλήσῃ), τὴν ὁποίαν ἐνόμισα ὅτι ἔχασες.

ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΑΞΙΖΕΙ ΚΑΝΕΙΣ

Ν' ΑΓΑΠΗΣΗ :

Είπαν :

— Δέν πρέπει κανείς ν' αγαπήσῃ. Ἐκεῖ στό μονοπάτι τῆς Ἀγάπης, νά μὴ τολμήσῃ νά πατήσῃ κανείς. Κάτω ἀπὸ τὰ λουλούδια, ποῦ τὰ στολίζουν, βρίσκονται ἀγκάθια σκληρά, ποῦ ἄπονα κεντοῦν, καὶ πέραν, εἰς τὴν ὄχραν του, εὐρίσκεται ὁ μέγανος κρημνός...

Ἐσυμβούλευσαν :

— Ὅχι, δέν πρέπει νά αγαπήσῃς ποτέ· ἡ ἀγάπη ἔχει τοὺς παραδαρμούς καὶ τὰς ἀγωνίας τῆς, εἶναι ζυμωμένη μὲ τὸν πόνον, συντροφεύεται μὲ τὴν ἀγρυπνίαν, περιπατεῖ ζευγαρωτὰ μὲ τὸ δάκρυ καὶ μὲ τὸν στεναγμόν. Ἡ ἀγάπη ἀφήνει μιὰ βαθειὰ πληγὴ στὴν καρδιά, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν σταλάζει, σταλαματιὰ·σταλαματιὰ, τὸ αἷμα...

Καὶ συνεπλήρωσαν :

— Μὴ, πρὸς Θεοῦ, μὴ αγαπήσῃς. Εἰς τὴν ἀγάπην θά

ζητήσῃς νά εὕρῃς τὴν ἀνακούφισιν, ἀλλὰ θά συναντήσῃς τὴν θύελλαν· θά ποθήσῃς νά ἀπολαύσῃς τὴν γαλήνην, πλὴν θά σὲ περιβαλῇ ἡ ταραχὴ· ὄνειροπολεῖς τὸ μειδίαμα, καὶ ἔμως θά σὲ περισφίξῃ ἡ θλίψις καὶ ἡ μελαγχολία. Αὐτὰ εἶναι τὰ δῶρα τῆς Ἀγάπης. Ἄν αγαπήσῃ κανείς ἀληθινά...

* * *

Εἶπαν αὐτὰ εἰς τὸ πνεῦμα μου, τὰ ἐπανέλαβαν εἰς τὸν λογισμόν μου, τὰ ἔρριψαν εἰς τῆς ψυχῆς μου τὴν κρίσιν. Μὰ ἡ καρδιά μου τοῦς ἀπήνητησεν :

— Ἄραγε ἀξίζει ἡ ζωὴ τίποτε, χωρὶς τὴν ἀγάπην; ὁ βίος ἔχει χωρὶς αὐτὴν κανένα σκοπόν; Ὅχι! δέν ἔζησεν ὅποιος δέν ἠγάπησεν καὶ εἶναι νεκρὸς ὅποιος δέν ἀγαπᾷ.

ΔΔΕΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΣ. — Σοφὸς διερχόμενος διὰ λέμβου ποταμόν, ἐρωτᾷ τὸν λεμβοῦχον·

— Φίλε μου, ἐγνωεῖς τὴν φιλοσοφίαν;

— Ὅχι, δέν ἤκουσα ποτὲ νὰ ὀμιλῶν δι' αὐτήν.

— Τότε λοιπὸν τὸ τέταρτον τῆς ζωῆς σου εἶναι χαμένον. Εἰξεύρεις τοῦλάχιστον τὴν γεωλογίαν;

— Ὅχι.

— Τότε εἶναι χαμένον τὸ ἡμισυ τῆς ζωῆς σου. Ἐχεις τοῦλάχιστον στον γνάσος τιμὴς περὶ ἀστρονομίας;

— Ὅχι.

— Τότε ἔχασες τὰ τρία τέταρτα τῆς ζωῆς σου.

Ὁ σοφὸς ἔμελλε νά ἐξακολουθήσῃ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ὅτε ἡ λέμβος ἀντράπη, λεμβοῦχος δὲ καὶ σοφὸς ἔπεσαν εἰς τὸν ποταμόν. Τότε ὁ λεμβοῦχος ἐκραίεν·

— Εἰξεύρεις νὰ κολιμβῆς;

— Ὅχι.

— Τότε, ἐχάσθη ὅλη ἡ ζωὴ σου.

ΠΕΡΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ἄνθρωπος, ὡς γνωστόν, εἶναι ὄν δισύνθετον, ἀποτελούμενον ἐκ τῆς στενῆς ἐνώσεως τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ σώματος.

Ἐάν λοιπὸν ἐπιθυμῇ κανεὶς νὰ ἔχη τελείαν τὴν χρῆσιν ἀμφοτέρων τούτων τῶν δυνάμεων, πνεύματος καὶ σώματος, πρέθη νὰ διατηρῇ αὐτὰς ἐν πλήρει ἐνεργητικότητι. Ἡ ἀδράνεια τοῦ σώματος ματαιῶς ἐπιζητεῖ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς σωματικῆς εὐεξίας.

Ἡ ἐλάττωσις τῆς δυνάμεως τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἢ διατάραξις τῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ αἰ ἀσθένειαι, τέλος δὲ ὁ πρόωρος θάνατος εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ἀδρανείας, τῆς ὀκνηρίας τοῦ σώματος.

Αἱ ἀλήθειαι αὗται μολονότι ἀναγνωρίζονται ὑπὸ πάντων, ὑπάρχουν ὅμως καὶ πολλοὶ οἱ ὅποιοι λησμονοῦν τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ σώματος, συγκεντρώνοντες ὅλην τὴν δυνάμιν των εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν. Νὰ ἀναπτύξῃ τις τὸ σῶμα, νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὰς ὀρχικὰς φυσιολογικὰς δυνάμεις αἱ ὅποιαι ὑπάρχουν ἐντὸς αὐτοῦ, εἶναι ὁ μόνος τρόπος, ὁ ὅποιος θὰ διατηρήσῃ ἐν συνεχείᾳ ἐνεργείᾳ τὰ ὄργανα, τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

Βλέπομεν ἢ ἀκούομεν τοὺς λατροὺς νὰ συμβουλεύουν τοὺς ἀσθενεῖς των, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς εἶδους τῶν γυμνασίων: δρόμον, περίπατον, ξιφομαχίαν καὶ γενικῶς κάθε ἄλλην σωματικὴν ἐργασίαν.

Ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς γυμναστικῆς φθάνει εἰς τὴν ὑψηλότεραν βαθμίδα καλλιέργειας τῶν φυσικῶν του δυνάμεων, τῆς ὁποίας γυμναστικῆς, φυσικὴ συνέλεια εἶναι ὁ ἀθλητισμός. Γνωρίζομεν ὅλοι τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατεῖχε ὁ ἀθλητισμός καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἀπέδιδον εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.

Τὰ γυμνάσια ἦσαν κατάμεστα ἀπὸ παιδιὰ ἡλικίας μόλις 9—10 ἐτῶν, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐνίσχον τοὺς ὀργανισμοὺς αὐτῶν.

Καίτοι ὅμως κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους παρεγνωρίσθη ἐπὶ μακρὸν ἡ ἀξία τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἐν τούτοις δὲν ἔλαυνον νὰ τελῶνται οἱ ἀγῶνες: δίσκος, ἄλμα, ἀκόντιον, δρόμος, πυγμὴ, πάλη κ. τ. λ.

Εἰς τὸ τέλος τῶν ἀγῶνων οἱ νικηταὶ ἢ ἐστέφοντο διὰ στεφάνου ἐκ δάφνης ἢ ἐλάμβανον βραβεῖα καὶ ἑπαθλα. Ποία ὅμως ἢ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν κατέκριναν τὸν ἀθλητισμὸν οἱ Βυζάντιοι;

Μηδαμινῆ! Λόγῳ τῆς γυμνῆς ἀθλήσεως τῶν ἀθλητῶν, ἢ ὁποία ἐχαρικτηριζέτο ἀνήθικος καὶ ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Σήμερον ὅμως συνεργασίᾳ τοῦ κράτους ἀποδίδεται μεγίστη ἀξία εἰς τὸν ἀθλητισμὸν, διὰ τὸν λόγον ὅτι οὗτος ἐκτὸς ἄλλων ἀπομακρύνει ἀκόμη τοὺς ἀνθρώπους κυρίως δὲ τοὺς νέους ἀπὸ τόσας ἄλλας αἰσχροῦς ἀπασχολήσεις, βοηθῶν ἐπίσης καὶ εἰς τὴν σωματικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν.

Ἐπὶ τούτοις βεβαίως καὶ λίαν ἐλάχισται ἐξαιρέσεις, τὰς ὁποίας διδουν μερικοὶ γονεῖς διὰ τῆς ἀβασίμου αὐτῶν ἰδέας ὅτι ὁ ἀθλητισμός καὶ ἡ γυμναστικὴ εἶναι ἐπιζήμιοι

εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων των. Αὐτοὶ ἀσφαλῶς ἀγνοοῦν τὸ «νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ».

Ἡ φυσιολογικὴ συστολὴ τῶν μυῶν τοῦ σώματος καθ' ὅτι ἐπὶ πλεόν ὅπως εἶναι καὶ ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον αὐξάνει τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, ἐπιταχύνει τὴν ἀναπνοήν, αὐξάνει τὴν θερμοκρασίαν.

Αὐτὰ λοιπὸν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ σημερινὴ κοινωνία ἀπαιτεῖ τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὸν ἀθλητισμόν, τὸ δὲ κράτος προσπαθεῖ μὲ τὸν ταχύτερον τρόπον νὰ αὐξήσῃ τοὺς συλλόγους καὶ τὰ γυμναστήρια.

Νέοι! Βοηθήσατε αὐτοὺς καὶ τὸ ἔργον των. Τὰ γυμναστήρια καὶ τὰ στάδια σᾶς περιμένουν.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΟΥΤΖΗΣ

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΑΣ

Ὅταν ἡ πεταλοῦσα, κουρασμένη
ἀπὸ τὸ αἰώνιο πέταμα, ἡτυχάζῃ,
τὸ παιδί ποῦ τὴ βλέπει κουρασμένη,
τρέχει καὶ ἀπ' τῆ φτεροῦρα τὴν ἀρπάζει.

Κ' ἐκεῖ ποῦ τὴ νομίζει σκλαβωμένη,
τοῦ φύγει αὐτὴ καὶ γύρω φτερουγιάζει.
Καὶ μοναχὰ στὰ δάχτυλα τοῦ μένει
σκόνη φιλή, ποῦ σὰν ἀστὴμι μοιάζει.

Εἰν' ὅμοια ἡ Τύχη τοῦ θνητοῦ ἐδῶ Κάτω.
Ποθεῖ τὴν εὐτυχία, τὴν κυνηγᾷ,
κι' ὅταν νὰ τὴν πλησιάσῃ κατορθώνῃ,
γοργὰ σὰν ἀστραπὴ φύγ' ἡ χαρὰ του,
καὶ τὸ χρυσ' ὄνειρο, ποῦ τὸν πλανᾷ,
ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ ὀλίγη σκόνη.

Γ. ΚΑΛΙΦΙΔΗΣ

ΟΡΜΟΝΑΙ—ΒΙΤΑΜΙΝΑΙ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ C ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΝ

Η κανονικωτάτη καὶ τελειωτάτη λειτουργία τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος καμμίαν ἀνησυχίαν, ἔγκειται ἐκτός εἰς τὴν τακτικὴν φυσιολογικὴν ἐνέργειαν καὶ καλὴν λειτουργίαν ὅλων τῶν μελῶν τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐπὶ πλεόν καὶ εἰς τὰς ὁρμόνας αὐτοῦ αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι παρὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκκρίσεως τῶν ἐνδοκρινῶν, ἀδένων οἷτινες εὐρίσκονται ἄλλοι μὲν εἰς τὰ ἐνδιάμεσα τῶν μελῶν τοῦ ὀργανισμοῦ, ἄλλοι δὲ εἰς τὰ παραπλήσια αὐτῶν. Διὰ νὰ γίνουσι δὲ αἱ ἐκκρίσεις αὐταί, δὲν ζητᾷ ὁ ὀργανισμὸς μας πράγματα μεγάλα κατὰ φαντασίαν, ἀλλ' ἔχει ἀπλῶς ἀνάγκην τὰς διαφόρους βιταμίνας αἱ ὁποῖαι ἀρθνοθεπν εἰς τὰς τροφὰς μας καὶ ἡ καθὲ μία τῶν ὁποίων ἔχει χωριστὰ τὸν φυσιολογικὸν τῆς ρόλον εἰς τὸν ὀργανισμόν. Ἡ ἐκδήλωσις, δηλ. φερικῶν ἀθροιστικῶν ἔλλειψις διόλου διαφορετικῶν ἀπὸ ἀπόφθου συμπτώματος καὶ τῶν ὁποίων αἱ συνέπεται εἶναι φρ-

SISMANOGLIO

βερώτατοι άμα και επικίνδυνοι, γίνεται ένεκα της έλλείψεως των σχετικών βιταμινών αί όποιαι παίζουσι ρόλον κινητηρίου δυνάμειως των έν λόγω διά την παραγωγήν ορμόνης, ένδοκρινών άδένων. Μία δέ των ορμονών τούτων είναι και ή αδρεναλίνη της όποιας αί χρησιμότητες και ό φυσιολογικός αύτης ρόλος είναι γνωστοί έν τη Ιατρική και διά την όποιαν θα πραγματευθώμεν κατωτέρω, ώστε, ή ένεκα των έν λόγω αίτιών άδράνεια των διά την εκκρισιν ορμόνης άδένων, δέν προκαλεί μόν εΰτε συγκοπήν καρδίας, εΰτε τύφλωσιν, εΰτε φυματίωσιν και γενικώς εΰτε και είασδήποτε φύσεως άμεσον παθωσιν της λειτουργίας μέλους τινός του άνθρωπίνου οργανισμού άλλ' επιφέρει δυστυχώς μονομερή και κρυφά συμπτώματα έχοντα έλωσ διόλου διάφορα χαρακτηριστικά των άλλων άσθενειών και τά όποια είναι επίσης και αύτά όχι θλίγον επικίνδυνα έπως π.χ. ή κατά διαφόρους περιόδους παθολογική παθωσιν των έμμήνων των γυναικών πρό παντός δέ των κορασιών, ή ύστερία, ό μυρηκασμός προερχόμενος έκ των αντίθετων περισταλτικών κινήσεων του στομάχου προκαλουμένων και τούτων έκ της άνωμάλου και κακής λειτουργίας του πνευμογαστρικού νεύρου του στομάχου και γενικώς αί είασδήποτε φύσεως σεξουαλικαί άνωμαλίαι και των δύο φύλων, δέν είναι παρά ή άδράνεια των έν λόγω σχετικών άδένων, αί όποιοι είναι αναπόσπαστοι και άλληλένδετοι μετά των άλλων περιπλάκιων μελών του οργανισμού. Όσον άφορξ δέ τάς βιταμίνας, αύται είναι διάφοροι και ή καθέμια έξ αυτών έχει χωριστά τον ρόλον της. Ημείς εδώ θα πραγματευθώμεν την βιταμίνη C ή όποια σχετίζεται με τό θέμα μας. Αυτή έκτός άλλων παίζει ρόλον και εις τον άθλητισμόν διότι ή εις τον οργανισμόν παρεχομένη βιταμίνη C θέτει εις ένέργειαν τού; επί των νεφρών εύρισκόμενου; άδένου, αΐτινας εκκρίουν διάφορα χηήματα εις τον

οργανισμόν όγρξ καθώς και την αδρεναλίνη, την ορμόνην ταύτην ήτις έκτός άλλων, αύξάνει φυσιολογικώς και την ζύναμιν των ιστών, των μυών καθώς και γενικώς όλων των ιστών του οργανισμού, ένφ τεθναντίον έπιος άπειδείχθη και κατόπιν πολλών έπιστημονικών έρευνών θεωρητικών τε και πρό παντός πρακτικών, ή άβιταμίνωσις του οργανισμού έκ της C, προκαλεί χαλάρωσιν, έξασθένησιν και τέλος άλλοίωσιν των μυών, έξ ου και ή άσθένεια scorbute, ή όποια δέν εινε παρά μία φοβερξ συνέπεια της έλλείψεως της αδρεναλίνης της τόσον σπουδαίας ορμόνης του οργανισμού. Ότις έπιος βλέπωμεν δσον και αν αί τροφαί μας είναι εύπαστικά περιέχουσαι άκόμη και τάς άλλας βιταμίνας τάς όποιας επίσης έχει άνάγκη ό οργανισμός μας, δέν πρέπει να λείπη και ή βιταμίνη C διότι άπ' αύτην εξαρτάται ή δυναμικότης όλων των μυών του άνθρωπίνου οργανισμού.

Άλλά ποιός τροφός πρέπει να τρώγομεν οδτως ώστε να έπωφεληθώμεν των χρησίμων βιταμινών; Έδώ άκριβώς είναι ή άνάγκη της λεπτομεροξ αναλύσεως του προβλήματος μας καθ' ου ζύναται τις να τρώγη πολλά και μάλιστα πράγματα της άρισκείας του και να μήν έπωφελεΐται τούτων και άντιθέτως να πλουτίσθ τον οργανισμόν του με πλουσίας βιταμίνας άπό τροφός και εύείας άσημάντους άπό άπόψεως γούστου και άρισκείας δι' αυτόν. Όσον δ' άφορξ την βιταμίνη C την όποιαν πρέπει εξάπικτος να έχη ό οργανισμός, εύρίσκεται κατά πρώτον εις τό κόκκινο πιπέρι τό όποιον ίπως έλοι μας έγεύθημεν μικροί δντες διά τρωρίαν, καθώς και στην πράσινη πιπεριά.

Είς 100 γραμ. κόκκινο πιπέρι ύπάρχει 220 milg. (χιλιοστόγρ.) βιταμίνης C.

Είς 100 γραμ. πράσινης πιπεριάς ύπάρχει 100 milg. (χιλιοστόγρ.) βιταμίνης C.

Ἄλλὰ μὴ νομίζετε, ἀγαπητοὶ ἀθληταί, ὅτι διὰ τὰ δυναμωθῆναι εἰ μὴ σὰς θὰ σὰς συστήσω νὰ τρώγετε τὸ κόκκινο πιπέρι ἢ τὴν πράσινη πιπεριά ἀπὸ τὰς Ἰβίαις βιταμίναις μᾶς παρέχουν καὶ τὰ πορτοκάλια καθὼς καὶ τὰ λεμόνια μὲ τὸν ὄρον νὰ τρώγονται αὐτὰ μαζὺ μὲ τὸν φλοιὸν τοὺς κατόπιν ἐννοεῖται, τοῦ πλουσίματος αὐτῶν ἐν τῷ ἐλαφρῶς καὶ ἀραιῶς διαλύτῳ ὑπερμαγγανικοῦ καλίου (permanganate de potasse).

Ὁ μὲν φλοιὸς τοῦ πορτοκαλιοῦ εἰς 100 γραμμάρια του περιέχει 200 milg. (χιλιοστόγραμ.) βιτ. C

Ὁ δὲ ζῶμος τοῦ πορτοκαλιοῦ εἰς 100 γραμμάρια του περιέχει 50 milg. (χιλιοστόγραμ.) βιτ. C.

Ὁ φλοιὸς τοῦ λεμονιοῦ εἰς 100 γραμ. περιέχει 50 milg. (χιλιοστόγραμ.) βιτ. C.

Ὁ ζῶμος τοῦ λεμονιοῦ εἰς 100 γραμ. περιέχει 65 milg. (χιλιοστόγραμ.) βιτ. C.

Ἡ βιταμίνη C εἰς πολὺ μικρὰν ποσότητα εὑρίσκεται ἀκόμη καὶ στὶς ντομάτες, στὰ δροσερά, στὶς φράουλας καὶ στὴν πατάτα.

Ἵστερα λοιπὸν ἀπ' αὐτῶν τὸν πίνακα πιστεύω ὅτι ὁ φόβος διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ πιπериῦ ἔχει ἐκλείψει Ἄλλὰ καὶ πάλιν δὲν πρέπει νὰ παραμεληθῆται ἡ χρῆσις αὐτοῦ, ἐν ὅσῳ ὑπάρχει τρόπος νὰ ἐπωφεληθῆται τις ἀπὸ τὰ διάφορα φαγητὰ περιέχοντα κόκκινο πιπέρι. Ὡστε, ἀγαπητοὶ ἀθληταί καὶ ἀναγνώσταί, ἐὰν δὲν μᾶς ἀρέσουν καθόλου τόσο τὸ κόκκινο πιπέρι, ὅσον καὶ εἰ πράσινες πιπεριές, δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ τρώγομεν ὅσο θέλομε πορτοκάλια καὶ λεμόνια ἀναλόγως τῆς ἀντοχῆς τῆς τσέπης μας.

Οἱ ἀθληταί ἔχουν ἀνάγκην 200 milg. (χιλιοστόγραμ.) βιταμίνης C ἡμερησίως.

ΣΑΒΒΑΣ ΜΠΕΖΙΡΤΖΟΓΛΟΥ
(Χειρουργὸς ὀδοντοίατρος)

ἈΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ

Ἡ ΕΡΙΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Ἡ ἀληθὴ αἰτία τῶν ἐρίδων τὰς ὁποίας συχνὰ βλέπομεν νὰ ἀναφύωνται εἰς τὰ διάφορα κοινοτικά μας σωματεῖα, δυνάμεθα ἀναμφιβόλως νὰ εἰπώμεν ὅτι πρῶτον εἶναι ἡ φιλαρχία καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἔρχεται ὁ φθόνος, τὸ μῖσος καὶ ἡ ὑπεροψία. Καὶ πράγματι πῶς εἶναι δυνατόν ὁ φιλόδοξος καὶ φίλαρχος νὰ εἰρηνεύσῃ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀφοῦ δὲν θέλει νὰ συνεννοηθῆται ἢ καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ ὑποτάσσῃται; Πῶς ἔμπορεῖ ἀκόμη νὰ συνεργασθῆ ὁ ἀλαζὼν καὶ ὑπερήφανος μετὰ τῶν συναδελφῶν του εἰαν θέλει οὗτος νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς γνώμας του ἀνεξέλεγκτως εἰς τοὺς ἄλλους; Ἡ πῶς ἔμπορεῖ νὰ συνδιοικήσῃ ὁ ἐγωῖστικὸς καὶ φιλαυτὸς ὅστις ἔχει τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἐπαινῆται καὶ νὰ ἐκθιάζῃται παρὰ τῶν ἄλλων;

Τὸ μόνον φάρμακον διὰ τὴν θεραπείαν αὐτῶν τῶν ψυχολογικῶν ἀσθενειῶν εἶναι ὀλίγη δόσις αὐταπαρνήσεως. Δι' αὐτῆς καθὼς καὶ διὰ τῆς ταπεινοφροσύνης, πραότητος

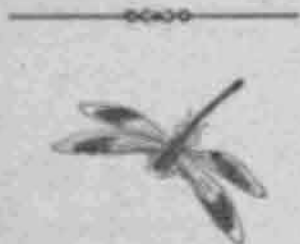
καὶ μακροθυμίας θὰ δυνηθῶμεν νὰ τηρήσωμεν τὴν ἐνό-
τητα καὶ εἰρήνην ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς φιланθρωπίας εἰς
ἣν ἔλαχε νὰ συνεργασθῶμεν. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν ἔχει καὶ τὰ
ἰδιοτελῆ αὐτοῦ ἐλαττώματα. Προσπαθοῦντες δὴθεν νὰ δι-
ορθώσωμεν τοὺς ἄλλους δὲν πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα
ὑφους ἐγωϊστικὸν καὶ ἀξιόμειμπον διότι ἐξάπαντος θὰ δια-
ταραχθῆ ἢ γαλήνη.

Ἐὰν βαδίσωμεν ἀξίως τῆς κλήσεως εἰς ἣν προωρίσθη-
μεν νὰ ἐργασθῶμεν καὶ ἂς νικήσωμεν πᾶν πάθος ψυχο-
φθόρον, φροντίζοντες διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀπρόσκοπον
λειτουργίαν τῶν Κοινοτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμά-
των ὡς καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων
διὰ τῆς παιδείας, ἣτις ἐλευθερώνει τὸν νοῦν ἀπὸ τὴν
ἄγνοιαν καὶ διδάσκει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ πρὸς τὸν
Θεὸν καὶ τὸν πλησίον καθήκοντα. Ἡ παιδεία διδάσκει
τοῦ πλοῦτου τὴν ὀρθὴν χρῆσιν καὶ τῆς πενίας τὴν φιλό-
σοφον ὑπομονήν. Αὐτὴν, τὴν καλλιεργεῖ ἡ Σχολὴ ἔχουσα
ἀναπόσπαστον βοηθὸν τὴν οἰκογενειακὴν παιδείαν. Ἡ
μὲν παιδεία τῆς Σχολῆς μορφώνει μόνον τὸ πνεῦμα καὶ
τελειοποιεῖ τὸ λογικὸν μόνον σύστημα, ἡ οἰκογενειακὴ ὁμοῦς
παιδεία μορφώνει τὴν καρδίαν διὰ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς.
Καθ' ὅτι ἡ ἄνευ τῆς οἰκογενειακῆς Σχολικῆ παιδείας ἀφίνει
αὐτὴν ἀγύμναστον πρὸς πᾶν ἀγαθὸν καὶ εὐγενές, δημιουργεῖ
ἐπιτηδεῖους κακοποιούς, ἐπιδηξίους ἐγκληματίας καὶ καχυπό-
πτους ἐθνικοὺς παράγοντας. Οὐδέποτε διετάραξαν τὴν ὁμα-
λότητα καὶ κατέστρεψαν κοινοφελές σύνολον ἀμαθεῖς καὶ
ἀγράμματοι, ἀλλὰ πολλάκις ἐγένοντο αἰτίαι ἀνυπολογίστων
συμφορῶν ἐπιτηδεῖοι ἐγγράμματοι, οἵτινες διὰ τῆς κεφα-
λικῆς μόνον παιδείας καταρτησθέντες μὲ ἀγαλήνωτον κομ-
ματικὴν ἐμπάθειαν κατέστρεψαν τὰς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθεί-
σας ἱεράς παρακαταθήκας ἐπιφέροντες οὕτω ἀνυπολογί-
στους συμφοράς.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς πιστοὶ τῆς Κοινοτικῆς ἡμῶν πα-
ρατάξεως καὶ θερμοὶ τῶν πατρῶων λάτρεις ἂς γίνωμεν ὑ-
ποβολλεὺς καὶ ὀδηγὸς πάσης ἀγαθοεργοῦ κινήσεως, συνάμα
δὲ ἀξιοὶ τῆς δικαίας καὶ ἀμερολήπτου συμπαθείας τῆς Κοι-
νωσίας μας, ἣτις θὰ εἶναι τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν φάρ-
μακον ἐναντίον τῆς διαστάσεως καὶ ἐριδος.

Χ. ΣΥΜΕΩΝΙΑΝΣ

Ἀντιπρόεδρος τοῦ Μ. Σ.

Ἡ ΠΟΙΗΣΙΣ

Πῶς νὰ μὴν εἶσαι ποιητῆς
Σὲν ἔλα σοθ μιλεῖθνε
Ὅπου βραθῆς κι' ὅπου σταθῆς;
Κάτι ἔχουνε νὰ ποῦνε.

Σ' αὐτὸ τ' ἀγέρι ποῦ φυσᾷ
Πάν' στῶν δένδρων τὰ φύλλα
Τ' ἀνάλαφρό τους θρόισμα
Τοῦ λέγει... Ἐλα ξανά καὶ φίλα.

Νά! κῦττα τὸ μικρὸ κλαδί
Πουλί πῶχ' ἀγκαλιάσει
Πῶς τὸ λιχνίζει στοργικὰ
Μὴν τόχει καὶ πετάξῃ.

Μά νά κι' έκαίνο τ' άπαντά
Με τή γλυκειά λιαλιά του
Και με μικροτσιμπήματα
Τοσθ δίνει τά φιλιά του.

Νά ! κι' ένας βάτραχος μικρός
Πού στο νερό κολάζει
Έμπρός στο θετό του ταμπλό
Χαίρεται και φωνάζει.

Μά κι' ένα άρνάκι πώρχεται
Όλο χαρά και νάζι
Έμπρός σαυτό τό σύμπλεγμα
Άρχίζει νά βελάζει.

Μά και τό τσομπανόπουλο
Με τί γλυκειά φλογέρα
Με τόν καινεύργιο του σκοπό
Γεμίζει τόν άγέρα.

Πώς νά μή γίνης ποιητής
Σάν ελα σεσθ μιλεσνε
Σεσθ τραγουδεσθ και σε φίλ:σθ
Και τή χαρά σκερπεσνε.

ΙΩΑΝ. ΚΟΥΚΚΙΑΗΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ ΜΑΣ ΣΥΣΣΕΙΤΙΟΥ

Τό έν λόγω Συσείτιον ιδρύθη κατά Νοέμβριον του 1943 πρωτοβουλία εύγενών και φιλανθρωπών νέων, τή προστασία του άκαμάτου κ. Ι. Μαλλινοπούλου επιτίμου προέδρου αυτού καθώς και του κ. Μ. Ένωματάρχου με τή συνεργασία της έπίτιμου έκκλ. επιτροπής, αποτελουμένης από τους κ. κ. Σ. Μερκούρογλου, Α. Άκαλόγλου, Ν. Πετρίδην, Β. Παξιμαδά, Ν. Λακίδην.

Τό Συσείτιον στεγάζεται εις τήν σχολήν.

Έν αυτό σιτιζονται καθημερινῶς δι' άφθόνου και ουσιαστικής τροφής μετ' επιδορηίου περί τους 50 άπόρους μαθητάς και μαθητριάς της κοινότητος καθώς και τών περίε.

Έκτός της καθημερινής άφθόνου και ουσιαστικής τροφής, τό Συσείτιον διανέμει εις τους σιτιζομένους κατά τήν πρώτην του έτους ένδύματα και ύποδήματα (άποστελλόμενα παρά τών έγκρίτων ένταύθα έργοσσιασίων βυρσοδεψίας), όπρωρικά και διάφορα δώρα. Οί σιτιζόμενοι προσλαμβάνονται, κατόπιν άσστηράς εξέτάσεως. Διοικείται υπό Διοικητικού Συμβουλίου, άπαρτιζομένου εκ τών εξής νέων :

Κ. Καραγιαννίδην, Α. Χιστόπουλον, Σ. Στράντζαλην, Σ. Μπεξιοτζόγλου (όδοντοϊατρόν), Γ. Βασιλειάδην (χημεικομηχανικόν), Χ. Καραμιχαήλ, Ε. Έμμανουηλίδην, Α. Σικαλίδην, Γ. Δαρδαγανίδην, Α. Παρασκευόπουλον, Σ. Χρυσομαλίδην, Π. Λαζογλου, Γ. Λιτσόπουλον, Ζ. Άγνατζόγλου, Α. Καλογερόπουλον, Ε. Λικιαρδόπουλον.

Ἡ δὲ κοσμητεία ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἑξῆς ἀξιοτίμους κυρίας: Π. Γαλάνη πρεσβυτέρα, τοῦ ἄνευ ἐπιδείξεων δρῶντος ὑπὲρ τοῦ Συσσιτίου προΐσταμένου οἰκονόμου πατρὸς Ι. Γαλάνη. Αἱ κυρίαι Μ. Κάζογλου, Α. Χρυσομαλίδου, Α. Πετρίδου, Φ. Παξιμαδά, Μ. Ἀκαλόγλου, Α. Ὀρφανίδου, Κ. Ἰασιέν, Ε. Βεζύρογλου, Μ. Σικαλίδου, Ε. Ἐμμανουηλίδου, Ο. Ταχμινιζόγλου, Μ. Ζεγκήνογλου καὶ αἱ δεσποινίδες Σ. Χονδροπούλου καὶ Α. Μερκούρογλου.

Κατὰ τὸ γεῦμα ἐπιστατοῦν ἐναλλὰξ καὶ αἱ διδασκάλισσαι τῆς σχολῆς.

Ἐπὲρ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν σιτιζομένων, ἀφιλοκερδῶς προσφέρουν ὑπηρεσίας ὁ ἰατρός κ. Β. Συνάνογλου καὶ ὁ ὀδοντοῖατρος κ. Σ. Μελιζιζόγλου.

Τὰ φάρμακα τῶν σιτιζομένων προσφέρονται ὑπὸ τοῦ Συσσιτίου. Ἐπίσης ἀφιλοκερδῶς προσφέρει ὑπηρεσίαν καὶ ὁ κουρεὺς κ. Ἀγγελος Χρησιδης.

Τὸ Συσσίτιον τετράκις τοῦ ἔτους δίδει συγκεντρωτικὰς τελετάς, αἵτινες συντελοῦσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν κάλυψιν τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν συνάμα δὲ δίδων εἰς τὴν ὁμογένειαν τὴν εὐχάριστον εὐκαιρίαν, ἵνα καὶ ἕκ τοῦ σύνεγγις γνωρίσῃ τὸ ἔργον του. Ἐναρξίς καὶ λήξις τοῦ σχολικοῦ ἔτους κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συσσιτίου.

Τελειῶνων τὴν σύντομον ταύτην ἐξιστόρησιν τοῦ ἐν λόγῳ Συσσιτίου καθήκον ἀπαραίτητον θεωρῶ ἕπως διαβιβάσω τὰ θερμώτατα εὐχαριστήρια πρὸς πάντας τοὺς διαφοροτρόπους συντελέσαντας διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ Συσσιτίου τούτου μὲ τὴν εὐλικρινῆ διαβεβαίωσιν ὅτι τὸ προσεγὲς ἔτος οἱ εὐγενεῖς συνδρομηταὶ θὰ τύχωσιν μάρτυρες τελειότερας ὁργανώσεως.

SISMANOGLIO
MEGARO

1945 ANSİKLOPEDI TAKVİMİ

Neşr eden: H. SİMEONİDİS

KEFALİDİ BASİMEVİ